

καὶ αὐτὸς τὸν Ἰσραὴλ παταύσας τοὺς ἀλλοθρήλους. καὶ προο-
βήντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀδωλομανεῖν, καὶ ἀπέθοντο αὐτοῦς
κίρκος ἐν χειρὶ Ἰαβὴν βασιλέως Χαναάν ἐτη κ'. τοῦ δὲ κό-
σμου ἦν ἔτος θ'.

Δεββόρα προφήτις γυνή, Ἰσραὴλ δὲ φυλῆς Ἐφραΐμ κατὰ τοῦς
ζηόντας τοῖτας ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ. διὰ πενήτης ἤρῃσται Βαρκά
υἱὸς Ἀβινουίμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλίμ τῆς κατὰ Σιαόρα μέγης
τοῦ ἀρχιστρατήρου Ἰαβὴν. καὶ ἐκράτησε πίσσης τῆς δυνάμεως
D αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ τοῖς ποσὶ διατρέγων ὁ Σιαόρα εἰπὼ Ἰαβὴλ γυναικὸς
Χαβὴρ τοῦ Κινάου ἀργεῖθῃ πασσάλῳ κατὰ τῆς γνάθου διαπε-
σθεῖς. τότε ἦρε Δεββόρα ἐπὶ τῆς ἡσυχασῆν ἢ γῆ ἐτη μ'.
ἠσυχασῆν ἢ γῆ ἐτη μ'.

Δεββόρα σὺν Βαρκά ἤρῃσται τοῦ Ἰσραὴλ μ'. τοῦ δὲ κόσμου
ἦν ἔτος θ'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων λ' ἱβασίλευσε Χάλωσ ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
15 θ'.

P. 155 Ἀσσυρίων λα' ἱβασίλευσε Ἀνέβος ἐτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος θ'.

Ἀσσυρίων λβ' ἱβασίλευσε Βαβίσιος ἐτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 30
θ'.

2. οἱ ἀδδ. B. 3. Ἰαβὴν B. Ἰαβὴν G. Ἰαβὴν Indic. IV, 2.
5. Δεββόρα γυνή Δεββόρα dicitur Indic. IV, 4. ἐκ φυλῆς m.
6. τούτου B. 7. ἀβινουίμ B. Ἀβινουίμ Indic. αεισάρα B.
8. Ἰαβὴν B. Ἰαβὴν A. Ἰαβὴν G. 9. ὁ αεισάρα B. ὡς Ἰαβ-
9. A. 10. Ἰαβὴν γυνή AB. κανατίου B. 11. δεββόρα B.
12. ἢ γῆ B. ἐν γῆ A. 15. om. A.
nis liberavit Israël. Et adiecerunt filii Israël insimile in idola; et
tradidit eos dominus in manus Asor regis Chanaan annis 20, anno
mundi vero 4048.
Deborah mulier prophetissa, uxor Lapidoth ex tribu Ephraim, tem-
poribus istis iudicabat Israël. Eius hortatu Barac filius Abineem ex tribu
Nephthalim pugnavit adversus Sisaram ducem habin ineundae ducem opposi-
tum esse exhibuit et inimicum omnem exercitum delevit. Ipse vero Sisara
pedes fugiens, ab Isael Chabor Cinasel uxore pavillo circa maxillam con-
fossus interit. Deborah felicis illius successus et victorie hymnum, Barac
conciante, deo persolvit. Et quiescit terra annis 40.
Deborah una cum Barac rexit Israël annis 40, erat porro mundi au-
nus 4068.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 30 Chalus annis 45, mundi vero 4242.
Assyriorum rex 31 Anobus annis 38, mundi vero 4257.
Assyriorum rex 32 Babus annis 37, mundi vero 4325.

Βάβιος οὐτάς ἐστιν ὁ παρ' Ἑλλᾶσι Τεθωνὸς λεγόμενος Ἰσο-
σφύων λβ' βασιλεὺς. τούτου παῖς Μίμων, ὃς συνιμάχησεν τῷ
Πριάμῳ κατὰ τὸν Ἑλλᾶριον καὶ διεσθάρησεν ὑπὸ Ἀχιλλέως, φέρ-
ται δὲ καὶ ἀντίγραφος τῆς Πριάμου ἐπιτολῆς. ὁ αὐτὸς ἐστὶ δὲ
καὶ δευτέρως Τυντάρης.

Ἀσσυρίων λγ' ἱβασίλευσεν ἐτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δεξβ'.

Ἀσσυρίων λδ' ἱβασίλευσε Δερχίλος ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν B
ἔτος δετβ'.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων με' ἱβασίλευσεν Ἀχρεφῆς ἐτη η' καὶ λ'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος θυμα'.

Αἰγυπτίων μς' ἱβασίλευσεν Ἀμιαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, ἐτη θ'.

τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θυμδ'.

15 Ἀμιαῖος, ὁ καὶ Δαναὸς, φεσῶν τὸν ἀδελφὸν Ραμεσσοῦ
τὸν Αἰγυπτίων ἐκπέπειε τῆς κατ' Αἰγυπτίων βασιλείας αὐτοῦ, εἰς
Ἑλλάδα τε ἀφικνεῖται. Ραμεσοῦς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ

Αἰγυπτίος καλοῦμενος, ἱβασίλευσεν Αἰγυπτίων ἐτη Ξη', μετρονο-
μάτως τὴν χώραν Αἰγυπτίων τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἦντις πρότερον Με-
20 σσάρα, παρ' Ἑλλᾶσι δὲ Ἀφρία ἐλέγετο. Δαναὸς δὲ, ὁ καὶ Δα-
μιαῖος, κρητέρας τοῦ Ἀφριος καὶ ἐμβαλῶν Σθένειον τὸν Κρο-

1. τιθωνος B. 4. ἀντίγραφος] Apud Eusebium p. 44. δὲ δε-
let m. 6. Incommune indicio caret A. Θιρεῖος supplievit Scaliger
p. 29. 7. δεξβ' om. B. 8. δερχίλος AB. 11. ἀχρεφῆς B.
Ἀχρεφῆς G. 12. θυμα' m. 14. θυμδ' m. 16. αἰγυπτίων AB.
Αἰγυπτίος G. Αἰγυπτίων Scaliger. 18. αἰγυπτίος AB. Ἀμιαῖος G.
Αἰγυπτίος Scaliger. 20. ἀφρία B. 21. ἐμβαλῶν B. ἐμβαλῶν G.

Babius iste Tithonus est Graecorum vocibus laudatus Assyriorum
rex 32, cuius filius Memnon adversus Graecos Priamo iussit auxilium et
Achillis manu sublatius est. Epistolae ad eum a Priamo datae inter non-
nullas circumferunt exemplar. Idem secundus Tautanes agnoscitur.
Assyriorum rex 33 [Thibaneus] annis 30, mundi vero 4362.
Assyriorum rex 34 Dercylus annis 40, mundi vero 4392.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 45 Acheres annis 8 vel 30, mundi vero 4041.
Aegyptiorum rex 46 Armaeus, qui et Danaus, annis 9, mundi vero 4049.
Armaeus, qui et Danaus, fratrem Ramessen Aegyptium fugiens, quod
Ramesses, Aegypti regnum occupavit annis 68 et
ex eius proprio nomine regionem Mesraene nomenullis, Grascis autem Aeriae
primus vocatae, Aegypti nomen indidit. Danaus porro, qui et Armaeus,
Argis positus, in Argivos, Sthenelo Crotopi filio octeto, tyrannidem arri-

τοῦτο Ἀργίον ἐβασιλευσε· καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτῶν Δαναῖδι καταλύμενοι ἐπ' Ἐπιφροδία τὸν Σθενέλον τοῦ Περγέου, μεθ' οὗς οἱ Πελοπίδα ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχήν, ὡν πρώτος Ἀργεῖς.

D Ἀργίον ἰ' ἐβασιλευσε Δαναὸς ἔτη νη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'δν'.
Ἀργίον α' ἐβασιλευσε Δαναὸς ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρ'αβ'.
Ἀργίον β' ἐβασιλευσαν Ἀργεῖος ἔτη λζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ιθ' ρ'αγ'.
Ἀργίον γ' ἐβασιλευσε Προῖτος, ὁ καὶ Περγεὺς, ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρ'αδ'.

P. 156 κήρυς μεταεισεύθη διεγένοντο βασιλεῖς οὗτοι· Περγεὺς, ὃς ἀνέλεν ἀνατολὴν τὸν Ἀργεῖον, Σθενέλος, Ἐφροδεὺς, Πέλοπος, Θεόστις, Ἀγαμέμνων, Ἀγασθος, Ὀρέστις, Τισαμίδης, Πισθιδεὺς καὶ Κομήτης. μεθ' οὗς Ἡρακλεῖδων κἀθ' ὁδὸς.

Ἐτος τοῦτου β'οιγ' κοσμοῦ ἔτους γίνονται τῆς Ἀργείων 8. οὗς Scaliger. Legebat. ἦς G. 8. Ἀργεὺς Eusebius p. 131. Ἰγνεὺς A. Ἀργεῖος B. Ἀργεῖος G. 9. ὄρηφ' m. ὄρηφ' G. 10 et 11. om. AB. 10. ἰδιὸν ἦν ἔτος. 12. ὁ ἀδδ. B. 14. καὶ γ' m. 16. μετ' ἧτος B. 17. ὃς ἀδδ. B. 19. ἀμεστὶς AB. 20. κομήτης A. Κομήτης G. ἠρακλεῖδης A. 21. Σημελίωσαν πρὸς τὴν στοιχίωσαν ἀπελήθησαν τῶν βασιλέων ἔτη 5. margo A.

poit; tum eius posterū, Danaidae ab eo nuncupati, ad Eurystheum filium Stheneli, qui Persae natus est, regnum exceperunt; quibus Pelopidae, potestate a Pelope transmissa, successerunt. Horum primus fuit Atrous.

Argivorum reges.
Argivorum rex 10 Danaus annis 58, erat porro mundi annus 4064.
Argivorum rex 11 Lycaeus annis 35, mundi vero 4122.
Argivorum rex 12 Abas annis 57, mundi vero 4157.
Argivorum rex 13 Proetus, qui et Persaeus, annis 17, mundi vero 4194.
Argivorum rex 14 Acrisius annis 33, mundi vero 4211.
Post Acrisium, regno Argis Mycenaeas transiit, reges isti, prout fuerunt, successerunt. Persaeus, qui Acrisium inuictus sustulit, Sthenelus, Eurystheus, Pelops, Atrous, Thyestes, Agamemnon, Aegisthus, Orestes, Tisamenus, Pentheus et Comites, quos excepit reduecum Heraclidarum descendens.

Ad praesentem ab orbe condito annum 4243 Argivorum imperii nomen

βασιλεὺς ἔτη ηνὰ ἐν γενεαῖς ω', ἦτοι βασιλεύοντων ὧν θ' μίαν βασιλείαν ἔχοντες, εἰ δὲ Δαναῖδα οἱ ἀπὸ Δαναοῦ ἔτος 2 κήρυς ἀφ' ἧς καὶ Δαναὸς Ἀργεῖον ἐλάττω. μετὰ δὲ τοῖς ἐβασιλευσέναι τοῦ Ἀργεῖος Πέλοπος, παρ' Ὀμήρου τῷ 5 ποιεῖται λέγουσιν πλῆθυσται ἐν τῇ Πυλῳ τὸ στήθερον τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦ Λιδὸς ἐληγήνα· οὗτος Ἀργεῖος παρὰ κατέλαβε Β τὴν βασιλείαν, μεθ' οὗς Θεόστις, εἴτα Ἀγαμέμνων καὶ Μελέακος υἱὸς Ἀγρότος, οὗ καὶ κατὰ τῆς Τροίας διὰ τὴν Ἐλένης κλοπὴν ἐπιτραπέζιοντες ἐν Ἀγίλλει καὶ Ὀδυσσεῖ, Ἀίαντι καὶ τοῖς 10 λοιποῖς τῆς Ἰερόπτης καὶ τῶν ἦρσων βασιλεύοντες καὶ ναυαὶ καὶ στρατεύματα. μεθ' οὗς Ἀγασθος, εἴτα Ὀρέστις καὶ οἱ λοιποὶ Πελοπίδα Ἀργείων καὶ αὐτοὶ βασιλεῖς ἀνωγορεύμενοι κατὰ τὴν Ὀμήρου ποίησιν· κατὰ δὲ τινος τῶν ἱστοριῶν, Μικτηνῶν, διὰ τὸ κεραιεὺν ἄκρον τῶν ζωφῶν, οὗς καὶ Ἐυφρόδιος ἔεται. ἡμεῖς 15 δὲ αὐτοὺς Ἀργείων ἐρῆξῃς κατατάττοντες λογιζόμενοι κατὰ συνέχου τῶν Δαναῶν τῶν Ἀργεῖος μὲν βασιλεύσαντας, Πελοπίδου δὲ καλομένους ἀπὸ Πέλοπος, εἰς ὃν καὶ τὸ γένος ἀναφύροισι, καὶ τὴν Ἀργείων ἀρχὴν ἐπὶ πᾶσι ἀνέστησαν. τινὲς δὲ διαφέρουσι λέγοντες μετὰ Ἀφρόδιον εἰς Μικτηνῶν μετετέθησθαι τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων βασιλεύσαντα Περγεὺς, Σθενέλον, Ἐφροδεὺς καὶ τὸν Ἀγρότος, Πέλοπος μὴ ἦν οὐδ' ὄλωσ ποιομένους, οὗς οὐκ ἐπίμεθα μάτηρα ἔχοντες Ὀμηρον.

2. ε' δὲ — ἐγένοντο ἀδδὸν ex B. δαναῶν et δαναοι B. ut solet 6 κατέλαβεν B. 9. καὶ Αἰαντι m. 15. ἀφ' ἧς A. ἀφ' ἧς B. κατέλαβεν A. κατέλαβον B. 16. δαναῶν AB. 18. δὲ ἀδδ. B. 21. πρὸς τῶν B.

tantur anni 551 in generationibus, id est, regibus 14, o quibus nomen proprie nuncupantur Argivi. His exactis Pelops Argis imperavit, eorumum agitator apud Homeri poetae Iliadem et a Iove ipso regni scriptura necesse celebratur. Hic filio Atrou regnum reliquit; post quem imperavit Thyestes, deinde Agamemnon et Menelaus Atrou filii, qui raptae Helenae Iliadem ultra cum Achille, Ulysse, Aiace et reliquis Europae insularumque regibus, navibus et exercitibus in Troiam profectum susceperunt. Successit Aegisthus deinde Orestes et Pelopidae reliqui, quibus Argivorum, apud Homeri opera, iuxta alios autem Historicos, quorum usum sequitur Eusebius, Mycenarum regnum, quod utriusque loci domini fuerunt, appellato adscripta est. Eos sane ad Argivorum laterculum adnectimus Danaidas continuata serie Argis imperium exercitibus contemplat; qui etiam a Pelope, in quem generis referunt originem, Pelopidarum nomen mutuauerunt. Argivorum linea et imperium plurima locorum accessione propagasse legitur. His adversa tenent, qui Mycenae transiit Argivorum regno post Acrisium seminant imperasse Persaeum, deinde Sthenelum, mox Eurystheum, Atroum, Pelopis autem regnum omisunt, ut quidem eius nomen memorant volunt, quorum sententiam certiore Homeri testimonio firmati se non possunt.

Σπορέων.

V. 125 D Ἀμφίον Θηβῶν βρασιλευσέν, ὡς ἄλλοι· οὗτος ἐπιθεύειτο κισσαῖον θεῖον τοὺς λίθους, οὓς εὐλόγως ἐποληρτέον ἡλιθίως τινὰς ἀπορρώσας. Ζήθος δὲ καὶ Ἀμφίον ἀδελφοὶ ἦσαν ποιμένες λιρικοί καὶ οὐδὲ μὲνοι διὰ τὸ κισσαῖον ποιμενικῶς. Ὅρασις Θηβῶν ἐγνωσέτο. τούτου μαθητῆς Μουσαῖος δ' Ἐπιόλων εἶδε.

P. 157 Κάδμιον γυναικῶ φησι γενόμενον διὰ ἕβρον Ἐριονίας ἀποσπῶσαν ἰσθαμείως πολεμεῖν. τὴ τε περὶ Οἰδίπου, ὡς εἶλεν ἀντὶν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀργῶ καὶ τοὺς Ἀργοναυτῶν, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ οἱ Λύσκοροι καὶ Ἀσκληπιός, ἐν δὲ τούτοις οἱ Λύσκοροι συνήμαζον, πῶς ὄναται τούτων εἶναι ἀδελφῆ Ἐλένη, ἐν μὲν πῶν μετὰ πολλὰ ἐν παρθένῳ ἀρπάσσεται ἐπὶ Θησέως; Ἐν Ἀργεὶ ἱεράτευσεν Ὑπερινίστρα Λυραῶν.

Zήθος καὶ Ἀμφίον Κάδμιον ἐβαλόντες Θηβῶν βρασιλευσαν. Κρήτης βρασιλευσε Λέαις. Κρήτης βρασιλευσαν Ἀντίρας, ὅς καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

5. δὲ δὲλετ m. 9. Τε] τῶ A. Ἀήμερον Scalliger. ἄμφορ G. 11. οἷ] ὅς καὶ G. 12. τὰ add. A. ἀέρον B. 13. ὁ Ἀσκληπιός G. 14. εἶνα add. B. 18. Λέαις] Λέαις A. Λέαις B. 19. Ἀντίρας ὅς] Legebatur Ἀντίρας τε. ἀπτεῖρα ὅς AB.

Miscellaneous.

Amphion, ut plures alii, Thebis regnavit. Hic cithara delimitis hominibus ad civilem vitam eius ingenio tractatus portentum eiusmodi ac pastoribus cantibus ad citharae modulos componere. Orpheus Thracia orbibus hac aetate florebat. Eius discipulus Musaeus Eumolpi filius extitit. Ex quae de Hypsipile in Lemno memorantur.

Sphingem Cadmi uxorem scribit Palaephatus, eamque concupit in Harmoniam invidia vitrum deseruisse et Cadmeis bellum indixisse narrat; in quibus Hercules, Castor et Pollux Diocori, nec non Aesculapius quomodo eorum corum Helena a Theseco dēinceps potuit rapi, nisi forsitan post annos plurimos virgo permanerit? Hyperamestra, Danae filia, sacerdotio apud Argos functa est. Zedus et Amphion Thebarum regnum Cadmo electo occupant. In Creta regnavit Lappi.

In Creta regnavit Lappi, qui et urbem condidit.

Ἀθηναίων βρασιλεύς.

Ἀθηναίων δεύτερος βρασιλευσε Κραναῖος ἀντὶθρον ἔτη 9'. τοῦ δὲ κόρμιον ἦν ἔτος 786'. Κραναῖος τοῦτου δειντέρον βρασιλεύς τῆς Ἀττικῆς θνητῆρ 57 Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀττικὴ λεγομένη.

Κατὰ τοῦτον τὸν Κραναῖον ὁ ἐπὶ Δευκαλιωνος καταλυσιμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ὁ ἐπὶ Φαίδροτος ἐμπεριστῶς ἐν Ἀθιοπίᾳ, πολὺ καὶ δὲ καὶ ἄλλαι γενόνασαν Ἑλλήσι τοπικαὶ φθοραί, ὡς Ἰδαίων 10 ἐν Τιμαίῳ.

Ἀπὸ δὲ Ἑλληρος τοῦ Δευκαλιωνος Ἑλλήνες οἱ Γραικοὶ καλοῦνται.

Ἀθηναίων τρίτος βρασιλευσαν Ἀμφικτέον ἔτη 1', υἱὸς Λευκα-Γλιωνος, γαμβρὸς Κραναῖου. τοῦ δὲ κόρμιον ἦν ἔτος 88'.

15 Κατὰ Ἀμφικτέον τὸν Δευκαλιωνος υἱὸν τινὲς φησι Λάωνον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔθρονα ἔκωθῆναι Σημάζον καὶ τῆ θογατῆ αὐτοῦ νεβρίδια διορῆσασθαι. ἔταρος δ' ἦν αὐτος ἐκ Σημέλης.

Ἀθηναίων δ' βρασιλευσαν Ἐργθρόνος ἔτη 9'. τοῦ δὲ κόρμιον ἦν ἔτος 980'.

20 Οἴτος Ἐργθρόνος Ἐφράστου ὁ παρ' Ὀμίρῳ Ἐργθρῆς ἔστιν. Ἐργθρόνος ἴσθια πρώτος Ἑλλήσιν ἐφῆσεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.

5. ἀτθίς (sic) AB. 17. νεβρίδια B. νεβρίδια G. οἴτος hic B. Legebatur post Σημάλης. 19. ἐργθρόνος AB. 21. ἐργθρό-πιος A.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex secundus Cramnus indigena annis 9, mundi vero 3995. Cramni regis huius Atticam secundi filius fuit Attis, a qua regio Atticioris dicta, Atticæ nomen dēinceps accepit.

Ad Cramni eiusdem tempus Deucalionem diluvium in Thessalia ac Phaeontis incendium in Aethiopia revocantur. Plures etiamnum clades et strages per varia loca grassatae sunt, de quibus Plato in Timaeo.

Ab Hellene vero Deucalionis Graeci Hellenes nuncupati sunt. Atheniensium rex tertius Amphictyon, Deucalionis filius, Cramni gener annis 10 imperavit; erat porro mundi annis 4004.

Amphictyone Deucalionis filio regnante Bacchum in Atticam profectum a Semacho receptum hospitio ac eius filiae pellem cervinum donasse narrant. Attus autem a Semede filio hic Bacchus extitit.

Atheniensium rex 4 Erichthonius annis 50, mundi vero 4014. Erichthonius iste, Vulcani filius, Erichtheus Homero dicitur. Erichthonius primus o Graecis currum invenit; iam enim in usu erat apud barbaros.

v. 126 Ἐθνητῶν ἐ βραχύνεισσι Πανδίων ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 858'.
Τούτων θυγατρὶς Πηρήνη καὶ Φιλομήλα τοῦ Πανδίωνος.

Σποράδην.

P. 158 Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ἐπὶ Λακεδαιμόνιος τοῦ ἐκ Πισσαρίης 5
Ἰπάρκους Ἰοῦς τῆς δευτέρας καὶ Λιδός υἱός. Μιέμων ἐκτίσεν ἐν
Αἰγιάτι.

Ἀρὰς δὲ Καλλιμαχίος καὶ Λιδός υἱός Πελασγῶν κραιπνῶς Ἀρ-
καδίων τὴν γῆν μετωνόμασε.

Λαφάνιος ἔτισσε Λαφάνιον.

10 Κλέμης Θηβαίων ἐβασίλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σιμέλης
υἱός ὁ Λύσιππος ἐκ μαγείας, ὃν Ἐλλήρες Λιδός φασὶ μινθίας,
κατὰ τούτους Λιδός καὶ Ἀμφίων καὶ Ζῆθος λιγυροὶ Θηβαῖοι
καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὡς τινες. ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα.

B Φοινῆς Τυρρίος ἐβασίλευσε.

Μίνος Κρήτης ἐβασίλευσεν ὁ Ἐξωρῆτης.

Ῥαδάμανθους καὶ Σισυφίων Ἀνάλιον ἦγον.

Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Θηβαῖων ἐπιπέλιον ἐβασίλευον.

Λαφάνιος Ἐργασίονος Λαφάνιον ἐβασίλευσεν.

- 1. Λιδός G.
- 2. Σποράδην G.
- 3. ἀντιο Τούτων θυγατρὶς posuit.
- 4. μεσαίτης (sic) B.
- 5. Μισσαρίης G.
- 6. Ἰοῦς] υἱός B.
- 7. καλ-
εῖος B.
- 8. 10. ἀρὰς B.
- 9. 12. μαγείας B.
- 10. 13. Λιδός Sca-
liger p. 30. αἰός B.
- 11. 12. εἰός G.
- 13. 15. φοινῆς B.
- 14. 16. φόνιξ G.
- 15. 17. ἀρκαδίας B.
- 16. 18. ἐγνωρίζοντες AB.
- 17. 19. Λαφάνιον Scaliger.
- 18. 20. ἀρὰς G.
- 21. 21. ἀρὰς G.

Athenianum rex 5 Pandion annis 40, mundi vero annus erat 4064.
Huius Pandionis Proene et Philomela filiae celebrauntur.

Miscellanea.

Lacedaemonia a Lacedaemone Messenio constituitur.
Eppaphus, Ius secundae nomine Iovisque filius, Memphis in Aegypto
condidit.

Arcaus, Callistus et Iovis filius, Pelasgis superatis Arcadiae nomen in-
posuit regioni.

Dardanius condidit Dardanium.
Cadaeus Thebanorum regnum tenuit, cuius filiae Semelae Bacchus filius
ex scortatione natus est, quem Graeci Iove natam fabulose narravit. Horum
tempore, ut quidam scribunt, Lilius et Amphion et Zethus Iyrici Thebani
invasione peritissimam memorabantur; ex aliorum vero sententia posteriori-
bus saeculis vixere.

Phoenix Tyris imperavit.

Minos Europae filius Cretae rex designatur.

Rhadamantus et Sarpedon Iyricorum principes effecit.

Amphion et Zethus Thebarum septem portis illustratum regno sunt potiti.

Dardanius Erichthonius regnavit in Dardania.

Ἐξωρῆτης ἑσπαγή.
Ἀριστοία ἑσπαγή ἐπὶ Κάλωμον.

Οἱ Ἰθαῖοι Λάκεδαι, οἱ σβήτηρον εὐρόντες, κατὰ τούτους
ἦσαν.

5 Μήλιος καὶ Θιάσιος καὶ Ἀκισίαθ ἐκτίσθησαν καὶ Πάρος. C
Βιθυνία ἐκτίσθη ἐπὶ Φοίνικος, ἡ πρὶν Μοριανδωνή καλου-
μένη.

Ἐπίφησ ἡ πρὶν Κόρινθος ἐπὶ Σισύφου ἠκίσθη.

Κόρινθος ἑσπαγή Περσεφάνης ἐπὶ Πύλωνος τοῦ Μολοσσῶν
10 βασιλέως, ὃς εἶχε γῆνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κιόβηρον, ὃν
τὸν Περσίδων ὕστερον διηγήσατο παραφροσύμενον ἐφ' ἑσπαγή
τῆς γυναικὸς ἡμα Θηραῖ. Θηραῖα δὲ παραφροσύνη Ἡρακλῆς ἐξορίσθη
μέλονται συνδιωκόμενοι ἐπὶ Περσίδω. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινήτου
προὔπτον ἐξ Ἰδίου νομίσθηται Θηραῖς ἀνιέρηθῆναι, ὡς Φωλόγο-
15 ρος ἱστορεῖ ἐν Ἀχιλλεύου δευτέρῳ.

D Ἐλευσίνιος πόλιος Κελεύς ἐβασίλευσε, καὶ ὃν Τριπτόλεμος
ἦν, ὃν φησὶν ὁ Φωλόγορος μακρῶ πλοῦν προσβύλοντα ταῖς πό-
λεσι τὸν αἶον διδόναι, ἀπονοεῖσθαι δὲ περὶ τῶν ὄντων εἶναι τὴν
πῶν· ἔχεν δὲ τι καὶ τοῦ στήματος.

30 Ἀχάϊα ἐπὶ Ἀχαιῶν ἐκτίσθη.

3. Ἰθαῖοι Λάκεδαι Scaliger. Ἰδασοδάκτυλοι AB. δὲ Ἰδασοδάκτυ-
λοι G. οἱ σβήτηροι ol om. G. τούτους B. τούτους G.
5. ἀκισίαθ A. ἀκισίαθ B. Καλλισθή m. 6. Μοριανδωνή Scal-
iger. Μοριανδωνή G. 8. Ἰφίτα B. 9. Περσεφάνη A. Περσε-
φάνη B. Λιδανίας Scaliger. ἀριστοίας A. ἀριστοίας B. Ἀρκα-
δίας G. 11. Περσίδων AB. 12. ἐσπαγή B. 13. διαφρο-
σύνη G. 14. τὸν Περσίδω Scaliger. τὸν Περσίδω B. τὸ Περσίδω G.
15. 16. τριπτόλεμος AB.
16. 17. τριπτόλεμος AB.

Europae raptus.
Harmonia a Cadmo rapta.
Ithaci Daedyl, ferri et operum eius inventores, his temporibus vivebant.

Melus, Thasus, Callist et Paphus conditae.
Bithynia, prius Mariandyno dicta, a Phoenice constructa.

Ephyra, quae nunc Corinthus, a Sisypheo habitatur.
Proserpine puellae raptus ab Aedoneo Molossorum rege, cui canis
erat ingentissimus nomine Cerberus, quo deinde Pirithoum cum Theseo ad
rapiendam uxorem profectum ultus est. Theseum vero iam in mortis peri-
culo constitutum adveniens Heracles liberavit, unde propter insperatam
ex imminenti periculo salutem, ex inferis reversus creditur Theseus, prout
Philochoerus rerum Atticarum libro secundo narrat.

Eleusinae Ceteus regnavit, cuius tempore Triptolemus celebratur,
quem Philochorus ait longa nave vectum ad urbes varias accedentem, fru-
mentum suppeditasse, unde invisus serpens alis instructus aestimata ac non-
nulli suspensis figuram retulisse.

Achala ab Achaeo fundata.

Καθάρια ἐκείνη καὶ Σὺν ἢν Κίλικι.
Διοσκού γένει ἐκ Σιμίων.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Ὁ Ἰσραὴλ ἡμέτερος παρέδθη τοῖς Μιδιταίοις ἔτη ζ'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος θρη'.

Γεδών ἔγραψε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρκβ'.
Ἰσραὴλ ἐναντίας κατὰ ἀλλοφύλων ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσὴ
εἶδε Ἰωὴς τοῦ Ἀβιέφει, ἀγγέλον ἐπιστασίε τότε πατριζὸν καθ' ἑα
σπειρὸν τῆ θεῶ ὀλοκώτων ἐν τοῖς ξίλοις τοῦ ἵστρον τὸν
ἐξέκοψε τοῦ Βαλῆ. οὗτος τὸ πνεῦμα θεοῦ λαβὼν καὶ τοῖς ἐκ
τῆ πόλιος σημίους πεπιστευκός, ποτὲ μὲν ἐγνώ, ποτὲ δὲ ξηρῶ γέ-
νην ἐτροπώσατο, συλλεθὼν τὸν Ὁφθβ καὶ τὸν Ζηββ καὶ τοῖς
δύο μεγάλους ἀργονταῖς Ἀμαλὴ καὶ τὸν Ζαββὲ καὶ τὸν Σαλαμῆ, 15
διὸ βασιλεὺς Μιδιὰν, καὶ ἀνελὼν αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ, τοῦτό
πρὸς Γεδών ὁ υἱὸς γεννησάν ἐκ τῶν γεννητῶν αὐτοῦ, καὶ Ἀβιμέ-
λεχ ἐκ τούτου ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς αὐτοῦ.

Ἀβιμέλεχ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρνέ.
Τούτων τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τοῖς ὁ ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἡ βίβλος 30
1. Καθάρια Scaliger. Vulgo Καθάρια. 6] Iudic. cap. VI.
8. Ἀβιέφει] Ἐσθρῶ Iudic. 9. ἀργονταῖς B. ἀργονταῖς G. Vnde Iudic.
VI, 26. 11. θεοῦ B. τοῦ θεοῦ G. 13. σὺν λαμφαίᾳ (sic) Bm.
συμπαρῶσα G. 14. ὀφθβ B. καὶ τὸν B. καὶ om. G.
18. ὁ ἐκ G. 19] Iudic. cap. VIII. IX.
Caducea et Sida in Cilicia constructae.
Bacchi matritas e Semele.

MUNDI ANNI.

Israel praevenicatus traditus est Madianitis annis 7, erat vero mundi
annus 4108.
Gedon indicavit Israel annis 40, mundi vero 4115.
Gedon e tribu Manasse duxens originem, filius Ioas, filii Esdrī, ar-
ripit adversus alienigenas armis, angelū monitū paternum diruit altare ac
ex lignis luci Baal, quem excelsit. Ille divino spiritu motus ac portendis
decem exercitus adversus myriades, nunc autem exsiccato visis confusus, dolo-
ris adspatus, praeter omnem expectationem venit in fugam; Orebo et
Zeb, praecipuos Amalecitarum principes et Zeboc et Salomna, duos reges
suscepit ac demum Abimelech ex pulice natus.
Abimelech populū rexit annis tribus, anno mundi 4155.
Abimelech istum et septuaginta eius fratres liber Iudicum, primo qui-

τῶν κριτῶν κριτῶν μὲν τοῦ Γεδών υἱὸς λέγει τριάντος, ἔπειτα
δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἰσραβαλ, ὅς συνήγαγε τῷ Γεδών
πρὸς τὰ τέλη αὐτοῦ, ὡς αὐτὸς γέγραπται, καὶ δοκίμους αὐ-
τῶν ἔπειτα. Ἀφρικανὸς δὲ τοῦ Ἰσραβαλ αὐτοῖς λέγει πάντας. Ἀβι-
μέλεχ ὁ ἐκ τῆς παλλακῆς υἱὸς Γεδών ἀποκτείνων πάντας τοῖς
ἀδελφοῖς αὐτοῦ πληρὸν Ἰσραὴλ τοῦ νεοπέσοῦ ἐξοπίστευσε τὸν λαόν.
Ἰσραὴλ δ' ἀνεκδιδὼν εἰς ὄρος τὸ Γαρίζον τὸ ἐν Σαμαρείᾳ, ὃ
ἐπιγίνεται ὄρος ἦριον, τὸν περὶ τῶν ξύλων μέθρον ἐξέταξε, προ-
δύλον τῆρ ἰσμήτην τοῖς ὑπάρχουσιν τῷ Ἀβιμέλεχ φθόρον ἐξ αὐτοῦ.
10 οὗτος τῆν Βαυθλ πολιορκῶν ὑπετέρον λιβρὴν μελικῶν πληγῆς τὸ
κρῆνον ἐπὶ γυναικὸς ἐφέντε διεσθῶρη, κρατερίας ἔτη γ'.

Θωλὰ ἐκ φυλῆς Ἰσούρα υἱὸς Φουὰ ἔγραψε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη
κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρρην'.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

- 15 Ἀσσυρίων λέ' ἐβασίλευσεν Εὐπάκριος ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D
ἔτος ρκλβ'.
- Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Ἀσσοθῆνης ἔτη με'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ρκδ'.
- Ἀσσυρίων λς' ἐβασίλευσε Περσιώτης ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ρρηε'.
- Ἀσσυρίων λη' ἐβασίλευσεν Ὀφραταῖος ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος ρρηε'.

7. Ἰσραήθης Bm. Ἰσραήθης G. ὄρος B. τὸ ὄρος G. Vulgo Γεδών-
ἔν. γοφίζην B. Σαμαρείας G. 8. τὸν τὸ B. 9. τῶν τοῦ G.
10. ἀνελκῶ om. B. 12] Iudic. cap. X. Vulgo Ἰσάραφ.
φουὰ B. 15. Ἐπακρίος G. 21. ὄφραταῖος B.

dem Gedon filius manifeste nuncupat, postmodum fratris eius Hierobai,
qui circa vitae terminum vicinam sibi habitationem selegit, ut ibidem
scribitur, licet hoc dubium omnino videatur; Africanus vero Hierobai po-
trem omnium fuisse testatur. Abimelech ex pulice Gedon ortus fratres
omnes, uno Ionathā iuniore dempto necavit et seduxit Israel. Ionathas au-
tem in Garizin Samaritae montem profectus (montem sanctum alia dixerit)
exposita de lignis ficta fabula, pernicem subditis Abimelech ex eius occi-
dente iam iam imminentem praedixit. Ille admodum circa Baethel oblatione
molari lapide a muliere projecto caput percussus interit, cum imperium te-
nuisset annis tribus.
Thola ex tribu Isachar filius Phua indicavit Israel annis 23, mundi
vero 4158.

Assyriorum reges.

- Assyriorum rex 35 Empacmes annis 38, mundi vero 4432.
- Assyriorum rex 36 Asosthenes annis 45, mundi vero 4470.
- Assyriorum rex 37 Perthides annis 30, mundi vero 4515.
- Assyriorum rex 38 Ophratides annis 21, mundi vero 4545.

P. 160 Μουφίων 2ος βασιλευσεν Ήρακλῆος ἔτη 5. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8455. Μουφίων 1ος βασιλευσεν Λαμίας ἔτη 14. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8471.

V. 128 Αἰγυπτίων 1ος βασιλευσεν Φυμισσός ὁ καὶ Αἰγυπτῶς ἔτη 57. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 8487. Αἰγυπτίων 2ος βασιλευσεν Αἰμένωφισ ἔτη 7. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8494.

V. 128 Αἰγυπτίων 3ος βασιλευσεν Θούωφισ ἔτη 15. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 8509. Αἰγυπτίων 4ος βασιλευσεν Νεγεψῶς ἔτη 19. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8523.

V. 128 Αἰγυπτίων 5ος βασιλευσεν Ψάμμοθῆς ἔτη 19. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8542. Αἰγυπτίων 6ος βασιλευσεν . . . ἔτη 1. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8543. Αἰγυπτίων 7ος βασιλευσεν Κρήτος ἔτη 15. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8558.

C Αἰγυπτίων 8ος βασιλευσεν Αἰμένωφισ ὁ καὶ Αἰμενέφισ ἔτη 25. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8583.

1. ἐπιχρῆσθαι Α. Εφεξῆς G. 57] 19] m cum Scaligero. 6. Αἰγυπτῶς Scaliger p. 50. Αἰγυπτῶς G. 8. ἀμενωφῆς A. ἀμενωφῆς B. Αἰμενωφῆς G. 9. 854] 847] B ex superiore versu. 8495 m. 14. ψαμμωθῆς B. 16. Vulgo Κρήτος. κρήτος B. 15] 19] m. 22. ὁ cm. G. ἀμενέφισ B. ἀμενέφισ A. Αἰμενέφισ G.

Assyriorum rex 39 Ephelchares annis 52, mundi vero 4566. Assyriorum rex 40 Acranages annis 42, mundi vero 4618. Aegyptiorum reges. Aegyptiorum rex 47 Rameses, qui Aegyptus, annis 68, mundi vero 4058. Aegyptiorum rex 48 Amenophis annis 8, mundi vero 4126. Aegyptiorum rex 49 Thuothis annis 17, mundi vero 4134. Aegyptiorum rex 50 Nechepeus annis 19, mundi vero 4151. Aegyptiorum rex 51 Psamuthis annis 13, mundi vero 4170. Aegyptiorum rex 52. . . annis 4, mundi vero 4183. Aegyptiorum rex 53 Certus annis 20, mundi vero 4187. Aegyptiorum rex 54 Rhampsis annis 45, mundi vero 4207. Aegyptiorum rex 55 Ameneas, qui et Amenemes, annis 26, mundi vero 4252.

Μικρηῶν Ἀργείων 1ος βασιλευσεν Πέλοψ ἔτη 14. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8010. Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μικρηῶν ἱστοροῦσι 5 βασιλεύοντι, ἀλλὰ καὶ πόσις τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος Ὀλυμπίων προΐστη καὶ στρατεύσας ἐπὶ Πύλον ἤγαγεν εἰς τὸν Δαρδάνου.

10 2ος αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνομάσθη. Οὗτος Ἰπποδάμιαν ἔγηγε. Τινὲς δὲ 7' ἔτη καὶ ἄλλοι 57' λέγουσιν αὐτὸν βασιλεύοντι, D καὶ ἕτεροι 14.

Μικρηῶν Ἀργείων 2ος βασιλευσεν Ἀτρέας καὶ Θυέστης ἔτη 14, κατὰ δὲ ἄλλοις ἔτη 54. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8024.

Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτήν ἐπιβίαστο τὴν ἀρχὴν Ἀτρέας 15 καὶ Θυέστης τῶν Μικρηῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡν ἠνόητων Ἀγαμέμνων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μικρηῶν καὶ Ἀργείων. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνωνος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων βασιλευσεν μετὰ τὸν Ἀτρέας θάνατον, ὡς ἔστιν ἀνέγραπται.

2. καὶ Ἀργείων m. 5. πέλοποννήσου B. 6. ἐπὶ B. κατὰ G. 8. ἐντὸν ἢ G. πελοπόννησος B. ὠνομάστας A. 9. ἱστοροῦσαν B. 10. καὶ αἰτοὶ B. αἰτοὶ δὲ G. σολων αἰτοὶ G. 12. καὶ Ἀργείων m. ἐβασίλευσαν A. ἐβασίλευσαν G. 15. τῶν Ἀργείων ἐβασίλευσαν, ὁ δὲ m.

Mycenarum et Argivorum rex 15 Pelops annis 35, mundi vero 4914. Non Argorum modo et Mycenarum imperium gessisse Pelopem nonnulli memorant, sed et totius Peloponnesi. Hic Olympius quoque praefuit et in illius expeditione suscepta victus est a Dardanio. Ab eo Peloponneso datum nomen. Hippodamiam duxit uxorem. Illum annis 53 regnasse quidam memorant, alii 63, alii denique 35. Mycenarum et Argivorum rex 16, Atræus et Thyestes annis 33, iuxta nonnullos annis 65, mundi vero 4279. Mortuo Pelope diviserunt imperium Atræus et Thyestes; et hic quidem Argivorum, ille Mycenarum urbem adit eadem temporis temperate; Menelaus functus Mycenarum et Argivorum regno successit Agamemnon. Menelaus autem, Agamemnonis frater, post obitum Atræi Lacedaemonis imperavit, ut ex sequentiūbus manifestum erit.

Argivorum reges. Mycenarum et Argivorum rex 15 Pelops annis 35, mundi vero 4914. Non Argorum modo et Mycenarum imperium gessisse Pelopem nonnulli memorant, sed et totius Peloponnesi. Hic Olympius quoque praefuit et in illius expeditione suscepta victus est a Dardanio. Ab eo Peloponneso datum nomen. Hippodamiam duxit uxorem. Illum annis 53 regnasse quidam memorant, alii 63, alii denique 35. Mycenarum et Argivorum rex 16, Atræus et Thyestes annis 33, iuxta nonnullos annis 65, mundi vero 4279. Mortuo Pelope diviserunt imperium Atræus et Thyestes; et hic quidem Argivorum, ille Mycenarum urbem adit eadem temporis temperate; Menelaus functus Mycenarum et Argivorum regno successit Agamemnon. Menelaus autem, Agamemnonis frater, post obitum Atræi Lacedaemonis imperavit, ut ex sequentiūbus manifestum erit.

Ἀθηναίων βασιλείς.
Ἀθηναίων ἐξ βασιλευσάν Ήρακλέους ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Ἰουλιανὸς τοῦτον θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστρακίου Θυφίης ἦρασαν Σφειθιαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλύργου ἐκ δυνάστεως ἦσαν.

Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο.
Ἀθηναίων ἐξ βασιλευσάν Κέκρω ἔτη μ', ὁ δευτέρου Ήρακλέους ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Ἀθηναίων ἢ βασιλευσάν Πανδίων Ήρακλέους ἔτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Ἀθηναίων ἐξ βασιλευσάν Ἀργεῖος Πανδίωνος ἔτη μη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Σποράδην.

Κατὰ τούτους Φοῖβος, δεξιοῦσε τινὲν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρονομῶν, ἅλω καὶ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἑλλή φέρων μνηστῆρα ἐπιβολεύσασα, καὶ ἠτέγγερε πλοῖον, ᾧ τὸ παρόντων κριὸς ἦν. Παλιάρχατος δὲ Κριὸν ἦρα κατέσθαι τὸν διασώσαντα αὐτοὺς τροφία.

Οὗ κατὰ Ἐπιπλοῖον πόλεμος, ὅφ' οὗ οἱ Ἐπιπλοῖδα ἔθρηνον.
Τὴ κατὰ Πρόστην καὶ Φιλομήλιαν θυγατέρας Πανδίωνος.

Ἐπιπλοῖον] Vulgo Ὀριθυῖαν. ὀριθυῖαν Β. ἐν τῷ δευτέρῳ Γ.
7. μνηστῆρα Β. 12. Vulgo Πανδίωνος hic et alibi. 14. Σποράδην in margine habet A. 16. Elyth Scaliger. Vulgo Ἐλύθ.
17. ἠτέγγερε Β. ἐντέγγερε Γ. 18. σώσαντα Γ.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 6 Erechtheus annis 50, mundi vero 4104.
Orithyiam, Erechthei huius filiam, Boreas Thrax, Astraci filius, rapuit; puellam, teste Philochoro in secundo, a vento raptam fabula praescivit.

Mysteria dicta huius tempore coeperunt.
Atheniensium rex 7 Cecrops secundus Erechthei frater annis 40, mundi vero 4154.
Atheniensium rex 8 Pandion Erechthei filius annis 25, mundi vero 4194.
Atheniensium rex 9 Aegeus, Pandionis filius, annis 48, mundi vero 4219.

Miscellaneous.

Horum aetate Phrixus dictus, a nonnullis arctice, a nonnullis caespicio vocatus, cum Halle sorore novercam insidias molientem fugiens navem, cuius insignis aries fuit, prospere sortitur. Palaeophatus autem nutritum eos servavitem Cyrum, id est arietem, vocatum asserit.
Bellum in Eumolpium, a quo Eumolpidae.
Res a Proete et Philomela, Pandionis filius, Athenis gestae.

Πυθοῦ Φημονῆ χειρισμῶδὸς πρώτη δι' ἐξιμέτρων ἱστορεῖται προσφασίαι.
Τῆς Λαυρακίας βασιλευσε Τρωὸς καὶ Ἰλος, ὅφ' οὗ Τρωὸς καὶ Τρωὰς ἡ πόλις καὶ Ἴλιον.

Καθ' οὗς Τάνταλος ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας ἦτοι Μαιωνίας, ὅφ' ἦς καὶ Μαιώνες.
Τιτὸς συνεχρόνισσε Ταντάλῳ.
Κατὰ δὲ Τικυὸν Ἀργῶν, ὅφ' ἦς Ἀπόλλων, δεξ καὶ οὖν Ἡρακλείῳ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδοῦλενσε.

Σποράδην.

Γανυμήδην ὁ Τάνταλος ἀρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ἐπ' ἀδελφῶν τοῦ καταπολεμῆτο Τρωὸς, ὡς ἱστορεῖ Ἀδνυμιος ἐν ἱστορίῳ ξένη καὶ Φανωλῆς. μᾶτρην ἄμα τοῦ Διὸς ὡς αὐτοῦ τούτων ἀρπάσαντος ὁ μῦθος καταφασίαι.

Ἰλιον ἐπὶ Ἰλου ἐκτίσθη.
Μελέατος υἱάντις ἐγνωρίζετο.
Τὴ κατὰ Φοῖβον καὶ Μελέατην, ἔφ' οὗ τὸ Ἰσθμια.
Τὴ κατὰ Διμήτην, ἦν τινὲς Ἰσθμια.

Καὶ τὰ περὶ Ἀσπυρίαν, ἔξ ἧς ὁ Περσεύς. Περσεύς τὺς στρατοῦστας ἐπέτρεξε καὶ ἐπὶ Πέλοπος ἐστράτευσσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκα-

1. φημονῆ Β. φημονον Α. φασί μόνον Γ. 3. Τρωὸς Scaliger. Vulgo Τρωὸς. Ἰλος Β. Ἰλος Γ. οἱ Τρωὸς Γ. 7 et 8. εἰ-πυὸς et τίτων AB. 10. Σποράδην delet m. 15. Ἰλου Scaliger. Vulgo Ἰλιου. 19. Alterum Περσεύς addidit ex B. Conf. Euseb. p. 290.

Phenonoe Pythia prima e faldicis hexametris versibus narratur de fontia vaticinata.
Tros et Ilius, a quibus Troes populi et Tros urbs et Ilium, regnant in Dardania.
Horum tempore Phrygiae, id est Maconiae, unde Macones, Tantalus regnum tenuit.
Tityus Tantalus coaevus.
Tityi vero aetate vixit Latona, e qua natus Apollo, qui Herculis coaevus Almeti famulatum subit.
Tantalus ob raptum Ganymedem, Trois filium, multas belli sustinuit calamitates, prout Didymus in peregrina historia et Phaedrus referunt; frustra igitur in Iovem, quasi sub aquilae forma puerum epicientem, fabula menditur.
Ilium ab Ilo fundatum.
Melampus vates agnoscitur.
Res circa Phrixum et Melicertem, sub quo Isthmia celebrata, Cereris acta, quum quidam Isim vocant.
Res pariter ad Danaen spectantes, ex qua Perseus, qui, expeditione suscepta, Persis bellum intulit; Gorgonem vero, formosissimum acorum, Georg. Synecclus. I.

P. 108 φατόμησαν ἐταίραν εἰμορσον διὰ κάλλους ἔστρωσαν τοὺς θεοὺς, ὡς ἀπολιδοῦσθαι δοκεῖν. Ἀδριανὸς φησὶν ἐν ἱστορίᾳ 87ῃ καὶ παρασιθεῖται τὸν συγγραφέα τιταῖος. ὁ Πιργάσιος, τὰ μὲν τις ἴσται δὲξῃ, κατὰ τὴν γενναίως. ὡς δὲ Παλαισίματος, Βαλλάρου φόντον πλοῖον ἦν ὁ Πιργάσιος.

Τὴν πρὸς Πλάτωνος καὶ Οὐδία ἐν Αἰτωλία. Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Ἀφρική. Ἰων πολέμαχος γεγονὸς Ἰωνίας τοὺς Ἀθηναίους ἀπ' ἑαυτοῦ ὀνόματι.

B Λιόντιος ἐπὶ Ἰνδοῦς ἐστράτευσεν καὶ Νύσαν πόλιν ἔκτισεν πρὸς τὴν Ἰνδοῦ ποταμῷ.

Μίδας Φρυγῶν βασιλεῖται. Αἰῶς Χρυσίππου ἦρπασε. Μάριτος ἐκτίσθη πόλις.

Ὁ ἐν Ἐλευσίην νεὸς ἐκτίσθη. Εὐφώπῃ Ἀθήνας ἐπὶ Κορυθῶν ἠραπείρῃ ἐμπορῶν, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. τοῦ δὲ πλοῖου παρῴσθησαν ἦν ταῦρος. ταῦρος ἐπὶ ζήτησαν ὁ Κλάμιος ἐξελθὼν κτίσει τὴν Καδμείαν καὶ Θηρώων ἐβασίλευσε. τοὺς δὲ πληρωσφόρους ἀφηνιδίως ἐπελθόντας αὐτῷ, Κλιὰ τὸ παρῴσθησαν ὡς ἀπὸ γῆς σαρκεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπάρτατος ὀνόματι, ὡς Παλαισίματος ἐν πρώτῳ φησὶ.

1. κάλλος G. 3. τὸν Scaliger. Vulgo τῶ. 4. Vulgo Βιλλάρου. 5. φόντον. 6. βελεφερέσταν A. βέλοσαφάσταν B. 6. οὐδένα A. οὐδένα B. 7. Κυρήνη Scaliger. Vulgo Κορίνθ. 8. ἀπ' B. 9. G. 10. καὶ τῆς G. Νύσαν] Vulgo Νύσαν. 13. γρῆσαι A. 13. καδμείαν B. 19. ἀφρηθίσιος B. ἐπελθόντας B. ἐπελθόντας G.

illocbris et specie spectatores examimans, ac idcirco in lapides vertice dictum, capite truncavit, inquit Didymus in peregrina historia, scriptoribus aliteris adiecto testimonio. Pegasus celocissimus forsitan equus a muliere possessus; ut autem memorat Palaephatus Bellerophonis navis fuit Pegasus. Res a Melagro et Peleo in Astolin gestae. Ion dux praedarum Iones Athenienses de suo nomine nuncupatos voluit. Bacchus in Indos expeditionem suscipit et Nyssam civitatem ad Indum fluvium aedificat.

Midas Phrygum rex constituitur. Laus Chrysyppum rapit. Miletus civitas constituitur. Faunum quoque Eleusinum erigitur.

Herodotus; taurus autem ad navis eorum insigne pictus erat. Cadmus ad eam repedandum profectus Cadmeam aedificat et Thebarum imperium arripit. Vicinos autem populos deropente in se motos, Spartanos nuncupavit, quod velut e terra prodeuntes undequaque in se confluerent, ut Palaephatus in primo historiarum edidisset.

Λιοντίου πρὸς εὐσεβίαν καὶ τὰ περὶ Ἰνδοῦς, Ἀντιοχῶν τε καὶ Ἀκταίων καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περγὰ εὐσεβίας εἰς μάγην ἀναφύεται, ὡς φησὶ Αἰναιῶνος ὁ ποιητής, οὗ ὁ φέρτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πείρασιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταρῆν ἐν Ἀλφειῶσι παρά τὸν 5 Ἀπόλλωνα τὸν χρυσῶν, ἐνθα καὶ τὸ ὄπλον ἀνάκειται Ἀθροίστου V. 130 Καίσαρος καὶ Νέρωνος ἢ καθάρου. βιάθρον δὲ τι νομίσεται τοὺς ὀνομασμένους ὁ Λιοντίου τάσους, στρατηγὸς δὲ δοκεῖ γενέσθαι, καὶ οὕτω γράσεται Θηραπείας ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ὡς φησὶν ὁ Φιλόσοφος ἐν δευτέρῳ. διὰ τὸ μυσθολογῆσαι στρατὸν ὀπλίτην. ὀπλίτῃ γὰρ σὺν τοῖς ἄριστοι 10 τὰς θηλέας, ὡς φησὶν ὁ Φιλόσοφος ἐν δευτέρῳ. Αἰῶς διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωμίσθη.

2. ἀετίωνος B. 3. δὲ νεοτὸς B. Διήφορος G. Vide Euseb. p. 992. 4. χρυσῶν B. 5. Liegebatur μέσηδρηόστατον. Correat Scaliger. 6. ἀπὸ τῶν A. 7. οὐδένα A. 8. ἀπ' B. 9. G. 10. καὶ τῆς G. καὶ οὐν B. 11. φησὶν B. 12. οὐδένα A. 13. ὁ δὲ φησὶν B. 14. ἀπὸ τῶν Scaliger. 15. ἀπὸ τῶν B. 16. χρυσῶν G. 17. ἀπὸ τῶν B. 18. ἀπὸ τῶν G.

Bacchi acta et res ab eo adversus Indos, Lycaurum, Actaeonem et Pentheum gestae; ut commissio in Perseum praeflo mortem opposuerit. Delphos ad auream Apollinis statuum, ubi Caesaris Augusti sepulcrum apud armorum exuviae et Neronis cithara culibet curiosus inspicit cernere licet. At non nisi gradus quidam aut statuae basis ab ignavis Bacchi semen ad aspectum accedit eius figura, cum propter eiusdem turpes et nefandas occasiones, tum propter armatas et admixtas viris feminas in eis exercitu. Ut enim mares, ita, referente Philochoro in secundo, feminas armis instructas in campum et aciem educabat.

Liontius Athenis dolo percemptus est. Philammon Delphicus nobilis habetur, qui primus apud Pythium chorum constituit.

Eae, quae de Daedalo fabulae feruntur, qui visus est simulacra foedatiorum pedes ad sese invicem a sculptoribus compactos discriminauit. Hic arrepta nave cum leuro filio Minocem fugiens, quod deinde minime ab insequente attingi potuerit, ob discessum praesclarae fabulae suggestit argumentum.

Θάμνος ὁ Φιλάμμωνος ἠγάμας.
 Μίνως ἐθαλασσοκράτει καὶ Κρήτην ὡς παρὰ Λιώς ἐνομοθ-
 ρησὶς, κομίων τοὺς νόμους ἐξ ἄκρον τοῦ ἐν τῇ Ἰδηθι διὰ ἐνομοκ-
 ρήτους, ὅπου ὁ Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις ἐλέγχει.

Ἡρακλῆς τοὺς ἄδλους ἔδειλε καὶ ἄντατον ἐν Λιβύῃ κατὰ-
 παλάσμον ἀναρῶ τὸν λεγόμενον γρηνηί, διὰ τὸ ἐπιταξιμόνα εἶνα
 Β τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλασταιῶς τρώπον χριμαί, ὡς ἀπὸ τῆς
 μίτης γῆς βοηθῶσθαι δοκεῖν, ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὢν μὴ προ-
 δευθῆς ζωίας τὸν ἄντατον τοῖς ἄρμασι καὶ μεταφορῶς διγα-
 ρίστατο.

Τὴν δὲ ὕλην τὸ μυθολόγιον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστημα
 λέγει, δι' ἣν ὁ αἰετὸς Ἡρακλῆς τὸ ἴλιον ἐπόρθησε.

Μήδεα Κολζις ἀνεγούρηνεν Ἀγέως.

Πύλαμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσα-
 ρῶν ἦσαν ἱππεῖς ἄριστοι, ὡς φησι Πυθαγόρας ἐν πρώτῃ ἀπόστον.¹⁵

Οἱ ἐπιτὴν Θηβίας ἐστράτευσαν.
 Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δι' ἐκ ται-
 ρον τοῦ ζῶου καὶ Παισιφῆς μίξωθρ ἐγένετο καὶ τὸν παρ' Ἀθη-
 ναίων δαιμόν κομίζομενος ἐθουάτο τοὺς παῖδας, αὐτοὶ δὲ οἱ
 Κνώσαιο λέγονται εἶνα τοῦ Μίνω στρατηγόν, ὅς ἀνομήτο²⁰

2. Κρητὴν οἷς Βρεδονίους κρήνας Α. κρήναι ὅς Β. κρήναι G. Κορ-
 Scaliger P. 31. 3. ἔξερδρον Β. τῆ ὀμ. G. Ἰδρ διὰ δὲ Bre-
 donius. Legebatur Ἰδρ. ἔννεακρηίδος ΑΒ. ἔννεακρηίδ. G.
 5 et 9. ἀντατον Β. 8. δοκί Α. 12. ἴλιον Scaliger. τὸ ἴλιον
 ΑΒ. τὸ ἔλιον Α. τὸν ἔλιον G. 18. Ἀθηναίων Scaliger. ἐθήρην
 ΑΒ. Ἀθήνας G. 20. Μίνω] μίνως Β. Μίνως G.

Thamyras Philammonis filius florebat.
 Minos maris principatum obtinuit, deportatisque ex antro nono quo-
 tamen reprehenditur a Platone tractatum de legibus.

Hercules labores et certamina obibat, luctaque decertans cum Anteo
 terrigena aestimato, eo quod luctatoribus laudatum inclinato corpore pe-
 gundi modum perite calletet, eam ob rem a terra matre, quasi open fe-
 cent corporis robore validus lotis revinctum in altum sustulit et confecit.
 Hydram autem animalis nomine celebratam Plato sophisticum inter-
 pretatur.

Hercules Ilium depopulatus est.
 Medea Colchensis ab Aegaeo discessit.

Bellum inter Centauros et Lapithas.
 equites fuere perississimi, inquit Palaephatus in primo rerum Thesalorum.

Septem quae adversus Thebas expeditionem susceperunt.
 Sequuntur quae ad Minotaurum attinent, de quibus fabulose frequen-
 titus personant; ut ex tauro animante et Pasiphae femina semiferus homo
 devorabat. Ipsi vero Cnosii ducent sub Minoe promerentem, Taurum in-

Ταύρος, τὴν δὲ φάσαν ὠμὸς καὶ ἀνήμιμος ἦν. ἐπιτὴν δὲ Μίνως
 ἔγωνα ἐπ' Ἀνδρογῶν ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς Ἀ-
 τινὸς δὲ παῖδας ἐθαύλων ἐδόδον, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταύρος πάντων
 κατακράτει. ὡς δὲ καὶ τῷ Θρησίτ τοῦ ἄγῶνος μεταδόθη καὶ τὸν
 5 Ταύρον κατακτεῖλαι, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι καὶ Β
 τὴν πάλιν ἀφείδηται τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλώχορος ἰσχυρῶς ἐν δυ-
 τέρῃ Ἀτθίδος.

Οἱ Ἐπιήγονοι τὸν ἐπιτὴν Θίβιος ἐστράτευσαν.
 Φαίδρα Ἰσπυλάτου ἠγάσθη.
 V. 131

10 Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Λαυδάλον ἀναφάται
 ἐπὶ τὸν Κνωκόλον θυγατέρον.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Σαμίων ἦν, ὁ παρ' Ἑλλήσι
 βοορέμος Ἡρακλῆς, ὃς μετὰ τοὺς ἄδλους καὶ τὴν ἄντατον ἀναί-
 ρησεν τοῦ γρηνησῆς ἐν Λιβύῃ καὶ τὸν ἐν Ὀμακρίδι ἔγωνα καὶ τὴν
 15 πρώτην ἐπ' αὐτοῦ ἄλωσιν Τροίας ἐπὶ Λαομάχοντος πατρὸς
 Ἡρώμου βασιλέως Τροίας λοιμώδει νόσον περιεσῶν εἰς πῦρ
 ἐνήλατο, καὶ οὕτως ἐξ ἀθροῶτων ἐγένετο, βρώσας τὰ πάντα ἐτη
 18 βί. τινὲς δὲ πρὸ τούτου μικρὸν ἰσχυροῦσι γενέσθαι Ἡρακλῆν,
 ἄλλοι τε πλείονα ἐτη ἔζησε φασιν αὐτόν.

ΚΟΝΣΜΟΥΕΤΗ

Ἰαῖρ τὸν Γαλααδίτην κρητῶν ἔδοκεν ὁ θεὸς τῷ Ἰσραὴλ μετὰ
 5 καὶ τοῖς δὲ τοῖς G. 6. ἀφείδηται Β. ἀφείδηται G.
 9. φασίσι Β. ἔγασθη ΑΒ. 16. ποσο Β. ἀπρώσθ AG.
 17. ἐνήλατο Β. ἐνήλατο G. 19. φασιν add. B.
 21] Iudic. cap. X. XI. Vulgo Ἰαίρ. Ιαίρ Β.

mine, moribus ferum et immitem ferunt. Porro certamine in Androgei
 memoriam ab Atheniensibus occisi a Minoe instituto, quo pueros Atticos
 in praenium victoribus videbat, cum Taurus viribus praestaret, cum-
 torum facile evadere. Consertis autem cum Theseo manibus de-
 victus est; quocirca pueri Atticorum liberati ac urbs Athenarum imposto
 tributo facta immunis; ita Philochorus scripto reliquit rerum Atticarum li-
 bro secundo.

Septem ducum interfectorem posteris, Epigoni dicti, in Thebas expe-
 ditorem susceperunt.

Phaedra Hippolyti amore capta.

Bello in Siciliam Daedali causa moto Minos a Cecali filiabus occiditur.
 Temporibus istis vivebat Sampson, a Graecis Herculis nomine cele-
 bratus, qui post diversos labores exantlatus, post Antaei tergentiae cas-
 dem in Libya, post Olympicum agorem ac Troiam sub Laomedonte Priami
 regis primo captum, postulatit morbo mentis insaniam provocante con-
 ruptus, inebuit in ignem et ex hominibus sublatus est, cum vixisset inter-
 50 gris annis 52. Herculeum nonnulli Sampsonem processisse memorant, alii
 pluribus annis vitam produxisse.

ANNI MUNDI.

Iair Galaditem dedit deus Iudicem Israel post Tholam, qui filios ha-

B τὸν Θαλάσιν, ὃς ἔλεγε εἰσὶν λβ' καὶ λδ' πύλαις, ὡν ἴσθμῳ οὕτως ἔκρινε τὸν λαὸν ἐτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

Μετὰ τὸν Γαλααθίνην Ἰαβὲ εἰσαρτίσας ὁ Ἰσραὴλ παρεδόθης Ἀμανιταῖς δουλείαν ἐτη στ', ἐξουλογομένης δὲ αὐτοῖς τῆ θραῦ ἰδύθη αὐτοῖς Ἰσραὴλ ὁ ἐκ φιλῆς Μανασσῆ, τῆς Γαλαθῶ καὶ γυναικὸς πόρνης. οὕτως εἰζήμενος τῷ θεῷ θύσιν μετὰ τὴν Οὐκατὰ Μουαθίων νύκην τὸ συναρτίσαν αὐτῷ ζῶον ἐκταύωται τῷ πολέμῳ ἐκ τῆς οὐκίας αὐτοῦ, εἰ νικήσῃ. μίαις αὐτοῦ μονογονοῦσθ θνητῆρὸς δ' αὐτοῖς καὶ φιλιάτης συναρτίσας αὐτῷ ταύτην ἔθετε τῷ θεῷ οὕτως ἀκόνσαν, ἐπὶ μῆνας δύο τὴν παρθενίαν αὐτῆς παρ- πεθόσανται.

Ἰσραὴλ ἐκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

Οὕτως ἐπολιόνησε τοῖς εἰσὶν Ἐφραῖμ μισηγομένης αὐτῷ οὐκίαις σὺ παρδαρῆν αὐτοῖς ἐν τῇ πολέμῳ, καὶ ἀπέετανε τριμηνίως διαγυλίους αὐτῶν.

D Ὁ Ἰσραὴλ τὰ ἀπὸ Μουαθίως ἔως αὐτοῦ τ' λέγει εἶναι ἐν τῇ βίβλῳ τῶν κριτῶν, δηλονότι γὰρ ὅτι τῆς τῶν ἀλλοθῆλων ἐταρ- τίσας. οὕτω γὰρ γὰρ γοῆ τοῖν καὶ οὕτως εἰσεβίσιος, συναρτίσας τοῖς τῶν κριτῶν χρόνοις τοῖς τῶν ἀλλοθῆλων καὶ τῇ λογισμῶς αὐτοῖς ἰδύως ἐκαστον, ὡς ἡ γραφή.

S et G. εἶπεν — B. Ἀμμαν — G. 5. Vulgo Ἰσραὴλ ἐκρινε B. 10. et τῶν B. αὐτοῖς A. αὐτῶν G. 19. κατὰ G. 26. 22. ἐκαστος G. 20. γὰρ om. G. 20. et Εὐσεβίους G. ὁ om. B. 22. ἐκαστος G. hinc 32. parisi numerat civitatum principes; hic Israel annis 20 iudicavit; erat porro mundi annus 4151.

Defuncto Iair Galaadite Israel filii criminum rei Ammanitarum scri- ptate sunt oppressi annis 18, huiusmodi deo peccata confessis datus est li- vito factio se primum illud animas immolaturum deo, quod e pagina re- deunt, reportata a Monibis hostilium victoria, occurrent, filium e con- fessio solum suscipiam et carissimum semper habitum, obviam e domo pro- deuntem, aris destinavit, non invitum quidem et morti detrectantem, et obiteris tantummodo duorum mensium iudicis de virgineo decore nihil ab- preffuro lorum ducentem.

Iosphathā iudicavit Israel sex annis, anno mundi 4219. Hic filius Ephraim, quod eos belli socios non adscivisset, incensam bel- lum iussit et ex ipis triginta duo millia delevit.

A Mose ad suam setatem trecentos supputat annos Iosphathā in libro lu- dicum, dempto videlicet alienigenarum imperii numero. Id soletur adver- tendum et ab Eusebio, Iudicum annos alienigenarum imperio commin- randa, nec uniuscuiusque ad scripturam iustar proprias annos computanda, errore cavendum.

Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραὴλ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ε' μετὰ τὸν Ἰσρα- φάε. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

Ἰσραὴλ ὁ Βηθλεεμίτης φιλῆς Ἰούδα, πατήρ λ' τῶν καὶ θυγα- τέων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ.

5 Μαιδὼν κριτῆς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη ε' μετὰ τὸν Ἰσραφάονα ἐκ P. 165 φιλῆς Ζαβουλῶν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

Ἀβδὼν κριτῆς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη η'. Ἀφρακίως ἐτη κ' κρι- σὶν, οὐκ ἀλάφς. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

Ἀβδὼν τῆς Σελῆς, πατήρ παίδων λ' καὶ ἐκρίστων λ', ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη η'. μετὰ δὲ τὴν τοῦτον τέλειτην παρδαρῆς ὁ v. 132

10 Ἰσραὴλ ἀπεδόθη πάλιν τοῖς ἀλλοθῆλοις ἐτη μ'. τοῦ δὲ κό- σμου ἦν ἔτος θ'.

Ἀλλοθῆλοι Φυλιστῆων ἐκρίσταν τὸν Ἰσραὴλ ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θ'.

15 Εὐσεβίους ὁ Πατριάρχων τὰ μ' ἐτη ταῦτα τῶν ἀλλοθῆλων τοῖς B τοῦ Σαμψῶν συναρτίσας αὐτὰ ἐν τῷ κατόνι αὐτοῦ, μετὰ τῶν λοιπῶν ἀ- λλοθῆλων, κατὰ τινε, κριτῶν, Ἐβραίων παρδαρῶν. προφανῶς δὲ, ὡς καὶ ἐν ἀλλοῖς, ἀντίκειται τῇ γραφῇ.

1 et 3. Ἰσραὴλ Ἀφρακίως ἐκρινε m ex Indic. XII, 8. 5. Ἀλλοθῆλοι ἀ- λλοθῆλοι. S. δὲ καὶ A. 9. Σελῆς. E. ἐκρινε m. 17. ὁ μ. ἐκρίστων B. ἐκρίστων G. 13. Φυλιστῆων G. τῶν δὲ — θ' add. B.

Abassan et Esbal iudicaverunt Israel annis 7 post Iosphathā; erant porro a conditu mundi anni 4225.

Abassan Bethleemites de tribu Iuda, pater filiorum 30 et filiarum 30, iudicavit Israel.

Aeom iudex ex tribu Zabulon iudicavit Israel post Abassan 10 annis, mundi vero 4232.

Abdon iudex iudicavit Israel annis 8, scribit Africanus 20, verum erran- ter; mundi vero 4242.

Abdon, filius Ellel, filiorum 40 et nepotum 30 pater, iudicavit Israel an- nis 8; post illius vero mortem transgressus Israel iterum Allophyliis traditus est annis 40, mundi vero 4250.

Allophyli Philistaei egerunt Israel in servitutem annis 40. Eusebius Pamphili quantingenta Philistaeae servitutis annos, cum Sum- pson, et eorum qui sequuntur sunt, iudicum propriis, absque ratione con- fusos numerat, nec illos vel aliorum Allophyliorum annos, quosdam in- quit, Hebraeorum traditionem amplectens, in tabularum scriben composuit; in eo vero, sicut in aliis plerisque, scripturae manifeste contradicit.

Assyriarum βασιλείς.

Assyriarum με βασιλεύσας Θωδός ο λεγόμενος Κοινώλερος, Έθ. Λαγιστι Σαρδανάπαλλος, έν η'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν έτος 875.

C Σαρδανάπαλλος Τυρόν έκτισε καὶ Αγγιλάτην τῆς πόλεως ἐς μίση κήρυξε. Ἡ τῶν Assyriarum βασιλεία ἐστὶ τὸ καθολικὸν κοσμικὸν 875 έτος ἐλάξε, διαρκέσασα έν η' αὐτῷ ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ 7015 έτους. Έως τοῦδε τοῦ 875 έτους τοῦ κόσμου διαρκέσασα ἦ τῶν Assyriarum βασιλεία ἐστὶ αὐτῷ έν η' έτει τοῦ 209-10 δυναστεύσαν τοῦ με βασιλέως Assyriarum, ὃς παρὰ τῆσι Θωδός Κοινώλερος ὠνομάζετο, περὶ οὗ καὶ ὁ Διόδωρος λέξεν αὐτῶς οὕτω γράφει „Σαρδανάπαλλος δὲ τρακαστός μὲν καὶ πέμπτος ἀπὸ Νίνου τοῦ συστραφένου τῆν ἠγγιονίαν, έρχατος δὲ γεννημένος βασιλεὺς Assyriarum, ἐπέστηεν ἑπαντας τοῦς ποδ' αὐτοῦ 13 τρηφῆ καὶ φάθμηρί.” καὶ μετ' ἄλλα, καὶ τῶν αὐτῶς ὡν τῶν τῶν οὐ μόνον αὐτῶς ἀλλά καὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τῆν Αθηνῶν ἠγεμονίαν ἄρδην ἀνέστηνε πολυτρονοποιήτην γενόμενῶν τῶν ἠγγιονεομένων. Αἰθέριος γὰρ τις, Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρεία δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων, ἐστρατήγη Μῆδων τῶν κατ' ἐπιαντὸν ἐκατομύχιων εἰς τῆν Νίνου. κατὰ δὲ τῆν

3. Vulgo Σαρδανάπαλλος hic et infra. 4. Vulgo φάγασεν, φάσεν Scaliger p. 32. 5. Έκτισεν m. έτει m. 11. τοῦ με βα. τῶ G. 10. κ. έκει] κ' έν η' G. η' παρὰ τῆσι. 875 παρ' τῆσι Scaliger. 12. Διόδωρος] II, 23. 13. μεν om. G. 14. τοῦ om. G. στραφένου G. 16. τῶν add. B. 21. τῶν] καὶ G. νίνου B. Νίνου G.

Assyriorum reges.

Assyriorum rex 41 Thonus, dictus Concolerus, Graeco Sardannapalus annis 15, mundi vero 4660. Sardannapalus Thorsum et Anclianen urbes uno die construxit. Assyriorum regum annis 1460 stans, a mundi nimirum vulgari anno 2816 ad annum 4675 finem sortitur.

Ad hunc usque 4675 mundi annum Assyriorum regnum annis 1460 stans, 15 Sardannapali anno, qui fuit Assyriorum rex 41, et a nonnullis Thonus Concolerus vocatus, eversum est; de quo Diodorus haec ad verbum scribit: „Sardannapalus a Nino primo imperii fundatore tricesimus quintus ac postremus Assyriorum princeps, maiores omnes luxuria vitaeque seordia superavit.” Et postea interfectus, spravis huiusmodi moribus infectus non fando solum exitu fuit vitam, sed et Assyriorum imperium auertit memoria vetustissimum funditus evertit. Arabes enim quidam genere Medis, viribus et animi castitudine praedantur, Medorum copias per singulos annos Ninven missis praefectur, ob rei bellicae societatem Babilou-

στρατῆαν γενόμενος συνήθης τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων τῶν ἐκείνου παρελάθη καταλέσαι τῆν τῶν Assyriarum ἠγγιονίαν, κατὰ τὴν Διόδωρος περὶ τῆς Σαρδανάπαλλου καταστραφῆς, καὶ ἐστὶ ἐπὶ τῶν Νίνου γένου βασιλεὺς Assyriarum, ὃν πρότερον εἶνα βασιλεύσαν τῶν αὐτῶν Assyriarum προλαβὼν ἀνατίθει έν η' έτει οὕτως P. 166

τὸ παλαιὸν τοῦτον κατὰ τῆν Ασίαν ἐπέστηεν έρχόμενοι βασιλεὺς, τῶν οὐτε πρόξυτες ἐπίστημι οὐτε ὀνόματα μνημονεύεται. πρώτος δὲ τῶν Ιστορίῶν καὶ μνήμη παραδεδομένος Νίνος ὁ βασιλεὺς τῶν Assyriarum μεγάλως πρόξυς ἐτετέλεστο. καὶ μετ' έτερα, μετὰ 10 δὲ ταῦτα γεννήσας ἐκ Σεμράμωδος τῶν Νινέων ἐτετέλεστο, τῆν γενναία ἀπολιπὼν βασιλεύσαν. τῶν δὲ Νίνου ἢ Σεμράμωδος ἔδωκεν έν τοῖς βασιλείοις.” καὶ ἐπόμεναι τῶν Assyriarum ἐτετέλεστο, τῆν ἰσολας ἀπίσσης πλὴν Ἰνδῶν ἐτετέλεστο δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'. καὶ Β 15 μετ' έτερα „παραλαβὼν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεὺς παῖς παρὰ πατρός διαδεχόμενοι τῆν ἀρχὴν βασιλεύσαν ἐπὶ γενεὰς μετὰ Σαρδανάπαλλον. ἐπὶ τούτου γὰρ ἦ τῶν Assyriarum ἠγγιονία μετέστηεν εἰς Μῆδους ἢ Κινίους έν τῆ β' βίβλῳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν V. 133 βαβυλωνίων καὶ τὸ πλῆθος τῶν έτιῶν οὐ κατατέθει γράφειν, διὰ τὸ

1. στρατῆαν] Vulgo στρατηγῶν. στρατηγῶν B. Corradi ex Diodoro. 4. ὃν Scaliger. Vulgo ὄν. 5. τῶν πρότερον G. ἀνατίθει] Cap. 1. Conf. Eusebium I, 14. p. 37. ὄντος B. ὄντος G. 6. παλαιὸν] παλαιά G. 8. παραδεδομένων AB. τῶν om. B. 9. ἀνατίθει] B. μετ' έτερα] Cap. 7. 12. τοῖς om. G. 15. δὲ καὶ] καὶ om. G. παῖς B. παῖδες G. 16. μετ' έτερα] ἐπέστηεν Diodorus cap. 21. 20. βασιλεύσαν B. οὐκ ἐπετέλεστο G.

rum duci coniunctus, eius hortatibus ac monitis Assyriorum exstinxit imperia tricesimum exitu Diodorus. Ninum autem commemoratur Assyriorum regem extitisse, auctor idem in superioribus hoc pacto deditur: „Nullum quidem in Asia ex indigenis crederentur reges, quorum gesta vel nomina nulla hominum memoria celebrat. Primus autem istorum historiae vel hominum notitiae fama commendata est, fuit Ninus Assyriorum rex memorandorum facinorum auctor.” Et alius interfectus, ablio Ninya ex Semiramide suscepto, regisque habentis uxori commendatis, occubuit. Semiramide in regem Nino tumulum posuit.” Ad haec inferit: „haec itaque cum unita versae Asiae, demptis Indis, imperasset, modo praefato morte subita gestum.” Et post nonnulla, in hunc ferri modum reliqui reges decernatim haereditas, suscepto a patribus regno, ad capita 85, hoc est, ad Sardannapalium, potestatem sunt adepti; eius enim temporibus Assyriorum imperium, quod a primo exortu plus quam per annos mille et trecentos steterat, ad Medos postremo translatum est, ut sentit etiam Ctesias Chalcidius libro secundo. Regum vero nomina vel eorum numerum, quod nihil ipsi

μηδὲν ἐπ' αὐτῶν περὶ ἀφ' ἧς ἀξίον. μόνη γὰρ τέκνη ἀναρχαίης ἢ περιφθόσια συμμειλί τοῖς Τρωσίν ἐπὶ Ἀσσυρίῳ, ἧς καταστῆγει Μένων ὁ Τιδωροῦς. Ταυτάνον γὰρ βασιλεύοντος Οὐτὸς Ἰάκω, ὃς ἦν κς' ἀπὸ Νίνου τοῦ Σιμυράμιδος, φασὶ τοὺς μετὰ Ληγαμίνονος Ἑλλήνας ἐπὶ Τροίαν στρατεύεσθαι τὴν ἡγεμονίαν ἐξόντων τῆς Ἰασίας Ἀσσυρίων ἐπὶ πλείω τῶν γλιτών.

Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἦν παραδίδουσι μὲθ' οὕτω διαφάρας ἀποφράσθαι τὸν τῶν βασιλέων ἀφ' ἧσιν ἡ χροῖνον τὴν ἀρχὴν ποσῆν τε ἀποφράσας τε αὐτῶν καὶ ἐπὶ τίνας ἢ κατὰ Τροίαν τῶν Ἀχαιῶν ἐξόδος γέγονεν, ἀλλὰ πάντα φερόμενος διὰ τὸ τῶν πατρῴων αὐτοῦ ἱστορικῶν ἀσφάλων, μόνον δ' οὕτω πλείω τῶν βασιλέων αὐτοῦ ἱστορίων ἐστὶν ἀσφάλοισι καὶ ὅτι τὴν Τροίαν ἔβλαστο Νίνου λέ' ἀπὸ Νίνου βασιλέωντος Ἀσσυρίων Ταυτάνον φασὶ γενέσθαι μετὰ α' ἐπὶ πλείω, ἀλλοῖς ἐπιγράφον τὸν Νίνου, ὡς μὴ πάντη συνεδέχμενος, ὅτι γὰρ Ταυτάνον χρόνος τῶ Νίνου ἔτι συνγράφει τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, κς' λογισμένον Ταυτάνον ἀπὸ Βήλον. εἰ γὰρ τὰ Βήλον κ' ἐπὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ τῶν Νίνου, πολλοὺς ἔτεσι κατὰ τὸν ἀρχαῖον λόγον διαττωθήσεται ἐκ τῶν α' πλείω χρόνων ἢ μετὰ α' πλείω κατὰ

1. πέντην Β. τέρας G.
2. ὃς ἦν κς' ἀπὸ μ. ἦν ἀπὸ κς' G.
3. Ταυτάνον Τευράτων Διοδώρου.
4. ὃς ἦν κς' ἀπὸ μ. ἦν ἀπὸ κς' G.
5. ἐπὶ ex Diodoro additum.
6. φασὶ] φασὶ G.
7. πλείω] ἢ πλείω m.
8. 16 et 18. Νίνου] Νίνου m.
9. 17. κς' B. κ' καὶ ἐπὶ α' κ' καὶ ζ' G.

dignum memoria sit actum, colligere non studuit; sola namque Assyriorum auxilia ad Troiam missa, quorum dux fuit Memnon, Pithon filius, scriptis celebrantur. Tautano enim in Asia regnante, qui vigesimus sextus est a Niny Semiramidis filio, Graecos, imperatore Agamemnone, bello Troiam obsedisse ferunt; cum plus mille annis Assyrii imperium Asiae iunissent.

Haec Diodoros, neque regum numerum aut aetatis cuiusque dirationem vel etiam, quibus nuncupabantur, nomina, vel sub quo imperatore Graecorum in Troiam suscepta profecto, describere confusus, ad nos transiit. Priocorum autem Historicorum ad invicem dissensus, ut patet et iocione literis haec mandaret, causa fuit. Quare quod a Nino per regem quinq; supra trīginta aetates sequuntur est spatium annos mille et trecentos exsuperare, unaque simul, quae sub Assyriorum principio sexto supra viciesimum Nino posteriore Troiana ciuitas accidit, post mille et amplius annos visam, demonstrasse eadem fuit causa. Ac ne rerum omni ex parte fictarum narrationes instituisse crimen ferat, ex relictis a se plurimis, abmet non constans, aliis gaudet adscribere. Tautani namque tempus, (Tautano videlicet sede 37 post Bellum locato), in Assyriorum principibus annum 909 incidere reperitur. Insuper ex 909 illis, si proprios Boli annos 55 subduxerimus, tantum abest, ut iuxta Diodorum ad verum usque Trojanae calamitatis terminum annos mille et amplius superesse quis crederet.

Ἀδωρον καὶ τὴν ἀρχὴν ἀνάλωσαν Τροίας, καλῶς ἔορα ἦν p. 167 ἰστοροῦνται καὶ τοὺς ἐδεμένους ἔργος που τοῦ ἰσ' ἔτους τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς κατὰ τὸ δ'κςθ' ἔτος τοῦ κόσιου ἢ Τροίαν ἄλωσαν, ἐπὶ τοῦ λβ' βασιλέως Ἀσσυρίων Βαβίον, ἐπὶ Ἀφροσῶντος τοῦ 50 καὶ Κιρσίης β' βασιλέως Ἀθρηαίων, ὃς κατακόλονθ' ἔφαρκεν.

Ὅτι δὲ Ἀσσυρίωνος οὗ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικῶν γεγράφει περὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν βασιλέων τούτων παρ' αὐτοῦ Κεφαλλίων ἐπιφάνιος εἶς, οὗ δ' ἐντυχὸν, οὕτω φάσκον, ἀρχομαι γράφειν ἀρ' ὅν ἄλλοι τε ἐπιγράφουσαν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν Ἑλλάνικος τε ὁ Ἀπόλλιος 10 καὶ Κιρσίης ὁ Κινδύσιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσέας, τὸ Β παλαιῶν τῆς Ἰασίας βραδύωντος Ἀσσυρίων, τῶν δὲ ὁ Βήλον Νίνου 15 Ἡρόδοτος κ' ἐπιγράφει Σιμυράμιδος καὶ Ζωροάστρου μύθος ἔτι γ' τῆς Νίνου βασιλείας, μεθ' ὃν Βαβυλωνίαν, γρηὴν, ἢ Σιμυράμιδος ἐπέγραψε τῶν ὡς πολλοῖσι λέκεται, Κιρσίης, Ζήρῳ, 15 Ἡρόδοτος καὶ τῶν μετ' αὐτοῖς. στρατηγὸν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἦταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀπέλεν νιός καὶ ἐπὶ Νίνου τῶν παίδων ἐπὶ ἀρχὴν τοῦ διαδέχμενου τὴν ἀρχήν, καὶ μεθ' ἔτερα, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς α' ἔτι ἄρχων ἦρχον, παῖς C παρὰ πατρὸς ἐδεχόμενος τὴν ἀρχήν καὶ ἔχον ἦσαν αὐτῶν οὐδὲ

2. ἐγγύτην Β.
3. ἀθρηαίων Β. ἀθρηαίων G.
4. 10. Vulgo Κιρσίης, τῆσις Β.
5. Ἀλικαρνασσέας G.
6. 11. οἱ Ἀσσυρίοι G.
7. τῶν Scaliger p. 32.
8. Vulgo τῶν.
9. 12. Ζωροάστρου βαβίον Ἀ. Ἰοφοστρούβατον Β. Ζωροάστρου βαβίον G.
10. Ζωροάστρου μύθος Scaliger Conf. Eusebium p. 41.
11. ἐπὶ Scaliger.
12. Vulgo ἐπὶ τε.
13. ἐπὶ Scaliger.
14. Vulgo ὡς.
15. στρατηγὸν Β.
16. αὐτῆς Scaliger.
17. καὶ μεθ' ἔτερα] καὶ μεθ' ἔτερα Β.
18. 19. ἦσαν] ἦσαν Scaliger.

quin ex opposito sumam millo longe minorem emergere persentiet. Solenter igitur nobis et quos sequitur sumus, expositioribus, Troianam cladem illam circa millesimum et centesimum Assyriorum imperii, ab orbe vero condito anno 4329, Babilo nimirum eorum rege 32 imperante, sub Altienniano rege 12 Demophlonte, accidisse statutum est.

Ceterum quam absurde de temporibus et rebus istis Graecorum Historici scripserint, praeclearus alter scriptor, ac non unus e turba, Cephalion nobis declararet, hoc pacto dicens: "res illas, de quibus memoriam egerunt alii, atque in primis Hellenicus Lesbius et Ctesias Caudus ac deinde Herodotus ex Halicarnasso scribere aggredior. Olim quidem in Asia regnaverat Assyrii; his Ninus Babil filius imperavit." Tum Semiramidis et Zoroastri magi natalia subiungit et Nini regnantis annos 52 recenset. Mox quibus artibus Babyloniam Semiramis moenibus instauravit, quod a perisique, Ctesia maxime, Zozone, Herodoto, nec non aliis erudicis in scribendo posteris enarratum est, deinde suscipiam adversus Indos expeditionem, et ab eis ciuitatem acceptam, propriorum quoque eius filiorum caedem et ut tandem ab illorum quopiam neci tradita est, fusius explanat. Et nonnullis interpositis: "reliquit cuncti ad annorum usque mille spatium tenuerunt imperium, singulis videlicet filiis haereditum iure paternum solum

εις ἐπέλεψεν ἑτῶν κ'. τὸ γὰρ ἀπέμεινεν τε καὶ ἀρλοκλιθῆναι
καὶ γυναικάδας αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές, ἔτιον γὰρ ἔμενον οὐδέ τι αὐ-
τοῖς ὄν ἔργον ἐπαρῆσαντο, οὐδέ εὐθὰ τις αὐτοῖς πλὴν αἰ τε παλ-
λακίδες καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικώδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τοῦτο
εἰ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτηστής ἐστὶν ὁ λέγων δυνάματα αὐτοῦ
κ', ὄμαι, καὶ γ' ἐμοὶ δὲ ἡ γρησὴ εἰ τετηνῶν ἢ εἰ χέριεν ἦμα-
V. 134 λαν ἔξεν, ἀνακλιθῆναι ἀνευ πρῆξων βασιλέων φοιτῶντι τε-
ρήνοισι δαίλοισι καὶ μαλακαῖς; πρὸς οὗς ἐπέμεινεν τὰ περὶ τῶν
Δεῖτῶν αὐτῶν, ἔτιον δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοντά τῶν καὶ
ζ' Βαλμῶς ἐβασίλευσαν Ἀσσυρίων. καὶ ἀρμενίται Περούς δ' Ἀου-
νάς εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ναῖς ἄγων φ'. ἐγενετο δὲ Περούς Ἀου-
νάων τὸν Σημέως υἱά. καὶ μετέπειτα, ὑπὸ τῆσθε δὲ γενεῆ καὶ
Πανίαν ἄγωντι ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στύλος ἐπέλευσεν ἐπὶ τε Φα-
σον καὶ Μηδίῃν τὴν Κολχίδα, καὶ Ἡρακλῆα πλανηθέντα ἀπὸ
τῆς νείος διὰ τὸν ἔρωτα τὸν Ἰαλόνου περὶ τοῦς Καπυθῶ-
P. 168 κας ἀληθῆναι." καὶ ἀδὲς, α' δὲ ἑτῶν ἀπὸ Σεμυράκειος εἰς Μη-
τραίων βασιλέα ἄν ἀρχιμοῖ τὸ περὶ ἀλλομένων. Μηδία Κοχλῆς

1. ἐκλεπόμενον delet Maius ad Eusebium p. 42. 2. καὶ γυν—B.
Aberat καὶ. ἢν αὐτοῖς ἀσφαλές G. 3. ἄν ἔργον Scaliger. ἢν
ἔργον G. 7. ἀνακλιθῆναι Scaliger. ἀνομα κλιθῆναι G. ἢν ἀρ-
μοῖς] Legebatur βασιλέων. 8. μαλακαῖς] Delevi quae addidit
βασιλέων οὗς, post quae G lacunae signa posuit, quae nulla sunt in
AB. Apud Eusebium additur et prope syllabestrium. 9. ἔκτοσ] ἔκτοσ
νισσὸν τὸν G. 11. γῆσθε B. γῆσθε G. 12. ἔκτοσ] ἔκτοσ
τὸν B. Hoc est Ἀργοναυτῶν. 13. Vulgo Πανίαν. ἀργοναυτῶν A. ἄγων ἀρ-
μοῖσθε. 15. τὸν ἔρωτα τὸν G. ἔπει τε AB. 14. Vulgo
Scaliger. ἢν α Scaliger. vlt G. 17. Post περιετέλλομενον li-
cunum indicat G.

ademptibus et ab avita nobilitate successive deficientibus, adeo ut viciniam
lis obiret nullus. A belli siquidem tumultu quies, a periculis imminentibus
multibetricque, qua foedebantur, indoles asylius erat illis tutissimus. Ad
haec in aedium secretiore penetrat versari solitis laude diguum opus mol-
lum grebatur, nec ulli, nisi pellicibus aut evivatis eumichis videntur se
copium faciebant. Reges porro huiusmodi recenseri sibi desiderant Cae-
sars, reor, singulorum 23 nomina enumerabit. Hoc meum quippe opus
quid gratum aut iucundum exhiberet absque praecleari alicuius gesti memo-
ria nuda prostrata nomina sigillatim et rustice inclamans et timidus ac molis
tyrannos unucupaus? — His quae ad annos ipsos spectant adiungit: "an-
norum circiter 600 et 40 post Ninum elapso spatio Belimius tandem Assy-
riorum imperium adeptus est. Mox Persesus, Danaes filius, naves secum
agens centum et haecium Semeles filium fugiens eius regnum invasit."
Ad haec: "postrema, inquit, aetate, sub Pausio ninurum principis impe-
rium Argonauarum classis enavigavit; tuncque demum Median Colcho ur-
tam, nec non Heraculum Hylae cupidine tractum, nave sociisque relictis,
circa Cappadociam errasse memorant." Et iterum: "a Semiramide vero
ad Metratium vique regem si quispiam annorum mille spatium numeravit.—

ἀνομήσαντες Μηδίας, ἦς υἱὸς Μηδῶς, ἔξ οὗ Μηδῶν καὶ ἡ γῆ
ἐκλήθη Μηδία." εἰτά γρησὴ, Μητραίων δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται
Ταυτανὸς ὧν καὶ αὐτὸς κατὰ ἐθῆ τὰ Ἀσσυρίων καὶ νείων. καὶ
ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ ἐπὶ τούτων κατὸν ἔργον. Ἀρμενίων
δὲ καὶ Μεσέλαος οἱ Μεκρηταῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀρμενίοσι καὶ
τοῖσι ἄλλοισιν Ἀρμαιοῖς εἰς Ἰλιον πόλιν τῆς Πιρῆμου τοῦ Φρυγῶς
στρατηγῆς."

Ἔπος τούτων ἀρκεῖν ἠγησάμεθα τὴν ἐκ τῶν Κεραιλίων γρη-
B
φῶν πρὸς τὸν Διόδωρον διαγωνίαν παραθεσθῆναι τοῖς ἀκριβοῦς
10 ἐλευστέρας βουλομένοις. ὁ μὲν γὰρ λε' βσιουλεῖς ἀπὸ Νίνου καὶ
αὐτοῖς ἔξεδετο καὶ τὴν ἑλῶσιν Τροίας μετὰ α' ἐπὶ πλείω γρησὴν,
ὡς εἰνὲς, ἐπὶ κε' βσιουλεῖς Ἀσσυρίων Τευτάων. ὁ δὲ τοῦς πάν-
τες κη' ἀπὸ Βήρων καὶ τὴν Τροίας ἑλῶσιν καὶ μετὰ ταῦτα α'
ἐπὶ. ὅπερ ἀδύνατον. ἵνα γὰρ κη' ἀπὸ Βήρων τις ἐπιλάβη τὸν
15 Τευτάων πρὸ τοῦ ἐρχέσθαι Σαρδοναπάλου, καὶ οὗτο πολλοῖς
ἐλευστέρας βουλομένοις ὁ Κεραιλίαν πρὸς τὸν Διόδωρον. καὶ ἄλλως
εἰπὴν ἔξ ἀνάστων τὸ ἴστορον ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρων συνάγεται, ἵνα
μη λέγω καὶ τοῖς δυοῖ, διὰ τὸ μᾶλλον τὸν Διόδωρον τῆ ἀληθείᾳ G
προσεγγεῖν, πλείω τῶν με' εἰρηγότα τὸν ὄντων τῆς Ἀσσυρίων
20 ἀρχῆς γρησὴν καὶ αὐτὸν ἀπὸ Νίνου ἔως Σαρδοναπάλου.

Ὁ μέτρον Εὐσέβιος καίτερον προμηματίαν οὐ τὴν τετυσῶν
1. ἀνεχώρησαν G. 2. μηδία AB. Μηδία G. 3. ἔπει] ζ' G.
8. τούτων G. 11. αὐτοῖς] αὐτοῖς G. 13. καὶ μετὰ B. καὶ
om. G. 14. τῆς om. G. 15. Post Σαρδοναπάλου lacunam in-
dicat G.

Medea Colchis Aegaeo discessit. Medus, a quo Medi et regio Media, eius
filius fuit." Ait deinde: "Metraei regno successit Tautanus ordine 22
iuxta consuetudinem et leges ab Assyriis usitatas rex acceptus; his quod
adulari, nullum opus susceptum, neque novum aliquid eius aetate legi-
tur editum. Caeterum Agamemnon et Menelaus Mycenaei Argivis aliique
Graecis comitibus in Ilium Priami Phrygis militarem arcem bellum movit."
Hucusque scripta Cephalionis a Diadori diebus discussum accuratius
nosae cupientibus sufficere putavimus. Hic enim regibus a Ninu triginta
quoque recensitis, Troianum excidium post annos mille et amplius, (in
quo nonnullis aliis assentitur), sub Tautano videlicet Assyriorum principe
26 contigit affirmat; ille vero a Beli exordis spatium omne, etiam eo,
quod Troiae cladem sequutum est, incluso, annis mille duntaxat, quod a
radone pontus alienum est, sub regibus solis 23 metitur. Tautanum quip-
pe regem secundum et viceisimum a Belo numeraturus ante Sardanapalum
Assyris postremo imperantem locandum aestimavit. — atque ita Cephalion
Diodoro compositus annis pluribus minor conperitur, et ut summatim di-
cam, auctorior alteri, ne dicam utriusque, (Diodoros enim concessis a Ninu
usque ad Sardanapalum Assyriorum regno annis supra 1300 magis ad veri-
tatem accedit), aliquid absurdum colligitur.

Eusebius sane notitiam licet rerum pretiosam supplicet-

συλλεξόμενος φιλοπόνηος καὶ ταύτη τῆν ἑαυτοῦ χρονοκτῆν συγγρά-
 φην κατασκευάσας, τὰς τε προκειμένης χρήσεως Διοδώρου καὶ Κε-
 φαλλώου προβάς ἐν λζ' βιβλίῳ τὴν Ἀσσυρίων ἔργων περι-
 λαβὴν, ἔπει δὲ στ' τῷ Κρίστοι μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὐ καὶ
 D μακρῶτα ἀπορήσας, ὅσπ' ἔτι γράσκουσαν τοὺς Ἀσσυρίων βασι-
 λείας ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμβεβῆκεν αὐτῷ παραλογισμῷ αὐτοῦ
 κατὰ τοὺς χρόνους, ὃν πέποιθεν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ κατακλιναίου
 τοῦ Ἀδράμα χρόνοις, καὶ χρονολογήσας μετὰ τὸν κατακλιναίου
 Καϊνῶν ἔργων τοῦ Ἀφραξίου, ὃν ὁ θεὸς εὐεργετήσας Ἀσπῶν
 ἐν π' κατ' αὐτὸν εὐαγγελίῳ τ' ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐγενεαλόγησεν, ἧθι
 δὲ τῆς Γενέσεως πρώτῃ Μηροσίου βιβλίου τῷ ρλ' ἔτι αὐτοῦ φησι
 τὸν αὐτὸν Καϊνῶν γεννηθῆναι τὸν Σάλα ἐν τοῖς ἡμερῶσι τοῖς
 τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐπισημασάμεν. ἐν τῷ γὰρ τῷ
 ρλζ' γίγεται αὐτοῦ Καϊνῶν.

V. 135 **Θαιμάσια** δὲ μοι μεμιάως ἔπειτα ὅπως ὁ αὐτὸς κατὰ τινὰς
 P. 169 κληθείς φρόνιμος **Εὐσέβιος**, ὄμηλῶς κατὰ ἀντίγραφον, οὕτω
 προδήλως τὰς θείας γραφαῖς ἀντιπεσὼν τετόλμηκεν, ὃ πῶσιν
 ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐπισημασάμενος καὶ τὰς θεοῦ εὐεργετίας φερόμενης
 παρ' Ἐφραϊμῶν καὶ Σιμαριέταις καὶ τοῖς ὀφειμένους φερόμενης
 διασημασάμενος γράφει διὰ τὸ τῶν ἀντιγράφων ἀσυνέτητον, καὶ δὲ
 τριπλῶς παραδέχμενος τοὺς χρόνους, ἐν οὐδέμῃ τῶν τριῶν παρα-

2. Διοδώρου B. Διοδώρο G. 5. περὶ γενο B. Vulgo περὶ γενο
 ἐστὶν ἔστι B. 9. ὃν B. ὅν A. ὅς G. 18. καὶ τὰς θεοῖς B.
 κατὰ ἀλλοφύτους G. 19. ἐπισημασάμενος om. G. 20. διασημασά-
 μενος B. διὰ τῆς φωνῆς G. 21. τριῶν B.
 τριῶν A. τριῶν G.

Iem hinc inde non indiligenti mentis studio in unum congresserit, qua Chro-
 nicum opus a se editum adornavit, ac demum Diodori Cheronensisque dicta
 protulerit in medium; Castoris tamen Assuriorum imperii tempus annorum
 1280 limitibus includentis auctoritate producta et approbata, imperium il-
 lud omne Assuriorum regum 36 laterculo et annorum 1000 et 300 decursu
 ratiocinis prius collectum circa annos a diluvio ad Abraham elapsos et
 post diluvium Cainan Arphaxad filii a divino evangelista Luca post Ad-
 am loco 13 numerati nomen et annos praetergressus repararet. Prius
 autem Genesios a Mose conscriptus liber, si modo correctiori prostet
 exemplari, ea qua putavimus ratione Cainan aetatis anno centesimo tri-
 gesimo, alii licet 139 scribentibus, Cainan filium Sala genuisse testatur.

Illud autem mirari non desino, quod cum Eusebius solertis nomine
 (contrario nimirum sensu) insignitus, adeo manifeste divinis scripturis ad-
 versari ausus fuerit, et ex vulgatis receptisque cum apud Hebraeos, tum
 Samaritanos, tum penes septuaginta Interpretes textibus requisitis verit-
 atis diligenter innotescere a se adhibendam pollicitus, ob exemplarium dis-
 cordiam minus trifariam expositis, in nulla triplicis istius descriptionis edi-

φασὶ τοῦ μετὰ τὸν κατακλιναίου Καϊνῶν υἱοῦ Ἀφραξίου ἡμεροθῆ-
 τι γὰρ ἐν ταύταις οὐκ ἔγρηται, πόθεν αὐτὸ ἀπὸ πάσης τῆς ἐκκλη-
 σίας τοῦ Χριστοῦ ἀνεγνωσκόμενα ἱερά βιβλία τῆς Γενέσεως B
 τοῦτον ἐμφαθόνται; πόθεν δὲ καὶ Ἀσπῶν ὁ θεοτάτος, ὁ πᾶ-
 5 σιν θεῶν τε καὶ ἀνθρωπίνων ἡγεμῶνος φιλοσοφῶν καὶ μετρίων
 Εὐσεβίων ἀνεγνωσκόμενος προῶγων, ἐν τῇ ἱερῇ καὶ εὐεργετικῇ αὐτοῦ
 βιβλίῳ τ' εἰς Ἀδάμ ἔδεικτο τοῦτον; ἀποδίδεται μὲν ὅταν οὗτος
 καὶ ἑτέροις πρὸ ἡμῶν δευμαστῶς ἐπιὼν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ κατ' ἑλάττωσιν
 10 ὅτ' ἀπὸ Ἀδάμ ἕως τῆς ἐκκοσμητικῆς Κοινωτατικῆς τοῦ μεγάλου
 καὶ πανευσεβίου βασιλέως Χριστιανῶν φράσεται, ἀντὶ γὰρ τοῖς
 ἐπιὼν φησὶ συνελογίσαστο. οὐκ ὅσον πρόδηλον ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ
 παραλογισμὸν καὶ τοὺς Ἀσσυρίων χρόνους ἡλάττωσε καὶ τῶν ἑλω-
 σιν Τροίας οὐκ ἀληθῶς ἐπισημασάμενος, ταῦτα δὲ ἡμῖν ἐπισημασάμενος
 15 φράσεται ἐπισημασάμενος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀνεγνωσκόμενος εἶναι τὸν ἀφ᾽ ἑ
 15 χρόνων τῆς τε ἀλώσεως Ἱερουσαλὴμ καὶ τοῦ κατὰ πικρολήσεως καὶ
 ἀλμυρώσεως τῆς τε τῶν φηλῶν ἐν Σιμαριέταις γεγονέναι καὶ τῆς
 τῶν φηλῶν ἐπὶ Ναβονοζοδονόσου βασιλέως Χαλδαίων ἀπὸ Να-
 βοασάρου.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

20 Ἀσσυρίων πρ' ἐρασάμενος Ὀρχιδῆς ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἡγ
 ἔτος δ'σσι.
 4. τοῦτον ἡμ. τοῦτον G. καὶ λουκάς B. ὁ Ἀσπῶν G. 8. ἐπὶ-
 φασὶ B. ἐφερός G. ἐφ᾽ ἑαυτοῦ] Legebatur ἐφ᾽ ἑαυτοῦ. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ B.
 9. ἐκκοσμητικῆς A.

tiane Cainan filii Arphaxad retro diluvium natū meminisse deprehensus est.
 At si Cainan in scripturis nusquam exstaret, qua ratione lecti per omnes
 ecclesias sacri Genesios libri palam illum pronunt? Qua, inquam, ratione
 divinitus ille vir Lucas humanae caelestisque sapientiae peritus et plu-
 ribus Eusebiis sine discrimine praestantior, sacro et evangelico suo volu-
 mine ab Adam decimum tertium numeravit? Falso igitur et minori, quam
 par foret, annorum 290 truncatio, ab Adam videlicet ad Constantium im-
 perii plenissimi Romanorum imperatoris primi annum vigesimum cum Euse-
 bius, tum alium quendam aetate nostra vetustiore peccasse constat,
 et 5316 vice annos 5527 dumtaxat collegit. Dolim igitur sponte passus,
 adscribendos Assuriis annos imminuit et cladis Troianae tempus erranter ex-
 posuit. Haec non obiter, sed accuratae temporum percipiendae notitiae,
 quis nimirum excidit Hierusalem, quis vastati templi, vel illatae in tribus
 decem per Samaritanam captivitatis, vel quon reliquae a Nabuchodonosor
 Assuriorum rege 17 passae sunt, quis, inquam, certus horum omnium con-
 putus in aera Nobonasar tenendus, hucusque nobis dicta sunt.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 56 Ochyra annis 14, mundi vero 4278.

Αργυρίων νύξ βασιλευσεν Αμενός έτη κς'. του δέ κόσμου ήν έτος δσ'ζ'.
D Αργυρίων νύξ βασιλευσε Θούαρς έτη ν'. του δέ κόσμου ήν έτος δσ'δ'.

Οδός εστιν ο παρ' Ομήρου Πάριος Αλεάνδρως άνηρ δς Όδωσσία φερόμενος, παρ' ή φησι τον Μεγέλων σόν τή Έλλη μετά την άλωσην Τροίας καταγώνυ πλανώμενον.
Αργυρίων νύξ βασιλευσεν Αθώρς, ο καλ Φουσανός, έρ' δσ' σισαοι κατά την Αργεον έφόντο, μηδέπω γέγοντες έν ατήν από τούτων, έτη κη'. του δέ κόσμου ήν έτος δς'δ'.
F. 170 Αργυρίων ξ βασιλευσε Κενκέρης έτη λδ'. του δέ κόσμου ήν έτος δς'δ'.

Αργυρίων ξέ βασιλευσεν Οδενέρης έτη μβ'. του δέ κόσμου ήν έτος δσ'δ'.

Αργείων βασιλείς.

Αργείων ιξ βασιλευσεν Αγαμέμνων έτη ηγ'. κατá τοδς Έλλος έτη λδ'. του δέ κόσμου ήν έτος δς'β'.

Τή η' έτει Αγαμέμνωσος ο κατá τής Τροίας ήρξάτο πάμπας διά την Έλλην υπό Αλεξάνδρου του Πριάμοσ κλονήν νύξ Πάριον βασιλέωσ Πάριου, καλ διήρξαεν έτη ι' έτος άλωσησ Πάριου, η' η' έτος τή εποκειμένη ιξ έτει Αγαμέμνωσος γέγονεν.

Αγαμέμνωσος Αργείων καλ Μεκρηών βασιλεύοντος, Μενέλαος Β. έμσθής Α. Αμαθής G. 3. Θούαρς AB. 5. ο om. G. Πάριος] Vulgo Πολέμοσ. έλευσθός AB. 8. έρ' B. άρ' G. 13. σενέρης B. μβ'] λδ' B. 14. δσ'ζ' Bm. δς'ζ' G. 16. η'] ιθ' m. 18. η'] φ' m. Τροίης] Vulgo Τροίης. 21. η'ς B. έτ' G. ις'] ιθ' m.

Αργυρίων rex 57 Amedes annis 27, mundi vero 4292.
Αργυρίων rex 58 Thooris annis 50, mundi vero 4319.
Hic est Polybus, Alcandrae coniux, Homeri Odyssea celebratus, ad quem, ait, Menelaus diruta Troia vagus et errans cum Helena divertit.
Αργυρίων rex 59 Athotia, qui et Phisapus, sub quo terrae motus per Aegyptum ad id usque temporis nondum editi contigerunt, annis 23, mundi erant annis 4369.
Αργυρίων rex 60 Ceneas annis 39, mundi vero 4397.
Αργυρίων rex 61 Veneples annis 42, mundi vero 4436.

Αργυρίων reges.

Αργεον rex 17 Agamemnon annis 19, secundum alios 35, mundi vero 4312.
Anno Agamemnonis hoto, rapta ab Alexandro Paride, Priami regis filio, Helena, bellum adversus Troiam initum per annos decem usque ad Ilii exitum, ad scriptum videlicet Agamemnonis annum 19, productum est Agamemnone Argivis et Mycenis imperante, Lacedaemonia autem eius

λίσσιν δέ του άδελφού αυτού Ακαδαμίωνον, Πάριος νύξ Αλωμέλιτος τής Τροίας καλ Τάριου έβασίλευσε, τούτου του Πριάμου παύς Αλεξάνδρος ο καλ Πάριος εις Πελοποννησον έδωκον θύου τους αυτού διόμοσι ξενωγράφει παρβ Μενέλαω έν Ακαδαμιοσίη. Μενέλαω δέ ήν γυνή τις Έλένη σφόδρα περράλλης, πάντης ήρωσ εις Αλεξάνδρος καλ μοχθένους ήρπασε, καλ άποκλήσας εις C Σιώνια τής Φουνδής άνων έξήλατεται. ξενωθής δέ καλ παρβ των Σιδωνίων βασιλέτ επιφουλήει αυτών καλ πολλά χρίματα καλ έδωθητα κομισάμενος υπό Σιδώρος, μεθ' ών έκαλόγω σόν Έλξ-107η, καλ από Ακαδαμίωνος ως άριστέως έπίεισιαν εις Τροίαν παρβ τή πατρί Πριάμω. Αγαμέμνων δέ καλ Μενέλαος πρός Πριάμον καλ τους νύξς περιβουόμενοι διαφόρος περι τής Αλεξάνδρου εις αυτούς έπιβουλής διά τε Όδωσσίας καλ Διομήδους καλ αυτού Μενέλαου, έπει μηδέν ήρωον, κατερ των περι Πριάμου δημιουργίων περιβουήτων σμιβουαλόγων, έν οίς ήρξεν Απρηρω, άποδοθώνη την Έλλην, πόλειον αίρονται κατá τής Τροίας καλ Πριάμου δειών έτσι ι' κροτηθέντα. κατá δέ το αυτό D δέκατον αιώσος Πάριου καλ Πριάμου καλ των τέκνων τους Έλλη-σιν. ήν δέ των έξ Αδάμ δτ' έτος. από δέ τής Αβραάμ γενέσας 30 καλ μ' έτους τής Νύκον του δευτέρου βασιλέωσ Ασουρίων βασιλέωσ έτη συνάγεται μωφ'. από δέ Μωσείωσ γενέσας, τής ήν κατá μς' έτος Τυάχου του πρώτου βασιλέωσ Αργείων, κόσμου δέ 3. πλάπονησ B. 5. δέ add. B. τεύτης] Vulgo τεύτησ. ταρη B. 6. Vulgo ήρξάτη. 9. έκαλόγω B. 10. ως add. B. 17. καλ] τού G. 19. γενήσας G. 21. μωσείωσ B. Μωείωσ G. 22. κατá B. κατá τε G.

fratre Menelao, Priamus, Laomedontis filius, Troiae et Ilii regnum tenebat. Huius filius Alexander, qui etiam Paris, sacrorum eius tutelariibus facienda nomine in Peloponnesum profectus, apud Menelaum in Lacedaemonia hospitio excepit. Menelao uxor fuit forma non vulgari, quam admiravit Alexander, et adulterio stupratam rapuit; tam mari patriam relictam, venturum ad oram Phoeniciae Sidonisque iovitus eiecit. Hic Sidoniorum regi, cuius humanitate et hospitio usus fuerat, insidias molitur, et eius thesauris, veste pretiosa, copiosaque suppellectile Sidone furto exportatis, una cum iis, quae rapta Lacedaemone Helenam detulerat, quasi facinoribus praechare gestis orans, ad Priamum patrem Troiam revertitur. Agamemnon et Menelao de illis ab Alexandro iniuriis per loquuti, nihil se proficere, nec anteriorum reipublice Troianae, quorum unis erat Antenor, consilium de reddenda Helena probari contempserunt. grave bellum adversus Troiam et Priamum ad annos decem protrahendum suscipiunt; et inaequo decimo, Ilium, Priamus et eius filii a Graecis capti sunt, anno ab Adam creato 4330. A natali parvo Abrahama die et Nisi Assyriorum regis secundi anno 43, alii colliguntur, 1018. A Moisis item exitu, qui Iliachi regis Argivorum primi anno 46 illuxit, mundi vero 3757,

κατὰ τὸ γράψῃ, ἔτη ἀναγίνεται φ'β' ἐπὶ τὴν Τροίαν ἔλθων, ἢ καὶ Ἐυσεβίου οὐ δοκεῖ διαμαρτυροῦντι σὺς ἔπειτα κατέλειψεν, ἢ Μενελάου Ἀργίου ἐπὶ ἐξασπασέν Ἀργίονος ἔτη ε'. τοῦ δὲ εὐ. σίου ἢν ἔτος, δ'κ.

P. 171 Μενελάου Ἀργίου ἐπὶ ἐξασπασέν Ὀρέστης ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κλ-5 σίου ἢν ἔτος, δ'κλ'. Ὀρέστης Πύρρον τὸν Ἀγλάωος ἀναρεῖ ἐν Λέλαφοις εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μενελάωος τοῦ ἱεροῦ, καὶ δὲ Ἐκτορος παῖδες τὸ Ἰλιον ἀνεκτίσαντο τοῖς Ἀντιφρόδοις ἐξελόντες Ἐλέου γυναικί.

Μετὰ τὴν ἔλθων Τροίας. Ἀστίων βασιλεῖς.

B Πολλῆς διαφωνίας γενόμενης παρὰ τοῖς πολλοῖς περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς μὲν λεγόμενης μετὰ Ῥομύλον βασιλεῖος ὀνομασίας ἐπ' αὐτοῦ, πρὸ αὐτοῦ δὲ Ἀστίων, ἀπὸ Ἀστίων τοῦ βασιλεῖος αἰαντος πρὸ Ἀίνειου κατὰ τοὺς Τροϊζοῖδας χρόνους, τὸν αὐτὸν πρὸ αὐτοῦ καλούμενον Ἀθρινον, ἀπὸ Ἀθρίνου Κρόνου τοῦ πάτρων κατὰ τὴν Ἰταλίαν βασιλέων πρώτου λεγομένου, παρὰ τὴν Ἰωνίαν καὶ κανονικῇ θεωρίᾳ τὰς ταῦτων παραθέσθαι χρήσας, τοῦτο μόνον σημαίνοντες ὅτι πρὸ Ἀίνειου α' ἡσασί Πάρον νῆσῶν

- 1. γ'ψλξ' m. φ'γ' m. 2. σις' τιά' m. 3. ἔσασ' ἔτη G. κατέλειψεν B. κατέλειψεν G. 6. δελε' Bm. δελεδ' G. 7. πρ-ρον A. τὸς' τοῦ G. 8. Alterum τὸν om. G. 12. λατίων B. quae constans in hoc codice scriptura est. 13. γεμαμένης AB.
- 14. Ρομύλου G. 15. ἐπ' ὑπ' G. 16. καὶ τὸν αὐτὸν m. 17. τοῦ Ἀθρίνου G. τὸς' τὸν G. 20. Πύρον G.

ad ditae Troiae terminum anni numerantur 598, quamquam Eusebius annis 311 onis peccans sententiam huiusmodi non admittit. Mycenarum et Argivorum rex 18 Aegisthus annis 5, mundi vero 4330. Pyrrhum, Achilles filium, a Machaereo sacerdote proditum Delphis in templo Apollinis Orestes interfecit. Hectoris posteri, Antenoridis Heleni consilio post captam Troiam eiecia, Ilium restaurarunt.

Latinorum reges.

Vario sententiarum conflictu a multis hucusque certatum est de Romani imperii origine, (quod demum a Romuli temporibus ab ipso nomen sortitum, Latinorum regnum prius habebatur a Latino Troianis calanditibus aequali et Aeneae in ipso Latino regno praecessore, quo paulo antequor fuit etiam Albanus, ab Albano Saturno regum omnium per Italian proferre temporis et annorum rationi consonum et accommodum fore dicitur, hoc uno praemisso, Picum Saturni filium temporibus Aenea super-

Κρόνου βασιλεύσαντι χώρας Ἀσπρέτου λ'. αὐαὶ δὲ τὴν χώραν ἔως τῆς περὶ Ῥώμης πόλεως, μεθ' ὃν Φαόνιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πάρον τοῦ καὶ Λιός ἔτη μδ'. τοῦτον δὲ ἡσασί τριες Ἐκρήν, καθ' ὃ ὃν Ἡρακλῆς ἀπὸ Σπιντίας ἐπαυλῶδον ἐν γόφῳ τῆς λεγομένης V. 137 5 βορέων βορῶν ἤγαγε, διότι ἀπέλε Κάκος τὸν Ἡρατοῦτον υἱόν. ὡς δὲ τῶν ἔδοξε, καὶ ἐξασπασέν μετὰ Φαόνιον ἔτη λδ' ἔτος Ἀνεῖος κλξς. ἔπειτα Ἀστίωνος ἔτη λς'. τοῦτον κατὰ τὸ λγ' ἔτος Ἀνεῖος ἐξ Ἰλίου παραγνήμενος σὸν τοῖς μετ' αὐτοῦ δούλοις καὶ πλοῦτῶν παρασκευασμένος, συμμαχίαν τε ἀντὶ Ἀστίωνος κατὰ Ῥομύλον 10 καὶ Τύρρον ἀνελθὼν Ἀσθρίνα ξενύττω Ἀστίωνος θυγατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ βασιλείᾳ τῆς χώρας μετὰ τὸν Ἀστίων ἔτη γ', κτίσας πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς Ἀσθρίαν, ἐν ἣ καὶ ἔθασθασε. τινὲς ἔτη ἡ ἡσασί τὸν Ἀνείων βασιλεύσαντι Ἀστίων, ἔτη δ' 15 τοῦ δ' ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν ἔλθων, ὥστε αὐτὸν κατὰ τὸ ἴσ' ἔτος αὐτῆς ἀποθανεῖν. ὅπως δὲ εἰς Ἰταλίαν ἐλθὼν ἐκρήτῃσιν Ἀστίων καὶ περὶ τὸν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων ἴσ' βασιλέων ἐν ἔτη ν' ἔτος Ῥομύλου τοῦ πρώτου Ῥώμης, εὐρήσας ἐν τοῖς κατὰ Ῥομύλων χρόνοις.

30 Ἀνεῖος μετὰ τὴν ἔλθων Τροίας Ἀστίωνος ἐξασπασέν ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἢν ἔτος, ριμ'.

- 1. λαβρέτου AB. 5. Κάκος m. Κάκος G. 7. λγ' ἔτος] τρι-τον G. 8. σὸν τοῖς - παρασκευασμένος om. G. 9. Ρομύλων m. Ρομύλων G. 10. Ἀσθρίαν et infra Ἀσθρίαν G. Correctum ex B. 11. τὸν om. G. 13. ἔλλοι ἔτη δ' m. 20. γ' B. σγ' G.

ribus Laurentis regionis obtinuisse dominatum annis 37. Est autem ager ille ubi nunc Roma sita est, post quem Faunus, ipseus Pici, Iovis etiam dicti, filius, annis 44 regnum moderatus est. Hunc Mercurium vocant nonnulli, cuius tempestate ex Hispania rediit Hercules, in foro nomine Boario, Caci Vulcani filii nece victor arcam exstruxit; post Faunum ex eorundem sensu annis 35 regnavit Hercules, deinde Latinius annis 36, cuius anno 3 Aeneas Ilio adventans, iuncta cum illo armorum societate adversus Rutulos ditimans Turrum interfecit, et Laviniae Latini regis filiae coniugio copulatus, urbe coniugis nomine condita, in ea regni sedem posuit et post Latinum toti regioni annis tribus imperavit. Aeneam annis octo quidam regnasse affirmant, alii quatuor, reliqui ab obitio Latino regno, tenuisse testantur, atque ita exitiū Troiani duodecimo vitam finisse. Caeterum qua ratione in Italian primum adventens Latino regno potius fuerit, deque regibus duodecim per annorum quadringentorum spatium ad Romulum usque Romae conditorem, eo visis crepto regiam sedem ordine consequentis, Romuli tempore dicenda reperies.

Aeneas excisa Troia Latinis imperavit annis 3, mundi vero 4340.

Αβίας τε βρασιλευς Ασβινίον.
 Τὰ κατὰ Ὀδυσσεὶ καὶ Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν καὶ Σειρήνας.
 Ἀθηναίων ἢ βρασιλευσαν Ὀδυσσεὺς Ἀθηναίωντος ἐτη 1. τοῦ δὲ
 κόσμου ἦν ἔτος δευτέρον.
 Ἀθηναίων ἰδ' βρασιλευσαν Ἀφείδης ἔτος ἐν' τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5
 ἔτος δευτέρον.

Σποράδην.

B Ἡσιόδους τε ἔγνωρξέτο, ὃν Ἐσφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγγνον
 Ὀμήρου φησὶ.

ΚΟΣΜΟΥ ΕΤΗ.

Σαμνίων ἔκρησε τὸν Ἰσραήλ ἐτη 4. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 804.
 Τῷ Ἰσραήλ καταπονημένῳ καὶ πρὸς θεὸν ἐπιστρέψαντι δι-
 δοται Σαμνίων τῷ Μανωὲ ἐκ φουλῆς Λαν, ἀγγέλου χρηματίζαν-
 τος τῇ μητρὶ στείρεσθαι, ὅς γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐστὶ γενναῖος
 ἐν Θυμαδιᾷ ἀλλογενεστὴς. κατὰ δὲ πρὸς μνηστῆραν αὐτῆς οὐκ
 εἶπεν γονεῖα λόγια χερσὶ δισσά, οὐ τῷ προβλήματι τράισατα
 σταλάς ἀλλογενέας ἐν συμποσίῳ καταδέξεται δοῦναι, γενναῖος
 ἀπατηθεὶς, ἔς καὶ ἀποδοῦς, ἀπέκλον' ἀλλογενέας εἰς Ἀσπίδων
 ἀνεχώρησαν ἀργυζόμενος. ἀλλογενέας δὲ τὴν αὐτὴν γυναῖκα τῷ

1. Vulgo Ασβινίον. 3. ὀδυσσεὺς δημοφώνους Α. ὁ Ζηνεὺς Ἀπο-
 γώνους G. 5. ἀφείδης Α. Ἀφείδης G. 6. δευτέρον m.
7. Σποράδην addit ex A. 9. ἀσπίδων Α. ἄσπιδ' G. 11. ἦν
 ἔτος] Legebatur ἔτη. 12] Indic. cap. XIII. 13. τῷ Α. τοῦ G.
14. ὅς Α. οὐ G. 15. θυμαδιᾷ Α. Θυμαδιᾷ G. 16. δι-
 σσάδας οὐτω ποσὸ — G. Correctum ex A. 19. ἀνεχώρησαν Α.

Aeneas regunt Lavini.
 Gesta Ulyssis circa Scyllam, Charybdim et Sirenas.
 Atheniensium rex 13 Zynis, Demophoonis filius, annis 10, mundi ve-
 ro 4354.
 Atheniensium rex 14 Aphidas anno uno, mundi vero 4364.
 Hesiodus florebat, quem Ephorus nepotem et sibi coaevum celebrat.

MUNDI ANNI.

Sampson iudicavit Israel annis 20, mundi vero 4290.
 Populo Israel servituti calamitate oppresso et ad deum reverso, Sam-
 pson filius Mance ex tribu Dan liberator concessit. In lucem editum et
 educatum, mulierem alienigenam deperitulum matri sterili angelus prae-
 dixit. Ad puellem deinde dicepandam in Thammata cum parentibus profectus
 convivantium coetui propositis, ab uxore deceptus, vestium trinita alieni-
 genis computatoribus daudatrum multa damnatur; vestes quidem ex condi-
 cto solvit, verum alienigenis viris trinita occisis ereptas; quo perpetratō
 iracundia motus Acaldonia accessit, ab alienigenis eius amasia in rivulis

ἀνερεσθη παύσατο. ὁ δὲ τὰς ἀλόπικας θηράσας καὶ κέρων
 πρὸς κέρων θήσας τὰς τε ἀρούρας καὶ τοὺς ἀμυλωνίας αὐτῶν
 ἐνεύσαν, ἤναι ἀλλοφίλου κατὰ τοῦ Ἰσραήλ ἀνελευθέρους ἀν-
 θρωπὸν δέσμιον καλωδίου, ὅς τὰ καλώδια περιφραξέας ὄνον γενναῖον
 ἐγίλας αὐτῶν ἀπέλε καὶ δέσμιον περιμαίεσθαι ἐπὶ τῆς πρὸς θεὸν γενναῖον
 εὐδατος τῶν σιωρῶν δλαῖον. ἄλλη δὲ φιλωθῆς ἐν Γάστῃ ἐν-
 δοθεν ἐδάκε φρονισθῆσαι περιμαίεσθαι αὐτῶν τὰς θήρας τῆς
 πάλους τῶν ἀλλοφίλων, ἔς περὶ μέσας νύκτας ἀναλαβὼν ὡμίως
 σὺν μοχλοῖς καὶ σταθμοῖς ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους ἀπέδρετο.
 10 τῆσθι δὲ τῇ Λαλιᾷ γενναῖα συναπαρθεὶς καὶ τὴν ἐπὶ τῆς κήρας
 αὐτοῦ θείαν ἰσχὺν ἐξέτινον ἐπ' αὐτῆς κέρουα καὶ ἀλλοφίλους
 προδοθῆς τρηλόσται ἐν μέλων πεπεδημένους καθισθῆσθαι. ὁ δὲ τοῖς
 ἄλλοιαν μετὰ τὴν χόρον ἐορτάζοντες, αὐὸν τριζῶν αὐτῶν ἐξασθῆσαι. V. 139
 σὺν ἦδη μικρὸν προήγγων παύσαν αὐτῶν κλαύσαντες. ὁ δὲ τοῖς
 15 κίσει διὰ τοῦ χειρωτογόνουτος αὐτῶν ἐπιστηριχθεὶς εἰζόμενος παρὰ
 θεοῦ τὴν κατ' αὐτῶν ἐκδέχσαν, τοὺς τε ἐν τῷ ὄρει καὶ τοὺς ἐπὶ
 τῶν στεγῶν ἀνίστασθαι ἐπὶ τοῖς ἴ' κατέλασε, ἐπιστασίματος
 τοῦς κίσιος καὶ συνιδισθαι αὐτοῖς. ὃν ἔδρασαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ
 οἱ γονεῖς κἀθαντα τὸν Ἰσραήλ ἐτη 4.

4. περιφραξέας Α. 5. δλαῖον Α. δευτέρον G. 6. ὀδυσσῶν] Λάκκος Ιου-
 δικ. XV, 19. ἔσθεν add. m. φιλωθῆσθαι] φιλωθῆσθαι Α. φησὶ ἀλο-
 φείας G. ἐν Γάστῃ] Indic. XVI. 8. τῶν add. Α. 10. τῇ
 add. Α. 11. αὐτῶν add. Α. 12. μελέσθαι Α. μελέσθαι G.
13. αὐτῶν Α. αὐτῶν G.

Τὸν ἐν Ὀλυμπίῳ πρῶτον τῷ Ἡρακλέους ἀγῶνα ἀπὸ τοῦ
 4. περιφραξέας Α. 5. δλαῖον Α. δευτέρον G. 6. ὀδυσσῶν] Λάκκος Ιου-
 δικ. XV, 19. ἔσθεν add. m. φιλωθῆσθαι] φιλωθῆσθαι Α. φησὶ ἀλο-
 φείας G. ἐν Γάστῃ] Indic. XVI. 8. τῶν add. Α. 10. τῇ
 add. Α. 11. αὐτῶν add. Α. 12. μελέσθαι Α. μελέσθαι G.

sinum tradit. Venatus ille vulpes non paucas cepit, earumque caudis ad
 invicem colligatis, agros hostium et vineas igne successo vastavit. Pro-
 pterea alienigenae bello in Israel moto rudentibus vinetum cepimus; qui-
 bus disruptis et concisis asini mandibula hostium mille homines delevit; si-
 lioque subinde exstitis, precibus ad deum fatis, uberem aquae fontem ex
 mandibulae foramine eduxit. Gazae detentus et ocellis ab alienigenis ci-
 vitanis portis vigilantiter custoditus, mediae noctis silentio, portas loco distectas
 et cum vectibus et postibus humeris sublatis in monte deposuit. Duobus
 tandem nomine uxoris terinae forma captus, evulgata, quae comae hieat
 divina virtute, a muliercula tondetur et alienigenis traditus oculis multae
 brevis temporis spatium solemne festum acturi, capillis nonnulli iam repol-
 luitibus, in medium velut in scenam productum, ludicrum spectaculum
 exhibere coegerunt. Ille ductoris ope columnis manu apprehensus inuixus,
 strata sive ad supremi solarii fastigia sedentes, virorum nempe tria milia
 concussis columnis obruit aedium ruina, eodem cum eis ieli genere involu-
 tus. Mortuum fratres et parentes tradiderunt sepulturae, postquam an-
 nis 20 Israel iudicasset.

Certamen primum Olympicum sub Sampsonis annum primum ab Her-

πρώτον ἔτος Σαφῶν, ἀριθμὸν εἰρήσεως ἔτη νλ' ἕως πρώτης ὀλυμπιάδος.

B Ζανωθίας καὶ εἰρήσεως ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος διτ'. Τὰ κατὰ τὸν Μιχαῆλ, ὃς ἐποήσε γλυπτῶν καὶ Ἰεροῦδ καὶ ὠκον τῷ θωῶ, καὶ ἱεραὶ κατέστησαν, ὄνοί χ' ἐκ φυλῆς Δὸν 230-5 τας ἐλαβον, ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις ἦν. καὶ τὰ κατὰ τὴν γυναικα τὴν μελισσοῦσαν, καὶ ὁ κατὰ τῆς φυλῆς Βενιαμίν πόλεμος, ἔθθα ἔτη τὸν Φινεὲς εἰν Ἐλεάζαρ λέγει ἡ γραφή. τὰ περὶ τῆς μελι- C οδότησε γυναικὸς ἐν Γαβῶν, καὶ τὸν πόλεμον τῶν ἀφ' ἑλῶν πρὸς τὴν φυλὴν Βενιαμίν, μετὰ τὴν τελευταίαν Ἰησοῦ ἡρώων 16-10 σίμπος εὐθείας, καὶ ὁ κατὰ τὸ τέλος τῶν χρότων, πολλὰς δια- γωνίας οἰσῆς περὶ τῶν χρότων τῶν ἀπὸ Μωϋσέως ἕως Ἡλῆ εἰρήσεως.

Τὰ μὲν Ἰησοῦ τοῦ Νινῆ καὶ τῶν μετ' αὐτὸν προσηρτέων ἡ γραφή παρειώθησεν. ἡ δὲ ἀγραφὸς συνήθεια τοῦ μὲν Ἰησοῦ 15 χ', τῶν δὲ προσηρτέων ἡ παρῶθακε. καὶ οὕτω σφελον αἰετες ὁμοιοπόσων. Εὐσεβίου δὲ μόνος ὁ Κωνσταντῆς τὰ τῶν προσηρτέ- ρων οὐ παρῶθαξεν, ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ' αὐτοῖς ἀπένησεν, ὃ πλεῖστα καταγαλῆ ὁ Εὐσεβίος ὡς μεγάλα, γρητοί, διαμικροῖντι D καὶ τομικροῖντι πρῶγματι ἐπεχειρησάμεν, πρὸς τούτους ἄλλα ὁ θ

1. καὶ ἀφ' ἑλῶν m. 2. ἡ εἰρή m. 4. Μιχαῆλ Μιχαῆλ m. 5. ἡ εἰρή m. 6. ἡ εἰρή m. 7. ἡ εἰρή m. 8. ἡ εἰρή m. 9. ἡ εἰρή m. 10. ἡ εἰρή m. 11. ἡ εἰρή m. 12. ἡ εἰρή m. 13. ἡ εἰρή m. 14. μετὰ τῶν A. 18. φ] ὡς A. 19. καταγαλῆ A. ἐπεχειρησάμεν G. 20. ἐπεχειρησάμεν A.

cule celebratum reperies, usque ad Olympiadem primam annos 435 nu- merabis.

Interregni et summae pacis anni 40, mundi vero 4310. Bithycas, qui sculptile conflavit et Ephod aedemque deo et sacer- dōtem instituit, quemque tribus Dani sexcenti viri agentes iter acum ab- duxerunt, his temporibus vivebat. Res circa mulierem in frusta divisa gestae. Bellum tribui Benjamin illatum, quo Eleazar filium inter vivos extitisse affirmat scriptura. Quae mulieris membratim conscissae gratia in Gabaon gesta sunt, bellum quoque undecim tribuum adversus Benjamin do- num post Iesu mortem contestam subicit Iosephus, ac pariter ex quo ad libri Iudicum calcem posita sunt; de spatio quippe inter Moysen et Heli statuendo non levis est inter auctores discordia.

Annos quidem Iesu filii Nave, et qui secuti sunt seniorum, consueti scriptura, traditio vero scriptis haud extrata Iesu 27, senioribus 18 annis impertitur, et hac arte dissonae ob invicem sententiae in concordiam revo- cantur. Seniorum annos Eusebium Caesariensis solum in concordiam revo- cavit; eisdem vero annos 30 assignavit Africannus, quem pluribus insequitur Eusebius, eum lapsam in errorem, et negotium vires proprias superans ag- gredi ausum; quōdque eisdem annos 70, interregni minimum 40 et triginta

ἔτη, μ' μὲν τὰ τῆς ἀναρχίας, λ' δὲ τὰ τῆς εἰρήσεως οἰσθησιν παρ- εμβάλοιντι, τὰ ἕνα ε'. ἀλλ', ὁ μὲν Ἀφρικανὸς περὶ τούτων ὡς διασηρομένων ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ καταμολογῆι.

Ο δὲ Εὐσεβίος τὰ παρὰ τῷ Φαίῳ ἀποστολῶν ἐν ταῖς πρώταις 5 τῶν χρότων ἔτη ν' συνστήσει βουλῆθεις συνεγράψατο τούτων τισί, διαπορεῖ μέντοι λέγων τὰ μετὰ τὴν Μωϋσέως τελευταίαν τισί, κῆθητα μὲντοι Σολομῶνος καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκοπῆς ἐν τῷ πρῶτῳ τῶν βυβαίων. λέγει γὰρ, καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ μὲν ἔτει τῆς 175

ἔξοδου τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ἡδύτατο οὐδοποιεῖν Σολομῶν τὸν ναόν. 10 τὸ δὲ Ἐβραίων, καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δ' καὶ π' ἔτει, ταῦτα δὲ, γρησὶν, οἱ τῶν Ἰουδαίων διδάσκαλοι ἀναρβῶδες συνήγαγον ἄγων

μῶν τῆς πῶν 25 Ἰεροσλ. χρότων χρηνομοματίας ἀριθμοματίας καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίας τῆς τῶν ἀλλοθῶν, ἀλλὰ τῆς τῶν χρό- τῶν συνηρομένης. ὅπερ οὐ συνήδη τῆ ἱεραῖ τῶν χρότων βιβλῶν. 15 τὸν γὰρ μὲν ἱερὸν ἀποστολῶν ἡρώων ν' ἔτη καὶ τὰ ἐπὶ τῆς πρῶτης οὐκ ἀκρι- βολογούμενον εἰπέν, ἀλλ', ἐκλογῆ κοινότερη. ἔαν ὄν κατὰ τὸν ἀπόστολον τὰ τῶν χρότων ν' ἔτη καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἑρώου μ' ἔτη B

Μωϋσέως Ἰησοῦ τε χ' καὶ τῶν μετὰ Ἰησοῦ προσηρτέων η', V. 140 καὶ ἔτι Ἡλῆ τὸν ἱερόν χ', Σημογλῆ χ' καὶ Σαοὺλ μ', Ααββῶ 20 τε μ' καὶ Σολομῶνος δ' ἀναρβῶδες συνήγαγον, ὅστις ὁ πῶς ἀπὸ τῆς ἔξοδου χρόνος ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν ἔτων χρδ', κατὰ δὲ

1. μ' m. 2. μ' G. 4. ἀποστολῶν] Actor XIII, 18. 6. τῶν A. 7. τῶν G. 8. τῶν G. 9. τῶν G. 10. τῶν G. 11. τῶν G. 12. τῶν G. 13. τῶν G. 14. μετὰ τῶν G. 15. τῶν G. 16. τῶν G. 17. τῶν G. 18. Iunio μετὰ Ἰησοῦ.

pacis, et universim centum annorum summam interspersit, reum omnino non continentibus rationem reddidit et oppositionem fatetur ad libri 5 calcem.

Eusebius autem memoratos a divino apostolo penes actum librum lu- dum annos 450 stabilire ac rutos haberi cupiens, ex eius dictis quibus- dam errorem passus est. Enim vero annos a Moysi morte ad Salomonem et templi institutionem alio pacto Regum libro tertio consignatos dicens, in magna animi angustiam incidit. At quippe: „et factum est in an- no 440 profectiois ex Aegypto coepit Salomon aedificare templum.“ Hebraeus autem textus: „et factum est 80 supra 400 anno.“ Annos autem geminis ratione habita, non ita infidelium dominatum spatium separatum ve- stimato, suxerunt; quod sane sacro Iudicum volumini nulla tenus conso- nant. Eum vero sanctum apostolum Iulicum scriptis serio vel diligenter non attendisse, sed vulgata inter homines traditione abiectionem de annis 450 sententiam pronuntiasse affirmat. Recentius ergo ex apostoli decreto lu- dicium annis 450, alibi quo 40, Mose per desertum dice exactis, si Iesu re- tore alleas 27, sub senioribus Iesu sequitis 18, sub Heli sacerdote 20, sub Summo 20, ab eo regni Saul 40, David 40 et Salomonis tandem quatuor priores composuerunt; integrum a profectioe ex Aegypto spatium ad templi instau-

Ελισθέων χ', καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν ὑπὲρ τῶ ψιέ, καθ' ἑξακτον δὲ τῶν κριῶν ποταμὸν ἀνομιῶν αἵ τε ἐκ γυλιῆς Ἰουδα αἵ τε ἐκ γυλιῆς Ἀνὴ διαγενόμενα γενεὰ ἢ καὶ μετ' ἑξήκοντα, ἀπὸ τῶν Κεθίων τῆν παυδοποιον. ἀπὸ γὰρ Ἀβραάμ ἐως Δαβὶδ γενεὰ δ'. Νασαὼν ὑπὲρ ἠπείρου ἐν τῇ ἰερῆ, καθ' ἣν ἐγνωστέον Νασαὼν υἱὸς Ἀμινάδαμ ἀρχὸν γυλιῆς Ἰουδα, οὗ τῆν ἀδελφὴν Ἰλυσθέτη Ἀαρὼν ἀρχιερεὺς ἔγγιστον. Σολομῶν υἱὸς Νασαὼν, οὗς ἠγάγετο Ραββὴ τῆν πόρνην ἐκ Ἰησοῦ, ἐγέννησε τὸν Βοὺξ Βοὺξ δὲ τὸν Ὀβηδ ἐκ τῆς Ροθθ, Ὀβηδ δὲ τὸν Ἰεσσαὶ καὶ Ἰεσσαὶ πατὴρ τὸν Δαβὶδ. πῶς οὖν διηγεῖται τὰς ἀπὸ Ἀβραάμ ἐως Μωυσέως φ' διαγενόμενα γενεὰς ἐν τῷ ἔτει, πέρι τε δὲ μόνων ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Νασῆ ἐν χ' ἔτην ἐως Δαβὶδ; ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐκ τῶν ἐτών ἐν τῷ καιρῷ τῆς παιδοποιίας, ἵνα τὰ χ' τυχὸν ἐκ τῶν Διερισμένων, οὗ μόνον δὲ αἱ ἐξ Ἰουδα εἴ γενεὰ ἀπὸ Νασαὼν ἕως Δαβὶδ κολλοῦσάν τοὺς χρόνους τῶν ἐτών ἀναγιγνώσκοντι, ἀλλὰ καὶ αἱ τῶν κατὰ τὸς αἰῶνας χρόνους ἀρχιερασιάντων εἰ ἀπὸ Ἰεσσαίου τοῦ ἱερέως καὶ Ἰησοῦ ἐκ τὸν Σαμαριτῆν χρόνον ἠτονεὺς ὁρίσονται εἶναι. μετὰ γὰρ τὸν Ἀαρὼν καὶ Ἐλεάζαρ τὸν υἱὸν

2. ἀρχιερέων ἠπείρου Ελισθέων. 3. Vulgo ἀπείθερον. 5. μωυσέως Α. Μωυσεα G. 8. οὐτως m. οὐτως G. 9. ἰεσὴ Α. Ραββ G. 10. οὐβὴ Α. bis. 11. οὐν Α. ἐσσα G. 14. ἐκ τῆς ἰερέως Α. ἔξ ἰερέως G. Voluit fortasse ἐξ ἰερέως. 16. κολλοῦσάν (sic) Α. κολλοῦσάν G. 19. οὐβητορες Α. οὐβητορον G. rationem annis 659, secundum Eusebium 600, ex Africani mente supra 740 consuebitur. Verum postea quocumque trium istorum numero, inquit Eusebius, prodicitur per seriem sibi propriam sive tribus Iuda sive tribus Levi generationes, aut etiam per spatia sua divisae, non probandum penitus ab Abraham ad David generationibus 14, ad eorum noniam Moses inter cuius sororem Elisabet sacerdos supremus Aaron uxorem duxerat, quique in deserto e vivis excessit. A Naasson deinde usque ad David, generationes quinque hoc pacto numerantur. Salmon filius Naasson, qui Ruth moysi Ruth, Obad pater Issae exstitit, Issae vero David. His positus, ut ab Abraham ad Mosen generationes 9 annorum 470 spatii, solas vero quinque quinque annorum centum et viginti virili in aetate, qua proles suscipitur, oportebit esse proventus, ut ex aequo, si tamen res ferat, annos numero 600 distribuiamus; quamvis non quinque modo generationes per Naasson ex Iuda ad David usque deductae ex annorum 450 summa partem maximam imminui exposuimus; sed et eorum sex, qui ab Eleazar sacerdoti et Iesu usque ad Samuel per illa tempora pontificatum obierunt, aetates multo breviores constitui necesse est. Post Aaron enim et Eleazar eius filium pon-

αὐτῶ Ὀνιές ἀρχιερατεύσε, μεθ' ὧν Ἀβιὸδδ, ἄρα Μωυσέι καὶ Ὀμι καὶ Ἠλεὶ καὶ Ἀχίτοβ. ὥστε ἐκ πέντων δέκα γενεαί, ἡσὶν, ἀνομιῶν τὸ ἐπέκεινται τὰς τοῦ Ἰσραὴλ δουλείας, ἧτοι τὰς τῶν ἀλλοθῶν φ', ἵνα καὶ αἱ γενεαὶ προσφύρας καὶ τὰ υἱ' ἐπὶ ἀπὸ Ρ. 176 β' ἕξ ἑξῆς ἐπὶ τῆν τοῦ νασῶ κατασκευὴν καὶ Σολομῶνα, κατὰ τῆν εἰρηὴν τῶν βασιλευῶν, συναντήσωσιν, ἐξ ὧν δὲ τῶ θεῶ Ἰσοῦ-λωφ καὶ τῇ βιβλίῳ τῶν κριῶν ἐπομα. Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδάμ ἐως τέλος τῶν κριῶν καὶ ἀρχῆς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως ἐπὶ δ' ἑξ ἑξ, κατὰ δὲ Εὐσεβίον τὸν Παισιφ-10 λου δ' ἑξ, κατὰ δὲ τῆν ἀκριβῆ καὶ ἐναρκετικὴν παράδοσιν καὶ τὸδε τὸ χρονολογιῶν δ' ἑξ, τὰ δὲ ἐν' ἐπὶ τῶν κριῶν κατὰ τὸν θεῶν Β ἀριστολὸν ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἐπὺς τὸν ἀριστολὸν ἐπὺς Ἠλεὶ πληροῦται, ἐπὺς ἔτους ἑξακτομῶντον. ἄρα Ἀφρικανὸς τὸν Σιμέ- γαφ λέγει κρατῆσαι τὸν Ἰσραὴλ τῆς γραφῆς οὐκ ἐπιστάτης χρόνον. 15 Ἠλεὶ ἱερεὺς ἠρῆσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ χ' κατὰ τὸς δ', κατὰ δὲ V. 141 τὸ Ἰβραϊκῶν, φ' καὶ Εὐσεβίος ἠκολούθησεν, ἐπὶ μ', καὶ οὐχ ὅτως ἐπαγγελώμενος, τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος δ' ἑξ, καὶ Τλεντήσαντος Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως ἡ νιστώς ὑπὸ ἀλλοθῶν γένετι, καὶ μετὰ ταῦτα ἄγετι εἰς οἶκον Ἀμινάδαμ ἐπὶ χ'.

1. ἀφρικανὸν Α. ἀφρικανὸν G. 3. ἀπείθερον] ἀπείθερον Α. ἀπείθερον G. 4. υἱ' υἱ' m. 5. ἐπὶ Α. ἐπὺς G. 7. βιβλίον τῶν κριῶν Α. τῶν κριῶν βιβλίον G. 11. Vulgo χρονολογιῶν. 12. Vulgo Ηλ. 13. ὅπερ] ὁ δὲ m. Σιμεγὰφ] Vulgo Σεπέτ γὰφ. Σεμεγὰφ m. 19. ἀλλοθῶν Α. ἀλλοθῶν G. 20. Ἀμινάδαμ m.

fificatum obtinuit Phineas, cui successit Abiud, deinde Mochet, tum Ozi, mox Heli et Achitob; adeo ut, inquit, Israel servitutes, hoc est alienigenarum imperia annorum viginti supra centum demonstrantur subducenda, ut tum generationes praefatae, cum etiam anni 480 ab Aegypti descensu ad Salomonem usque, et templi conditum Regnorum libro tertio descriptum numerandi congruerent et ex aequi norma ad invicem sibi compararentur. Ego vero divini Pauli Iudiciumque libri auctoritatem sequens adversam tuor sententiam. Ab Adamo usque ad iudicium postremos fines et ab Heli sacerdote potestatem in populum exercitam ex Africani computo anni colligitur 4592, Eusebius Pamphili 4044 censuit; ex fidelioris vero rationari et evangelii norma chronographica hocce laterculum 4350 numerandos decernit. Porro iudicium anni 430 a divino apostolo statuti ab anno conditi orbis 3902 ad annum Heli primum, si tamen unum, qui excessit, subtraxeris, explentur. Sanguis in Israel iudicis officio functum scribit Africani, scriptura nul- lum ei potestatis spatium assignante. Heli sacerdos ex septuaginta Interpretum dictis praefecturam Israel as- sequitur annis 20, iuxta Hebraicum vero litteram, quam Eusebius contrarium etiam pollicitus amplectitur, annis 40; erat vero mundi an- nus 4350. Heli sacerdoti defuncto in alienigenarum manus areta labitur et in de- mum Aminadab postmodum reductur annis 20.

Σαμουήλ δ καὶ προφήτης ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἐτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 310.

ΣΑΟΥΛ πρῶτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 314.

D Δαβὶδ δ μέγας ἐν προφήταις καὶ βασιλεύσων, εὗρε Ἰεσσαί, Βηθ-5 λεμὴτης, ἐκ φυλῆς Ἰούδα, οὗτος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 320.

Αὐτὸς φεραδύρατον ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Ἰερουσαλὴμ τὴν Σιών, σκηρὴν ἐν αὐτῇ τῷ Θεῷ πηξάμενος, ἐν ἧ τὴν κιβωτὸν ἀπέθετο. Οἱ ἐν αὐτοῦ Ἰούδ καὶ Νάθαν καὶ Δαυὶδ προσηρτήτεον.

Ἰκ' αὐτοῦ δ μέγας ποιητὴς Ὀμηρος παρ' Ἑλλᾶδα καὶ Ἡρόδοτος. Αὐτὸς νόμον πολέμου Συρίαν ὄλην ἔτος Εὐφράτου ποταμοῦ καθυπέταξεν.

Τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ Θεοπάτορος Δαβὶδ οὐκ εἶχεν τυχρόταίς τῆς ἰστορίας ἐν τῇ βίβλῳ τῶν βασιλευσάντων ἔξεστιν ἐντυχεῖν.

P. 177

Ἀγυπτίων βασιλεῖς.

Ἀγυπτίων 3β' ἐβασίλευσε Σουσακάμ ἐτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 320.

Σουσακάμ Ἀβύδος καὶ Αἰθίοπας καὶ Τρωγλοδόνας παρεδάξεν 30 πρὸ τῆς Ἰερουσαλὴμ.

7. 321. m. 15. Θεοπάτορος Α. Θεουπάτορος G. 18 et 30. 300. σάμμ Α. Σουσακάμ G.

Simeel propheta iudicavit Israel annis 20, mundi vero 4370. Saur. rex primus de tribu Benjamin regnum obtinuit annis 40, mundi vero 4390.

David, filius Iessae, Bethleemites, ex tribu Iuda, inter prophetas et reges magnos, regnavit in Israel annis 40; erat vero mundi annus 4430. Hic in excelso urbis Hierusalem loco Sion minium cucumino aedem suas posuit, et tabernaculo numini dicato, arcam in eo locavit. Gaad, Nathan et Asaph eius tempore vaticinabantur. Eiusdem aetate Homerus et Hesiodus clari inter Graecos poetae vixerunt.

Syriam omnem usque ad fluvium Euphratem belli lege subditam sibi David reddidit. Res a deipremto David summa virtute gestas propriamque sortis historiam Regnorum in volumine suo est cuique legendo percurrere.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 62 Susacim annis 34, mundi vero 4478. Susacim Libyae, Aethiopes et Trogloditas priusquam Hierusalem subjugavit.

Ἀγυπτίων 3γ' ἐβασίλευσε Φοίνος ἐτη κε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 324.

Ἀγυπτίων 3δ' ἐβασίλευσαν Ἀμμεινώφης ἐτη 3'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 327.

6 Ἀγυπτίων 3ε' ἐβασίλευσε Νεφχιζής ἐτη 5'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 330 ἔτος 330.

Ἀγυπτίων 3ς' ἐβασίλευσε Σάτης ἐτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 334.

Ἀγυπτίων 3ζ' ἐβασίλευσε Φινύχης ἐτη 9'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 337.

Ἀγυπτίων 3η' ἐβασίλευσε Πετουβιάτης ἐτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 340.

Ἀγυπτίων 3θ' ἐβασίλευσε Ψάμιος ἐτη ια'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 343.

Ἀγυπτίων 3ι' ἐβασίλευσε Κόγχυμος ἐτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 346.

Λατίνων βασιλεῖς.

C. V. 142

Λατίνων β' ἐβασίλευσαν Ἀσκάνιος ἐτη λζ', ὁ υἱὸς Ἀνείου, ὃς ἔτασε πύλον Ἰλιθρον. ἐφ' οὗ τὰ κατὰ Ὀρίαντην καὶ τὸν Ἀγιάθου φόνον ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῆς μητρὸς Κλυταμνήστρας, τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 349.

Λατίνων γ' ἐβασίλευσε Σιλαιῖος Ἀνείου ἐτη κθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 352.

3. ἑμμένωφης Α. Ἀμμεινώφης G. 21. εὐβέρ AB.

Aegyptiorum rex 63 Peneus annis 25, mundi vero 4512.

Aegyptiorum rex 64 Ammenophes annis 9, mundi vero 4537.

Aegyptiorum rex 65 Nephcheres annis 6, mundi vero 4546.

Aegyptiorum rex 66 Sutes annis 15, mundi vero 4552.

Aegyptiorum rex 67 Pimachas annis 9, mundi vero 4567.

Aegyptiorum rex 68 Petubastes annis 44, mundi vero 4576.

Aegyptiorum rex 69 Osorthon annis 9, mundi vero 4630.

Aegyptiorum rex 70 Psaunius annis 10, mundi vero 4639.

Aegyptiorum rex 71 Concharis annis 21, mundi vero 4659.

Latinoorum reges.

Latinoorum rex 2 Acanius, Aeneae filius, annis 37. Hic Albam condidit; eius tempore Orestis facta resque circa Aegypti matrisque Clytemnestrae caedem contigerunt; erat porro mundi annus 4343.

Latinoorum rex 3 Sylvius Aeneae annis 29, mundi vero 4380.

Απών δ' ἐβασίλευσε Σιλώσιος ἔτη λα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βυθ'.

D Απών ε' ἐβασίλευσεν Αἰνείας Σιλώσιου ἔτη ν'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βυθ'.
Απών ς' ἐβασίλευσε Σιλώσιος ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βυγ'.

Σποράδιη.

Ὁ τῶν Ἀπών ἀγὼν πρώτος ἐτέθη. Ἡρακλείδων κἀθόδοις ὕλλου τοῦ περσβετιέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἠγομένον τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης, ἦτις ἐπεκράθη τῆρον ἰκανῶς ἔτσι μεταξὺ Πελοποννησίων καὶ τῶν Ἡρακλείδων, τότε Ρόδος ἡ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λακεδαιμονίων, ὡς Ἀλέξανδρος τότε Ρόδος μετακινήσασθαι ἐκ Πελοποννησίου διὰ τὴν τῶν Ἡρακλείδων ἐπίθεσιν.

Τότε καὶ ἡ τῶν Μενκιδῶν ἀρχὴ κατελέθη διαρκέσασθαι χρόνιους σ' κατὰ τινὲς, κατὰ δὲ ἄλλοις ἤτιονες. Αἰωφῶνες τῆ Λαίης ἐπέβησαν ὑμᾶ Κιμμερίοις. Ἄδται καὶ τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν προεπέφθασαν.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ε' ἐβασίλευσε Θυμολίτης ἔτη θ', Ἀφειδαντος ἀδελφός. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βγξέ'.
1. Ἰοῦλιος τοῦ ἈΒ. 3. Ἐλύσιος Σιδωρίου G. 9. ἠρακλείδων ἈΒ constanter. ὕλλου Scaliger p. 34. Vulgo ὄλλου. Ἡρακλέους Scaliger. Ἡρακλείδους G. 12. θξξξξξξξξξ G. 20. Θυμολίτης | Vulgo Θυμολίτης G.

Latinorum rex 4 Sylvius Iulius annis 31, mundi vero 4409.
Latinorum rex 5 Aeneas Sylvius annis 50, mundi vero 4440.
Latinorum rex 6 Sylvius annis 30, mundi vero 4490.
Miscellanea.
Lyciorum primum certamen ludium institutum.
Heraclicidarum decensus Hyla seniore Herculis filio belli adversus Peloponnesios duce. Annis haud paucis Peloponnesios inter et Heraclicas aetate discordia. Tunc Lacedaemoni Heraclicidarum invasionibus afflicti, ut Zeaxiripus auctor est, Peloponneso migrantes Rhodium insulam incolerunt.
Eo quoque tempore Mycenarum regnum annis ex quorundam calculo 200, ex aliorum opinione paucioribus, lucusque paraeversus, dissipatum est.
Amazones Cimmeriis adhaectae in Asiam irruerunt.
Euselem templum Ephesium primo incendio vastaverunt.
Atheniensium reges.
Atheniensium rex 15 Thymites Aphidaniis frater annis 9, mundi vero 4355.

Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἐραχιδῶν βασιλεία κατελέθη παρὰ Β' Ἀθηναίους Ἀπώνων λεγόμενῃ, καὶ μετῆλθεν εἰς ἕτερον γένος. Θυμολίτην γὰρ προσκαλεσάμενον Ξάνθου τοῦ Βουσιόλου καὶ μὴ ἰκανοῦσάντου τοῦ Θυμολίτου, Μελάνθου Ἀφροπόσιου Πύλλου εὐνοῦξίμηνος ξισομηγέτης καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. ἔθθεν Ἀθῆνας ἡ τῶν Ἀνακτορίων ἐορτὴ ἀγεται διὰ τὸ οὐν ἀπάτη γενέσθαι τὴν νίκην.

Ἀθηναίων ις' ἐβασίλευσε Μελάνθου Ἀφροπόσιου Πύλλου ἔτη λξ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βτθδ'.

Ἀθηναίων ις' ἐβασίλευσε Κόδρος Μελάνθου ἔτη κα'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος βυα'.

Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἡρακλείδων κἀθόδοις εἰς Πελοποννησον γέγονεν.

Ἰωνίς τε εἰς Ἀθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Ἀχαιῶν.

15 Πελοποννησίοι κατακτείναντες ἐπ' Ἀθήνας, οἷς ἑαυτὸν ἐξέδοκε διὰ χρησμὸν Κόδρος Μελάνθου.
Καὶ οὕτω ἔτι βασιλεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου τοῦς Ἀθηναίους καθίσταντο.

Ἀθηναίων ιη' ἐβασίλευσε Μελάνθου Κόδρου ἔτη κ'. οὗτος πρώτος V. 443 δὲ κόσμου ἦν ἔτος βυββ'.

2. Ἐραφον] ὄστερον G. 3. Θυμολίτην Β. Θυμολίτην G. 4. Vulgo Θυμολίτην. 5. ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις. Η τῶν G. 6. συνακτατο Β. 16. Ζηρομόν Scaliger p. 35. κόσμου G. 18. καθήκον G. 19. Legebatur Μελάνθου et intra Μελάνθου. Correctum ex Eusebio p. 136. Κόδρου, quod in AB no. scriptum est, om. G.

Eius aetate Erechthidarum regnum, quod Atticorum Athenienses dixerunt, eversum est et ad genus aliud translatum. Xantho namque Boeotio Thymolysis Andropompi filius, cum singulare certamen sustinisset, superior erat et Athenis regnavit.
Apariorum festum celebratur, quod dolo parata fuisset victoria.
Atheniensium rex 16 Melanthus Pylisensis, Andropompi filius, annis 37, mundi vero 4374.
Atheniensium rex 17 Codrus, Melanthi filius, annis 21, mundi vero 4411.
Eius tempore Heraclicidae in Peloponnesum protectionem susceperunt.
Iones Achaia pulsi Athenas se receperunt.
Peloponnesii adversus Athenienses bellum moverunt, quibus ex oraculi responso Codrus, Melanthi filius, se tradidit.
Hinc non ulterius reges, sed praecidae perpetui Atheniensibus praeficiuntur.
Atheniensium gubernator 18 Melolon annis 30. Iste perpetuorum praesidum primus apud Athenienses institutus; mundi vero 4432.

D
2. Ἐραφον] ὄστερον G. 3. Θυμολίτην Β. Θυμολίτην G. 4. Vulgo Θυμολίτην. 5. ἐβασίλευσεν ἐν Ἀθήναις. Η τῶν G. 6. συνακτατο Β. 16. Ζηρομόν Scaliger p. 35. κόσμου G. 18. καθήκον G. 19. Legebatur Μελάνθου et intra Μελάνθου. Correctum ex Eusebio p. 136. Κόδρου, quod in AB no. scriptum est, om. G.

338 αὐτὸν κατέσχεον τῆν ἀρχὴν καὶ κοινῆ μὲν προσισταμένησαν τῆς πό-
λεως ἄνακτες, ἕξ αὐτῶν δὲ ἓνα κατ' ἐνιαυτὸν ἤρουντο πρώτῳ, ὅς
τῆν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν, ἐπὶ ἔτη β', μέγιστον τῆς Κνωφίλου
τυραννίδος, ἐφ' ἧς κατέλυθησαν.

- P. 180 Εἰσὶν οὖν οἷδε βασιλεῖς Κορινθίων.
 - Βάαρις ἔτη λξ'. ρηγ'.
 - Ἀλκίτις ἔτη λη'.
 - Ἰξίων ἔτη λη'. ος'.
 - Ἀγέλας ἔτη λξ'. ρηγ'.
 - Ποίμνης ἔτη λε'. ρηγ'.
 - Ἀγέλας ἔτη λ'. σιγ'.
 - Εὐθέρμος ἔτη κε'. σιλη'.
 - Ἀριστομένης ἔτη λε'. σιγ'.
 - Ἀγέλιων ἔτη ις'. σπθ'.
 - Ἀλέξανδρος ἔτη κε'. τω'.
 - Τελέστις ἔτη ιθ'. ὀμῶν τκς'.
 - Ἀντομένης ἔτος εβ'. τκς'.

1. προσισταμένησαν B. 3. σενφίλιον B. Κνωφίλιον G. 5. Haec
Georgius in margine ita correxit: Ἀλκίτις ἔτη λη', Ἰξίων ἔτη λη', ὀμῶν
ος'. Ἀγέλας ἔτη λξ', ὀμῶν ρηγ'. Ποίμνης ἔτη λε', ὀμῶν ρηγ'. Βά-
αρις ἔτη λε', ὀμῶν ρηγ'. Ἀριστομένης ἔτη λ'. ὀμῶν σιγ'. Εὐθέρμος ἔτη
κε', ὀμῶν σιλη'. Ἀριστομένης ἔτη λε', ὀμῶν σιγ'. Ἀγέλιων ἔτη ις'.
ὀμῶν σπθ'. Ἀλέξανδρος ἔτη κε', ὀμῶν τω'. Τελέστις ἔτη ιθ'. ὀμῶν
τκς'. Ἀντομένης ἔτος εβ'. 6. Vulgo Βααρις. 7. σπθ' B. σπθ' G.
Ἀγέλιων. 8. Vulgo Ἀγέλας τῆς. 10. λε' J. D. 14. Vulgo
σπθ' B. σπθ' G. 16. ὀμῶν add. B. 17. τκς
add. B.

statem et regni ius sibi vindicaverunt et ex aequo civitatis praefecturae
cuncti exercuerunt. Ex suorum autem consorcio per annos singulos guber-
natores unum regis vires exsequientem deligere solebant, ad annum us-
que 90, quo Cypsellus tyrannide occupata Bacchidarum nomen et potesta-
tem existimavit.

Isti sunt itaque Corinthiorum reges.
Bacches annis 35, summa 185.
Aletes annis 38.
Ixion annis 38, summa 76.
Pyraeus annis 37; 113.
Agelaus annis 35; 148.
Agelaus annis 30; 313.
Eudemus annis 25; 238.
Aristomedes annis 35; 273.
Agemnon annis 16; 289.
Alexander annis 25; 314.
Telestes annis 12; 326.
Autonomous anno uno.

Πεδ' οὗς ἐνιαυτοὶ προτάνας ἔτη β'.
Ὀμοῦ αὐς.

- Κορινθίων α' ἐβασίλευσαν Ἀλκίτις ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δυκγ'.
- Κορινθίων β' ἐβασίλευσαν Ἰξίων ἔτη λη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος C
δνξξ'.
- Κορινθίων γ' ἐβασίλευσαν Ἀγέλας ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δνθδ'.
- Κορινθίων δ' ἐβασίλευσε Ποίμνης ἔτη λε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν
ἔτος δφλδ'.
- Κορινθίων ε' ἐβασίλευσε Βάαρις ἔτη λε'. ἀρ' οὗ οὐ μετὰ αὐτῶν
βασίλεις ἐκλήθησαν Βααριδαί. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δρξθ'.
- Κορινθίων ε' ἐβασίλευσαν Ἀγέλας ἔτη λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δρζα'.

Σποράδην.

Πελασγοὶ β' ἐβαλασσοκράτησαν ἔτη πε'.
Νελέως Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων ἠγούμενος εἰς Ἀσίαν
Ἰθιδὸν τὰς Ἰωνίας ἤκισσε πόλεις ἐκβαλὼν τοὺς Κῆρας.
Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλλασαι μέγαν ποιητῆρ οἱ μὲν πρὸ τῆς Ἡρα-

- 12. Vulgo Βάαρις. λε' J. ρηγ' m. αὐτῶν B. τῶν A. τῶν G.
- 17. Σποράδην om. AB. 19. νελέως A. 20. τὰς τῆς G.
φίσε Scaliger p. 36. φησεν G.

Sequuti sunt gubernatores, quorum potestas in annum solum promoga-
batur, annis 90.
Summa omnium anni 417.

Iterata eorundem describendi ratio.
Corinthiorum rex primus Aletes annis 38, erat porro mundi annus 4423.
Corinthiorum rex 2 Ixion annis 38, erat vero mundi 4461.
Corinthiorum rex 3 Agelaus annis 35, erat vero mundi 4499.
Corinthiorum rex 4 Prumes annis 35, erat vero mundi 4534.
Corinthiorum rex 5 Bacches, a quo posterī Bacchidae vocatī, annis 32;
erat vero mundi 4569.
Corinthiorum rex 6 Agelaus annis 30, mundi vero 4601.

Miscellanea.

Pelagi secundo loco maris dominatum obtinuerunt annis 85.
Nileus Peloponnesiorum et Atheniensium dux in Asiam transfretans,
eiecit Cariae incolis Ionis in urbibus habitavit.
Homerus celebrem apud Graecos poetam hi quidem ante Heracida-

Ἐπ' αὐτοῦ προσηρτήσαν Νάθαν καὶ Ἀχίς ὁ Σιλονίτης Σαμ-
μαίας τε καὶ Ἀδδὸ καὶ Σαδὸκ.
Σολομὸν τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ νιὸν ἀρξάμενος κτίξεν ἀπὸ δου-
τίων ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅπερ ἦν α' τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
ἐν ᾧ ἔτεσιν ἐτελείωσεν, ὄργωρ ἔτι τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἢ οὐκ
ἔτι τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Ἐβλὸν οὖν ἀπὸ Ἀδάμ εἰς ἡ' ἔτους αὐτοῦ ἔτη δυνῆ, κατὰ δὲ
τὸν Ἀφραϊμῶν δυνῆ, κατὰ δὲ Ἐφραϊμῶν ὄργω, ἐκ δὲ τῶν θείων
P. 182 γράφων ἔξιστι καταμαθὲν τῷ βουλομένῳ τὴν τοῦ ἡμετέρου λό-
γον ἀκριβέως.

Ἐβραίων ἀρχιερεὶς ἢ ἀπὸ Ἀαρὼν Σαδὸκ ἐγνωρίζετο κατὰ
τὸν Ἐφραϊμῶν, κατὰ δὲ τὸν Ἀφραϊμῶν λόγον α' ἔστιν ὁ Σαδὸκ ἀπὸ
Ἀαρὼν οὐτως· α' Ἀαρὼν, β' Ἐλεάζαρ, γ' Φινεὺς, δ' Ἀβιαθὴρ,
ε' Βοχὴ, ε' Ὀυβὲ, ζ' Πλαί, η' Ἀγιωνῶβ, θ' Σαμουὴλ, ι' Ἀβιά-
θαρ, ια' Σαδὸκ.

Ὁ Τυρίων βασιλεὺς ἀπέστειλε Σολομῶνι πρὸς βοήθειαν τῆς
δικαιοσύνης τοῦ νουῦ μυριάδας ἀνδρῶν ἢ.

Ἰσραήμιον τοῦ Τυρίων βασιλέως θυγατέρα ἔγημε Σολομῶν,
ὡς Τυτιανὸς ἱστορεῖ.

1. Ἐπροσηρτήσαν G. ἀγίας AB. Τίνας προσηρτήσαν ἐπὶ Σολο-
μῶντος τοῦ βασιλέως. Πότε ἤρξατο Σολομῶν κτίξεν τὸν νουῦν, καὶ
ζωῆς αὐτοῦ, z. η'. τῆς βασιλείας ἤρξατο, καὶ ἐτελείωσεν τῆς
αὐτοῦ αὐτῶν ex B. 5. α' δὲ ἔτι τῆς ἐλευστού δὲ τῆς G.
8. δυνῆ] δυνῆ B. 14. βοχὴ AB. βοχὴ G. οὐκ ἐπὶ AB.
Ἰσραήλ A. Vulgo Ἡλι. οὐκ ἐπὶ G. 18. Εἰσράμιον] σαρῶμιον AB.
Μιράμιον G. De hoc nomine dictum ab Hamakero Miscell. Phoenice.
P. 209. ἔγημεν ὁ G. ὁ om. B.

Eius tempore Nathan, Achias Silonites, Sammaeas et Ado prophetae dono dabantur.
Anno regni secundo Hierosolymorum templum aedificare Salomon ag-
gressus est; perficit aetatis vicésimo.

Ab Adamo igitur ad eius aetatis annum 8 anni numerantur 4478, ex
Africani computo 4457, ex Eusebii 4170. Huius autem rei plenam inve-
stigatam et accuratam scripturae testimoniis calculorum nostrorum in-
vestigare post Aaron pontifex summus Sadoe reconsecratur octavus ex
hoc pacto: 1 Aaron, 2 Eleazar, 3 Phineas, 4 Abihud, 5 Bocha, 6 Ozai,
7 Heli, 8 Achitob, 9 Samuel, 10 Abiathar, 11 Sadoe.

Tyriorum rex ad promovendum templi opificium myriadas hominum 8
misit ad Salomonem.
Frami Tyriorum regis filiam Salomon duxit uxorem, prout Tutilanus
narrat.

Ἰσορήπου ἐκ τῆς Φοινίκων μαρτυρίας περὶ τῆς Τυρίων Β
βασιλείας καὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ.

Ἦστο τούτων περὶ Τυρίους ἀπὸ παλαιῶν ἔτων γράμματα
δημοσίᾳ γραφέντα καὶ περιγεγραμμένα ἐπιμελῶς, ἐν οἷς γέγραπται
ὅτι ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἰσοδομοῦσθαι νουῦν ὑπὸ Σολομῶντος τοῦ βασι-
λέως ἔτετι θάκτον ἰσραήλ καὶ ἰσραὴλ ὅτι τὸ κτίσαι Τυρίους Κασργ-
δὸνα. ἀνεγάρη δὲ παρ' ἐκείνου οὐκ ἀλόγως ἢ τοῦ νουῦ κατασκευῆν V. 146
τοῦ ναοῦ ἦν. Σίφωμος γάρ ὁ τῶν Τυρίων βασιλεὺς ἦλθες ἢν τοῦ
βασιλέως ἦμιον Σολομῶντος, πατρικῶν φίλων πρὸς αὐτὸν διαδέ-
10 χόμενος. οὐτως οὖν συμφωτομοῦσθαι εἰς τὴν τοῦ κατασκευά-
σματος τῷ Σολομῶντι λαμψοῦσθαι χρεῖσιν μὲν εἶσαι καὶ ἐκατὸν
ἔθακε τάλαντα. τεινῶν δὲ καλλίστην ἔθην ἐκ τοῦ ὄρους, ὃ καλεῖ-
ται Ἀββανος, εἰς τὸν ὄροφον ἀπέστειλεν. ἀντιδοῦσθαι δὲ αὐτῷ
ὁ Σολομῶν ἄλλους τε πολλοὺς καὶ διττὰ καὶ χύριαν τῆς Γαλιλαίας
15 ἐν τῇ Χαβύλῳ λεγομένη· μάλιστα δ' αὐτοὺς εἰς φίλιαν ἢ τῆς σο-
φίας συνήγγεν ἐπιδυμῆτα. προβλήματα γάρ ἄλλῃσιν ἀντέτελλον
λίαν κλέωντες, καὶ κρείττων ἐν τούτοις ἦν ὁ Σολομῶν καὶ τὰ
ἄλλα σοφώτερος, αἰώζοντα δὲ μέχρι δυνῶν παρὰ τοῖς Τυρίοις πολ-
10 ὁ λόγος ἔστιν ὑπ' ἡμοῦ συγκείμενος ὁ περὶ τῶν παρὰ τοῖς Τυ-
1. Ἰσορήπου] Ανθή. VIII, 2. c. Apion. I. 17. 18. Conf. Eusebium
I. 17. p. 79. Ἰσορήπος G. 5. ὁ om. G. 5 et 9. οὐκ ἐπὶ
AB. Σολομῶντος G. 7. ἐκείνους m. 11. εἶσαι om. B.
15. Χαβύλων m. φίλιαν ἢ τῆς] τὴν φίλιαν ἢ G. 16. ἐπιδυ-
μῆτα G. 17. κρείττων m. κρείττω B. κρείττων G. 20. οὐ]

Josephus ex Phoenicum relationibus de Tyriorum regno et de
Hierosolymorum templo.

Litterae publicis monumentis consignatae ab annis plurimis in hodie
nis 143 et mensibus octo, priusquam a Tyrus Carthago constructa, a
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
templi apparatus et ornatus scitissime ab eo describitur. Ironum enim
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

num usque diem fideliter apud Tyrios asservantur, in quibus legitur, an-
Salomone rege Hierosolymis templum fuisse constructum. Nostri vero
Tyriorum rex summa necessitudine Salomoni regi nostro, paterno foedere
ad eum servato, devinctus erat, mutuoque benevolentiae signis ab eo exce-

lenta 120 donavit, et ex monte, cui nomen Libanus, ad recti contigatio-
nem extruendam, immensam excisorum lignorum altum transmisit; ac-
quali vero numerum pretio compensavit eum Salomon, tum aliis plerisque,
tum etiam concessa Galilaeae regione Zabulon, Chabalonis appellationem
sortita. Utrumque denum supra modum sapientiae studium ad invicem
construxit; missis quippe mutuo dubitis quaestionibus, superior usquequ-
que ac scientia praestare Salomon visus est; et ad haec usque tempora
plures ex epistolis ad sese invicem missis apud Tyrios asservantur. Sane
sermone de Tyriorum litteris a me in medium prolatum testem adtingam

φίλος γρημιάτων παρθήσσαι μίαντα δέξιν άνδρα περί την Φοινικαν ή ιστορίαν άκριβή γενομένη πεπιστευμένη Λίωνα, ούτως τούτων εν τούτῳ περί Φοινίκων ιστορίας γράμει τον τρόπον τούτων· Αββαλάου τελευτήσαντος υιός αυτού Σίρωμος έβασίλευσεν. ούτος τῶ δὲ πρὸς άντατολάς μέγῃ τῆς πόλεως προσέζωσε καὶ μετῶν τῶς ἄστου έποίησε καὶ τοῦ Ὀλιμπίου Λιός τὸ ιερὸν καθ' ἑαυτὸν ἔν ἡνῶ χώσας τὸν μεταξὺ τόπον συνήψε τῆ πόλει καὶ χρωσῆς πρὸς τὴν τῶν ἱερῶν κατασκευήν. τὸν δὲ τρανανούτα Γεροσολέμων Σολωμῶνα πέμφει φρασὶ πρὸς τὸν Σίρωμον ἀνίγμια καὶ 10 παρ' αὐτοῦ λαβὴν ἄξιον· τὸν δὲ μὴ δυνηθέντα διακομῆναι τῷ Λίωνα γράμματα ἀποστειν. ὀλοοργισαυτα δὲ τὸν Σίρωμον καὶ μὴ δυνηθέντα λῆσαι τὰ ἀνίγμια, πολλὰ τῶν γρημιάτων εἰς τὸ ἐπίσμιον ἀναλάσσει. εἶτα δι' Αββαλάον τινα Τύριον ἄνδρα τὰ τε προσηθέντα λῆσαι καὶ αὐτὸν ἄλλα προβαλέν, ἃ μὴ λίσανται 15 τὸν Σολωμῶνα λῆσαι τῷ Σίρωμῳ προσωποποιῶ γράμματα. Λίον Βιεν ούτως περὶ τῶν προσημμένων ἡμῶν μεμαρτύρησεν. ἄλλὰ πρὸς τούτο παραθήσασιν καὶ Μένανδρον τὸν Ἐπίσμιον. γέγραφε δ' ούτως τῶς ἐν' ἑκάστου τῶν βασιλέων πράξεις τῶς παρα τοῖς Ἰβ- 20 λραι καὶ βασιβέροις γενομένης, ὅς φησι περὶ Σίρωμον· τελευτήσων σαρτος δὲ Αββαλάου διεδέξατο τὴν βασιλείαν ὁ υἱός αὐτοῦ Σίρω-

- 1. δέξιν] ὄιον m.
- 2. ἄξιον] ἄξιον m.
- 3. ὀλοοργισεν m.
- 4. ἀποστειν] ἀποστειν m.
- 5. τῶς πόλεως add. Bm.
- 6. ἐν ἡνῶ m.
- 7. Αββαλάον m.
- 8. Αββαλάον G.
- 9. ὀλοοργισεν m.
- 10. ὀλοοργισεν m.
- 11. ὀλοοργισεν m.
- 12. ὀλοοργισεν m.
- 13. ὀλοοργισεν m.
- 14. ὀλοοργισεν m.
- 15. ὀλοοργισεν m.
- 16. ὀλοοργισεν m.
- 17. ὀλοοργισεν m.
- 18. ὀλοοργισεν m.
- 19. ὀλοοργισεν m.
- 20. ὀλοοργισεν m.

filissimum, Phoenicum videlicet historice scriptorem diligentissimum et apud omnes fidei promeritum Dionem. Ille igitur sua de Phoenicibus narratione in hunc modum scribit: Abballo vivis erepto filius eius Iromus regnavit, qui ad orientalem urbem plagam aggere comportato, ampliorem seculum et in plano positum aggere interfecto, copularum aedium struere paratum et in plano positum aggere interfecto, copularum aedium struere paratum silvam compartavit. Ferunt insuper Salomonem Hierosolymorum regem, missis obscuris quaestionibus ab Iromo responsum expectasse ac ut qui nequireret exponere, ab interprete mulctum impostum exigeretur; conditione accepta cum Iromus dubia non potuisset enodare, in ignorantiam vitam solvendorum lutanodi aenigmatum peritum alia quaedam Salomoni non modicum pecuniarum summam exsolvit. Ita de his Dion testatus est; cum Graecorum, tum barbarorum gesta conscripsit et de Iromo nominatim de- 10 libat. Abballo vita functo, Iromus filius eius regnum excepit, qui via

μος, ὅς βιόσας ἔτη νη' έβασίλευσεν ἔτη λδ'. ούτως γέγρασε τὸν εἰρηζωρον, τὸν τε χροσῶν λόιον ἐν τοῖς τοῦ Λιός ἀνέθρηκν. εἶτα τε ἔτην ἔλλων ἀπελθὼν ἔκοσιν ἀπὸ τοῦ Λιβιάνου ἦρον κέρθια. εἶτα εἰς τῶς τῶν ἱερῶν στέγας, εἶτα ἐπὶ τούτων ἦν Αββαλάου υἱός ούτος, ὅς ἀεὶ ἐνταυτὰ τὰ προβλήματα ἃ ἐκτίσασε Σολωμῶν ὁ Γεροσολέμων βασιλεύς, ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος ἀπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἄχρι Καρθηρόνος κτίσεως ούτως. Σίρωμος ἔτη λδ'. 5 βασιλεύσας υἱός ἔτη ιε'. Αββαλάου υἱός έβασίλευσεν ἔτη θ'. τούτου οὐ τῆς τροσοῦ αὐτοῦ τρεῖς παῖδες ἀνέκλον· καὶ έβασίλευσεν ὁ παρσβέτερος αὐτῶν· μεθ' ὃν Ασθαρίμος υἱός έβασίλευσεν ἔτη θ'. ἀνέκλον μῆρας ἢ έβασίλευσεν. τούτων Εἰθόβαλος ὁ τῆς Ασθαρίως βασιλεύς κτίσεως έβασίλευσεν ἔτη λβ'. μεθ' ὃν Βαλλέσρος υἱός έβασίλευσεν ἔτη η'. τούτου Μίτνος υἱός ἔτη κέ. μεθ' ὃν Βαλλέσρος υἱός 15 βασιλεύσας υἱός ἔτη ιε'. τούτου έται ζ' ἢ ἀδελφῆ αὐτοῦ Καρθηρόνα γμ· D γόσσα ἐν Αιρήν πόλει έτασε Καρθηρόνα, τῆν καὶ Καρθηρόνα. έται ιβ' τῆς Σίρωμον βασιλείας ὁ ἐν Γεροσολέμοις υἱός ἠεροδομῆθῃ· φησιντα ἔτη ἀπὸ τούτου εἰς Καρθηρόνος ἀκοδομῆς γμ', μῆρας η'.

- 4. ἀββαλάου AB.
- 5. πῶ om. B.
- 6. δὲ] γὰρ B.
- 7. ούτως AB.
- 8. ούτως G.
- 9. ούτως G.
- 10. ούτως G.
- 11. ούτως G.
- 12. εἰθόβαλος B.
- 13. εἰθόβαλος G.
- 14. εἰθόβαλος G.
- 15. εἰθόβαλος G.
- 16. εἰθόβαλος G.
- 17. εἰθόβαλος G.
- 18. εἰθόβαλος G.
- 19. εἰθόβαλος G.
- 20. εἰθόβαλος G.

ad annum 53 producta, 94 in regno exegit. Aggere composito, vastissimum exaequavit locum et auream columnam in Iovis templo consecravit; et ad Iromum silvam profectus, e Libano constructis templorum tectis cedros excidit. Eius aetate Abdenonus puer iunior clarebat, qui problematum a Salomone Hierosolymorum rege explicari iussorum difficultatem omnem ingenii subtilitate superabat. Spatium autem omne ab hoc rege usque ad Carthaginem conditum hoc pacto dimittuntur. Iromus regnavit annis 94, Balazarus filius annis 17, Anticartarus filius annis novem. Hunc nutritus suo filii tres interfecerunt eiusque sedem senior eorum invasit; cui Astartus, Elestarti filius, successit annis 12, hunc Astarymus fratris eius filius excepit annis 9, quem frater Phelles cum occidisset, mensibus 8 tyrannidem arripuit; cui vitamque regnumque ademit Ithollalus, Astartis sacerdos, qui deinde sceptrum tenuit annis 32; post quem Balzerus filius sedem annis 8 occupavit, deinde Letinus eius filius annis 25, tum Pygmalion annis 47. Huius anno 7 soror nomine Carthageua fugiens in Libyam, civitatem Carthaginem aedificavit, Graecis dictam Carthelonen. Anno 12 re- 10 ad Iromi templum Hierosolymis exstructum est. Ab huius imperio usque ad Carthaginis posita fundamenta fluxerunt anni 143 cum mensibus octo.

Σολομών ἐλάτρευσε τῆ Ἀσιιέρτῃ, καταλείψας τὸν θεὸν καὶ τῷ Χεμὸς βδέλειματι Μωσθαίων καὶ τῷ Μολὼχ Ἀμινιῶν, γυναικῶν ἑθναίας ἀπαρηθίς, εἶχε γὰρ ἐπιτακτοίας γαμετίας Ἰσραήλ, 184 λίτιδός τε καὶ ἐθναίας, τρωακτοίας δὲ παλλακίας. πύσιος δὲ τὸς ἐθναίας παρὰ τὴν θεῖαν ἐπιτολήν ἤρῳετο. ἕνα δὲ μόνον ἔργεν5 ἄρανα, καὶ ταύτων ἐξ ἀλλοφύλων Ναάμας τῆς Ἀμινιτιδός ἀγά, ζῶν τῆς ἀρχῆς.

Ἀχίς ὁ Σιλονίτης προεφήτευσεν τῷ Ἱεροβοάμῃ ὅτι βασιλεύσει τῶν ἰσραηλίων, ὅπερ ἀκούσας Σολομὼν ἐξήτει ἀνελκῆν τὸν Ἱεροβοάμῃ, ὃ δὲ προσφθῆν τῷ Σουσακίμῃ βασιλεῖ Ἀγρήπτου γαμβρὸς 10 αὐτοῦ γένει ἐπὶ θνητῆ, καὶ μετὰ θάνατον Σολομῶνος κρατῆ τῶν αὐτῶν ἰσραηλίων.

Τῷ δευτέρῳ ἔτι τοῦ κόσμου Σολομῶν ἐτελεύτησε, καὶ ἐρχομένη 15 Βῆ βασιλεύει τῶν εἰσὶν Ἰσραὴλ, εἰς δύο κατὰ τὴν θεῖαν ἀπόρασιν τὴν ἐνεργηθεῖσαν κατὰ Σολομῶνος καὶ τοῦ εἰσὶν αὐτοῦ, πρὸς 14-15 φοβοῖμ, δι' Ἀγία τοῦ Σιλονίτου, καὶ ἐβασίλευσε Ἱεροβοάμῃ τὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ τε Ἰουδα καὶ τοῦ Βενιαμῖν· αἱ δὲ ἄλλα ἰσραηλίων ἐβασίλευσαν ἑαυτοῖς ἐν Σαμαρείᾳ τὸν Ἱεροβοάμῃ δουλοῦν Σολομῶνος, καὶ ἔμειναν οὕτω 20 διετηρημένα αἱ δύο βασιλείαι ἕως τῆς εἰς Χαλδαίους ἀρχιλοισίας. 30

- 2. τρωαίς AB.
- 3. εἰς 15. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 4. παλλακίδας G.
- 5. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 6. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 7. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 8. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 9. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 10. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 11. 15 et 16. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 12. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 13. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 14. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 15. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 16. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 17. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 18. εἰς 15 et 16. ἑροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 19. Ἱεροβοάμῃ B. Ἱεροβοάμῃ G.
- 20. εἰς Χαλδαίους om. G.

Salomone relicto deo, Astartem et Chamos Moabiturum execrandum coluit. Scipingentis autem sive ex Israel sive ex gentibus uxores selectas penes se habuit, pellices ter centum; gentilesque huiusmodi dei mandatum praeceperunt duxit. Ex cunctis porro solum unum marem filium suscepit, imperio penitus indignum.

Achias Silonites praedixit Hieroboam decem tribuum imperio potiturum; quo auditio necia Hieroboam inferendae capiabat Salomonem occasiorem. Illis mortuoque Salomone tribuum decem principatum assequitur.

Anno mundi 4510 Salomon excessit e vivis et dei sententia in Salomonem et eius filium lata, per Achiam prophetam ad Hieroboam, regnum filiorum et Beniamin, Boboam obtulit imperium in Hierusalem; iuda nimirum Israel tribus Hieroboam Salomonis servum sibi praefecerunt regem in Samaria; et utraque regnum ab alio divisum permansit usque ad captivitatem.

Ἀγρηπτίων βασιλεῖς.

Ἀγρηπτίων οὗ ἐβασίλευσαν Ὀσορθῶν ἔτη ιε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν C ἔτος 875.

Ἀγρηπτίων οὗ ἐβασίλευσε Τακαλώρις ἔτη ιγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 5 ἔτος 862.

Ἀγρηπτίων οὗ ἐβασίλευσε Βόρχωρις ἔτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν 10 ἔτος 849.

Βόρχωρις Ἀγρηπτίοις ἐνομοθέτη, ἔφ' οὗ λόγος ἀρχὸν φθέρ- 15 ξασθα.

Ἀγρηπτίων οὗ ἐβασίλευσε Σαβῶνας Ἀιδίω ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κό- 20 σμου ἦν ἔτος 836.

Οὗτος τὸν Βόρχωριον ἀρχιλόστον λαβὼν ζῶντα ἔκτανεν.

Ἀγρηπτίων οὗ ἐβασίλευσε Σεβήριον ἔτη ιθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν D 25 ἔτος 823.

Ἀγρηπτίων βασιλεῖς.

Ἀατῶν ζ' ἐβασίλευσαν Ἀγρηπίς Σιλοῦτον ἔτη ι'. τοῦ δὲ κό- 30 σμου ἦν ἔτος 810.

Ἀατῶν ἠ' ἐβασίλευσαν Ἀγρηπίς Σιλοῦτος ἔτη κ'. τοῦ δὲ κό- 35 σμου ἦν ἔτος 797.

Ἀατῶν θ' ἐβασίλευσε Κάπτιος Σιλοῦτος ἔτη λδ'. τοῦ δὲ κόσμου 40 ἦν ἔτος 784.

Ἀατῶν ι' ἐβασίλευσε Τιβέριος ἔτη μθ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ ποταμὸς 45 Τακαλώρις G.

2. ὀσορθῶν AB. Ὀσορθῶν G.

3. τακαλώρις B. τακαλώρις A. Τακαλώρις G.

4. βόρχωρις (sic) B. βόρχωρις A. βόρχωρις B. βόρχωρις G.

5. ἐτη ιθ' αἰθῶν B. 14. δευτὸς m. 18. κ] λδ' B.

19. δευτὸς m. δευτὸς G. 20. κάπτιος B. Κάπτιος G. Κάπτιος Scalliger p. 36.

21. λδ' AB. λδ' G. 22. Legebatur ἔτη ν'. ἔτη η' AB: ergo scribendum ἔτη μθ'. ἀφ' οὗ — καλοῦμένους G posuit post 45 ὄρθα. Transpositi auctore B. καὶ ὁ add. B.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 72 Osorthon annis 15; erat porro annis mundi 4660.

Aegyptiorum rex 73 Theclophos annis 13, mundi vero 4675.

Aegyptiorum rex 74 Bocchoris annis 44, mundi vero 4688.

Aegyptiorum rex 75 Sabacon Aethiops annis 12, mundi vero 4732.

Hic Bocchorium factum captivum combussit vivum.

Aegyptiorum rex 76 Sebecton annis 12, erat vero mundi 4744.

Latinorum reges.

Latinorum rex 7 Anchises Sylvii annis 10; erat vero mundi 4520.

Latinorum rex 8 Aegyptius Sylvii annis 20, mundi vero 4530.

Latinorum rex 9 Capis Sylvii annis 31, mundi vero 4550.

Latinorum rex 10 Tiberius annis 51, mundi vero 4581.

P. 185 Τίβριος προσηγορέην, ὃ πρὸς Ἀθήνας κλυομένης. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8790.

V. 148 Λακίωνα ἀΐβρασιλευσεν Ἀρχιμάχος Νιλαίους ἐτη 19', οἷτος ἐξελθὼν διὰ πολλὰ ἄνεθιεν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8748.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων κ' ἔβρασιλευσεν Ἀρχάσιος Ἀκασίου ἐτη 19'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8747.

Ἀθηναίων κα' ἔβρασιλευσεν Θέοφραστος Ἀρχάσιου ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8733.

Ἀθηναίων καβ' ἔβρασιλευσεν Φιλόβιος Θεοφράστου ἐτη 10'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8723.

Ἀθηναίων καγ' ἔβρασιλευσεν Μεγακλῆς Φιλόβιου ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8709.

Ἀθηναίων καδ' ἔβρασιλευσεν Διόγρητος Μεγακλέους ἐτη 17'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8692.

Ἀθηναίων καε' ἔβρασιλευσεν Θεοφράστῃς Διογρήτου ἐτη 19'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8673.

Ἀθηναίων κας' ἔβρασιλευσεν Ἀθήφρων Θεοφράστῃς ἐτη 14'. κατὰ δὲ Ἀρχαίων ἐτη 14'. κατὰ τοῦτον τὸν Ἀθήφωνα ἢ τὸν Ἀσσηφίον κατεκτόνη ἄρχη, ὡς πάντες συμφωνοῦσιν. τοῦ δὲ 8659

κόσμου ἦν ἔτος 8649.

2. 8723 AB. 8674 G. 6. Valgo Ἀκασίου. 7. 8673 Bm. 8674 G. 10. 8674 B. 13. 8675 m. 8674 G. 14. διελθὼν Α. 19. τὸν αὐτ. Β. 20. πέντε Bm. πέντε G.

Ab eo finitur, prius Albus vocatus, Tiburii nomine est insignitus. Latiniorem rex 11. Aemulius Sulpicius annis 19, qui etiam ob summam impicitatem foliabe percussus est; mundi vero 4632.

Atheniensium reges.

Atheniensium rex 50 Archippus, Acati filius, annis 19, mundi vero 4457.

Atheniensium rex 51 Therappus, Archippi filius, annis 30, mundi vero 4506.

Atheniensium rex 52 Phorbas, Therappi filius, annis 30, mundi vero 4546.

Atheniensium rex 53 Megacles, Phorbas filius, annis 23, mundi vero 4576.

Atheniensium rex 54 Diognetus, Megacles filius, annis 23, mundi vero 4604.

Atheniensium rex 55 Pherces, Diogneti filius, annis 19, mundi vero 4632.

Athenium rex 56 Archiron, Pherces filius, annis 50, secundum Africanum annis 31. Huius Archironis tempore regnum Aegyptium delatum est, ut omnes consentiunt; mundi vero 4651.

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

Λακεδαιμονίων ε' ἔβρασιλευσεν Ἀρχαίσιος ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8757.

Λακεδαιμονίων ζ' ἔβρασιλευσεν Ἀρχάσιος ἐτη 5'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8752.

Λακεδαιμονίων η' ἔβρασιλευσεν Τίβακλος ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8738.

Λακεδαιμονίων θ' ἔβρασιλευσεν Ἀκισμένης ἐτη 13'. οἷτος τελευτάος ἐστὶ τῆς πρώτης οἰκίας, τῆς δὲ δευτέρας οἰκίας κατὰ τοὺς αὐτοῦς χρόνους ἔβρασιλευσεν ἔξ βασιλεῖς, τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8725.

Λακεδαιμονίων ι' ἔβρασιλευσεν Λικυτίου νόμιμα ἐν τῷ Ἀκισμένους. 10

Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρώτος ἔφορος κατεστάθη.

Κορινθίων βασιλεῖς.

Κορινθίων ζ' ἔβρασιλευσεν Εὐθύμιος ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8744.

Κορινθίων η' ἔβρασιλευσεν Ἀριστομένης ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8730.

Κορινθίων θ' ἔβρασιλευσεν Ἀρήμιον ἐτη 15'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8715.

Κορινθίων ι' ἔβρασιλευσεν Ἀλέξανδρος ἐτη 14'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 8701.

2. 14' AB. 6. Τίβακλος Scallger p. 37. Valgo Τίβακτος. 7. 8757 m. 8. ἀκισμένης B. οἷτος — ἔξ βασιλεῖς G. 10. κατὰ τὸν 8757. 12. ἀκισμένης B. 15. κα' B. κα' G. κα' m. 17. κα' Bm. κα' G.

Lacedaemoniorum reges.

Lacedaemoniorum rex 6 Agesilaus annis 41, mundi vero 4567.

Lacedaemoniorum rex 7 Archelaus annis 60, mundi vero 4608.

Lacedaemoniorum rex 8 Telectus annis 40, mundi vero 4668.

Lacedaemoniorum rex 9 Alcimenes annis 37, mundi vero 4708.

Primo atropis fuit hic postremus. Ex secunda stirpe per eundem tempore rex sex ad solium procecti sunt.

Lacedaemone actate Lycurgus leges Lacedaemonicae suscepisse scribit Apollonius libro octavo.

Corinthiorum reges.

Corinthiorum rex 7 Eudemus annis 26, mundi vero 4631.

Corinthiorum rex 8 Aristomedes annis 35, mundi vero 4657.

Corinthiorum rex 9 Agemon annis 11, mundi vero 4692.

Corinthiorum rex 10 Alexander annis 25, mundi vero 4708.

P. 186 Κορινθίων αὐ' ἐβασίλευσε Τελέστις ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηλγ'.

Κορινθίων ἰβ' ἐβασίλευσαν Ἀντιόχης ἔτος εν. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ημ'.
Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς καὶ οἱ Κορινθίων ἔως τοῦδε τοῦ χρόνου διήρκεσαν ἔτη τν', μεθ' οὗς ἐνιαύσιαι πρυτανίαι, ὡς μὲν τινὲς, ἐπὶ Ἀσκληῶν ἀρχοῦσι καὶ τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ ἕτεροι, μετὰ ταῦτα, ὡς πρόκειται.

V. 149

K O Σ Μ Ο Υ Ε Τ Η

B Βασιλέων Ἰουδα καὶ Βενιαμὴν ἔτη. 10
Ὡν πρώτος ἐβασίλευσε Ῥοβοῶμ υἱὸς Σολομῶνος ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηι'.

Ῥοβοῶμ υἱὸς Ναΐας τῆς Ἀμμωνιῶδος μόνος ἄρχον ἐγένετο παῖς τῷ Σολομῶν ἐκ γλίων γυναικῶν, καὶ αὐτὸς ἀνάξιος τῆς βασιλείας, ὡς ἀλλοτρίων γέννημα μητρός. τούτῳ παλαιῶν οἷς Ἰεροσολίμωι οὐκ ἐπαυετο, αὐτὸς τε σὺν τῷ Ἰουδα τοῖς εἰδήλαις προσέσχε καὶ τέλει τῆ βασιλείας ἔτη ις'.

C Τῷ ἔτει Ῥοβοῶμ υἱὸς Σολομῶν, τοῦ δὲ κόσμου δ'ηις, ἀνέβη Σουσαμὴ βασιλεὺς Ἀργήτων ἐπὶ Ἰερουσαλήμ καὶ ἐλαβε πάντας τοὺς θρανῶν οἶκον κυρίου καὶ τοὺς θρανῶν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάντα τὰ ὅπλα τὰ χρυσά.

- 1. Vulgo Τελέστις; 2. δ'ηιγ' Bm. δ'ημ' G. 3 et 4 om. A.
- 6. ἔτης] σ'ηδ' add. m. 9. ἔτος A. 10. Conf. Euseb. I. 17. p. 84.
- 11. Ῥοβοῶμ B hic et infra. Ῥοβοῶμ G. 13. ἔφησ] Vulgo ἄφως. ἄφως A. 18. Τῷ ε' ἔ' om. G. Vid. Paralip. II. 12, 2. δ'ηιγ' m. 20. κρηῖον — οἶκον om. B.

Corinthiorum rex 11 Telestes annis 12, mundi vero 4733.
Corinthiorum rex 12 Autonomes anno uno, mundi vero 4745.
Lacedaemoniorum Corinthiorumque reges hucusque perseveraverunt annis ferme 350; quibus annis magistratus successerunt, ut nonnulli quidem sentiunt, circa Aeschylī archontis actatē et primam Olympiadem, ut vero alii, etiā multo serius, ut manifestum est.

MUNDI ANNI.

Quorum primus regnavit Roboam filius Salomonis annis 17, mundi vero 4510.

Roboam filius Naama Ammanitidis solus ex mille feminis Salomoni alienigenae factus. Ilum annis lacescere nunquam destitit Hieroboam; annis 17.

Anno Roboam filii Salomonis 5, mundi vero 4514, Susacim rex Aegypti advenit in Hierusalem et tulit omnes thesauros domus domini et thesaurus regiae domus et arma cuncta auro.

Ο Ἀβιά πολέμων τῷ Ἰεροσολίμωι ἀπέκτενε τοῦ Ἰσραήλ μηρυιάδας γ'.

Τοῦ Ἰουδα ἐβασίλευσε β' Ἀβιά υἱὸς Ῥοβοῶμ ἔτη γ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηκς'.

5 Τοῦ Ἰουδα γ' ἐβασίλευσαν Ἰσά υἱὸς Ἀβιά ἔτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηλ'.

Οἷτος ἀποστῆς τῆς πατρικῆς ἀσθείας τὰ ἔθνη καθεῖλε καὶ τὰ ἄλλα ἐξέσωσε, τὴν ἑαυτοῦ τε μητέρα ἔπαυσε τοῦ εἰδωλομανεῖν.

10 Οἷτος Ζαρέ τὸν Ἀιδίωπα κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσαντα μετὰ πλῆθους Ἀβιτίων ἐτροπώσατο ἐν μεριάσιν ρ' ἐπιδήθοντα. Ἐβραίων ἀρχιερεὺς Ἀβιμέλεχ ἐγνωσέτο.

Προσέγγειον δὲ Ἀγιά Σιμαίαις καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σιμαίαις θναστῆρον Ἰηοῦ, Ἰωηλ, Ἀξαρίας ὁ καὶ Ἀδδω καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ καὶ Ἰουδῆ, Ἀνι καὶ Ἰωπίς.

Τοῦ Ἰουδα ἐβασίλευσε δ' Ἰωσαφάτ υἱὸς Ἰσά ἔτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ησθ'.

Καὶ οἷτος εὐαγγελίης, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀσά, ἐξέλας τὴν P. 187 εἰδωλολατρίαν, πλὴν τῶν ἐψηλων. οἷτος τῷ Μωυσεῶς νόμῳ 50 τῶν Ἰσραήλ ἐξετάκευσε. πρὸς Ἀγαῖβ δὲ εἰργεῖται καταγενομένην.

Προσέγγειον Ἰηοῦ, προσέγγειον Ἀνι, προσέγγειον παρ' 1. ὁ σβ' αὐτῶν B. σβ' αὐτῶν A. σβ' αὐτῶν G. 5. Τοῦ δὲ G. δὲ om. B.

- 10. Ἰσραήλ A. Ἰσραήλ B. Ἰσραήλ G. Ζαρέ correctum ex Paralip. II. 14, 9.
- 13. σ'ηδ' AB. Ἀγιάς G. 15. σ'ηδ' B. Ἰσραήλ G.
- 19. εἰδωλολατρίαν B. τῷ B. τὰ G. 20. δὲ om. G.

Abias bello cum Hieroboam decertans Israhelitarum myriadas 50 delevit.
Iuda rex 2 Abias filius Roboam annis 3, mundi vero 4527.
Iuda rex 3 Asa filius Abiae annis 41, mundi vero 4530.

Hic patris impietate relicta cultum idolorum abiecit, locus exciuit et ipsam matrem ab insana simulacrorum religione compescuit.
Idem Zare Aethiopen centum myriadibus hominum in Iudaeam irrupentem, eamque populorum Libyae multitudine vastare parantem, in fugam vertit.

Abimelech Hebraeorum pontifex agroscebat.
Spiritu prophetae clarebant Achias, Sumaeas, et adversus Samaritaeo cultus est, Ananias et Iopas.
Iuda rex 4 Iosaphat filius Asa annis 25, mundi vero 4571.

Ioseph quoque patris pietatem imitatus idolorum cultum, deceptis excelsorum sacrificiis, abrogavit; Moysi instituta Israel edocuit et cum Achaab foedus et pacem inmisit dominatus est.
Prophetiae lumine Ju, Ananias, Elias, Abdias, Ozziel, Michaeas apud

Ἐβραῖος Ἠλίας, Ἰσραὴλ, Ἀβδηλ, Ὀλιλ, Μιχαίας, ψευδοπροφήται δὲ Σιδεκίας, Ἐλιέζερ καὶ ἔτεροι.

Ἰωσαφάτ ἀνὸν τῶν Ἀγαβῶν ἦν πολέμιος τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰωσαφάτ καὶ τῶν Ἰουδαίων συνελθόντων ἀλλήλους κατέφαζον θεία φωνή.

Τοῦ Ἰούδα ἐβρασταύσαν Ἰωραμ υἱὸς Ἰωσαφάτ ἀσεβής ἔτη 7. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 875.

B Οἷτος ἀνέτε τις ἰδίως ἀδιέφοβός καὶ ἐκ τῶν ἀργόντων τοῦ λαοῦ, δεινὸς τὸν πειρασμὸν τῆς ἐνείρα ἀνὸν τῆς κατὰ καίτοι καίτοι.

Τούτου τῶν 7 ἔτι Ἠλίας ὁ Θεοβίτης ἀνελήθη. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 876.

Ἰωσαφάτ Ἰωραμ υἱὸς Ἰωσαφάτ ἀσεβής ἔτη 7.

Οἷτος γαμβρὸς ἦν τοῦ Ἀγαβῶν καὶ τῆς Ἰεζάβελ ἐπὶ θνητῶν Ἰουδαίων.

V. 150 Τοῦ Ἰούδα ἐβρασταύσαν Ὀροζίας υἱὸς Ἰωραμ ἔτος ἐν. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 877.

C Τοῦ Ἰούδα ἐβρασταύσαν Ἰοθαμ υἱὸς Ὀροζίας, θνητῶν Ἀγαβῶν, ἦν ἐπιθρονοῦσεν ὁ λαὸς κατὰ πρόσταξιν Ἰωδαίου τῶν ἀργόντων ἔτη 7. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 878.

Ἀπὸ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ. [Τοῦ Ἰούδα ἐβρασταύσαν Ἰωδῆ ἔτη 6. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 879.]

- 1. Ὀροζίας B.
- 2. Ἰωραμ B.
- 3. Ἰωραμ B.
- 4. κατὰ πρόσταξιν m.
- 5. τὸν B.
- 6. τὸν B.
- 7. τὸν B.
- 8. τὸν B.
- 9. τὸν B.
- 10. τὸν B.
- 11. τὸν B.
- 12. Ἰωραμ m.
- 13. Ἰωραμ m.
- 14. Vulgo Ἰοθαμ B.
- 15. Ἰωραμ m.
- 16. Ἰωραμ m.
- 17. Ἰωραμ m.
- 18. Ἰωραμ m.
- 19. Ἰωραμ m.
- 20. Ἰωραμ m.
- 21. et 22 om.
- 23. Supplementat Scaliger p. 37.

Hebraeos ornabantur; Sebectias, Eliezer et alii falsis vaticiniis attendunt.

Iosaphat belli socium se adiunxit Achaab. Alienigenae adversus Iosaphat et Iudaeos irruentes nutu se eade divino nutu percemerunt. Iuda rex 5 Ioram filius Iosaphat impietati deditus annis 8, mundi vero 4596.

Hic fratres proprios et populi proceres et medio sustulit et viscerum tormine agitated motu ventris profluvio animam reddidit.

Huius anno 7 Elias Thesebites ex hominum convictu assumptus est; erat portu mundi 4602.

Anos et Elissaeus vaticiniis clari.

Iorda rex 6 Ochosias filius Ioram anno uno; erat vero mundi 4604.

Iudae regnum septima tenuit Gotholla mater Ochosias, Achaab filia, a populo Iudae pontificis iussu lapidibus obruta est; regnat autem annis 6, mundi vero 4605.

Haec sacras dei sedes destruxit.

Iuda rex octavus Iosus annis 40, mundi vero 4613.

Ἰωδῆ ἀνοικοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, ὃν καθύπερθε Ἰουδαία. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰδωλολατρῆται καὶ ἀνομιὰ Ζαχαρίου τὸν προφήτην τὸν υἱὸν Ἰωδαίου τῶν ἀργόντων παρῆναι καὶ τὸν λαὸν ἐπιστροφῆν. τούτων ἀπέκτειναν οἱ παῖδες αὐτοῦ τῶν 6 ἔτι τῆς D θραυστικῆς αὐτοῦ.

Ἰωδαί Θεοφίλης ἀργόντος ἐγνωρίζετο βίωσας ἔτη 6. μόνος ἀπὸ τῶν χριστῶν Μωυσίου. τούτων υἱὸς Ζαχαρίας προφήτευσεν καὶ Ἐλισσαῖος. τὸν Ἰωδῆ εἰδωλολατρῆται παρῆναι καὶ τὸν λαὸν Ζαχαρίου ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαίου ἀποστῆναι, ὃν διὰ τούτου ἐν τῷ 10 ναυῶ ἀνέτεν Ἰωδῆς.

Παῖς Ἐβραῖος Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναφάται ἐπὶ Ἰωδῆ τοῦ βρασιλέως, ἐν ἑλλῶν δὲ Ζαχαρίας.

Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτι 17 τοῦ Ἰωδῆς, τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 879.

15 Δανάμης Συρίας τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς ἀργόντας αὐτοῦ ἀπέκτεινε.

K O S M O Y E T H.

Βασιλέων Ἰσραὴλ δέκα σατραπῶν ἔτη.

Ὁν πρότος ἐβρασταύσαν Ἰεροβοὰμ ἐν Συμαριά ἔτη 18. τὸν δὲ κόσμιον ἦν ἔτος 880.

Ἰεροβοὰμ δευτέρου μὲν ἦν Σολομῶνος, πόρνης δὲ υἱός. τὸν ἐγένοντο υἱὸν 7 καὶ θνητῆρες 55.

- 1. ἀνοικοδόμησεν B.
- 2. ἀνοικοδόμησεν B.
- 3. ἀνοικοδόμησεν B.
- 4. μὲν B.
- 5. ἀνοικοδόμησεν B.
- 6. ἀνοικοδόμησεν B.
- 7. ἀνοικοδόμησεν B.
- 8. ἀνοικοδόμησεν B.
- 9. ἀνοικοδόμησεν B.
- 10. ἀνοικοδόμησεν B.
- 11. ἀνοικοδόμησεν B.
- 12. ἀνοικοδόμησεν B.
- 13. ἀνοικοδόμησεν B.
- 14. ἀνοικοδόμησεν B.
- 15. ἀνοικοδόμησεν B.
- 16. ἀνοικοδόμησεν B.
- 17. ἀνοικοδόμησεν B.
- 18. ἀνοικοδόμησεν B.
- 19. ἀνοικοδόμησεν B.
- 20. ἀνοικοδόμησεν B.
- 21. ἀνοικοδόμησεν B.
- 22. ἀνοικοδόμησεν B.

Iosus dei domum a Gotholla delectam reparavit.

Iosae denum idolis addictus Zachariam prophetam pontificem Iudae filium poenitentiam consulentem trucidavit, et a filia interfectus est.

Iudae religiosus pontifex clarebat; solus a Moisis temporibus annis 130 vivit. Huius filius Zacharias et Elissaeus prophetae sono illustres. Iosus regem populumque idolorum cultui deditum Zacharias filius Iudae propheta dato flagitii deserendi consilio commoneus occiditur in templo.

Zacharias Hebraeis dicitur, ab aliis vero Azarias propheta a rege Iosus vita privatur.

Elissaeus propheta mortitur anno Iosus 37, mundi vero 4649.

Validus Syriae exercitus Iudae regnum eiusque proceres cecidit.

ANNI MUNDI.

Regum Israel ac sceptrorum decem anni.

Quorum primus fuit Hieroboam in Samaria annis 22, mundi vero 4613.

Servus quidem Salomonis fuit Hieroboam, meretricia vero filius. Ilii filii 28 nati, filiae 67.

Georg. Synecellus. I.

Προφητεῖαν ὁ οὐρανὸν ἐν Βαβυλῶνι καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θεμισιαστῆρον Βαβυλων αὐτὸν ὁ ἐξ Ἰουδα προφήτης ἐλθὼν, θέοντα πᾶς χρόνος δαμάσει, καὶ προφητείας αὐτῶ περὶ Ἰωσάφου ἐξ οὐρανὸν Ἀμβρῶ τετρασημόνου βασιλέως καὶ ἀνωριστοῦ τοῦ τῶν ἐδωλῶν ἰερωῦς ἐπὶ τοῦ θεμισιαστῆρον ἐπιφάνη, ἐν ᾧ Ἰεροβωάμῃ ἐκθύνη· ὁ σὺλλαβῆν δὲ αὐτὸν πεσοῦστος τὴν γῆρα ἐξημῆται, καὶ θεοφῶς τοῦ προφήτου θεραπειεῖται, ὁ δὲ προφήτης ἐπιανῶν ἐπὶ τοῦ λέοντος διεφάθη, ὅτι μετῴχε τροφῆς παρὰ τῶ ἄλλω προφήτῃ τῶ ἐν Βαβυλῶνι, ἀπατηθεὶς ἐπ' αὐτοῦ, ὅν καὶ ἐφέλαξεν ὁ θεὸς, ἵως ἐλθὼν ὁ ἀπατήρας αὐτὸν παρὰ τῶν τῶν θείων ἐπὶ τῶν ἐξ α-10 C τῶν αὐτῶν, τῆς δὲ χρόνους δαμάσει διὰ τοῦτο ἐποήσαν, ἐκώ- ψου θύων, ὡς φασί, τὸν ἐπ' αὐτὸν λαὸν τῆς εἰς Ἰεροσολίμῃ ἀνδρῶν ὁ Ἰεροβωάμῃ.

Τοῦ Ἰσραὴλ β' ἐβασίλευσε Ναδὰβ ἐτ' β'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος 15

15 Τοῦ Ἰσραὴλ γ' ἐβασίλευσε Βασαά υἱὸς Ἀγιά ἐτ' κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Ὅτις τὸν Ναδὰβ ἀνδρῶν υἱὸν Ἰεροβωάμῃ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ αὐτὸς ἐκώλεμε τῶ Ἀσά βασιλεὺς Ἰουδα ἀνελθὼν ἐν V. 151 Ρωμά. Ἀσά δὲ χροῖμασι φιλοθεῖς τῶ βασιλεὺς Σαουλ υἱὸς Ἀδοῦ D τῶτον ἔκτισεν ἀντιστορεῖν τὴς πόλεως τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὕτως ἀπόστη Βασαά ἐκ τῆς Ρωμῆ.

- 1. βεθλὼ ὁ καὶ ἐπὶ B.
- 2. ἐδωλῶν προφήτης G.
- 4. τετρασημό- τον AB.
- 6. αὐτῶν Bm. αὐτῶ G.
- 9. βεθλὼ B.
- 11. ἐκώ- ψου Bm. Ἰεροβωά G.
- 12. φασί B. φασί G.
- 13. ἀδὰβ A.
- 20. σερίας B. Ασουλίας G.

Vaticinabantur prophetæ, tum qui Baethel incolebat, tum is, qui ex a quo vaticinio de Iosia e domo David nascituro et idolorum ascedentis u- per altari mactaturo libere pronuntiatio, altare quo sacra faciebat Hie- roboam dirupitum est. Eidem prophetam apirebendi iubenti existencia est mensie consortem alleri seductori prophete Baethel incolae se fecisset, a Iosie in via discretus est; mortuum nihilominus asseravit fera usque pultræ mandaret. Scripulos invenias eo consilio Hierobosam posuit, ut Israhel rex 2. Nabal annis 2, mundi vero 4535.

Israhel rex 3. Basaa filius Achisæ annis 24, mundi vero 4537. Hic Nabal filio Hierobosam infecto regnavit in Israhel. Idem Asa regi Israhel bello indicto urbes Bham obsessam invadere molitus est. Asa eorum regem Assyriorum Ader pecunias in amicitiam et belli societatem vo- cavit. Israhel urbes armis est vastitate incensere compulsi; atque ita a filia- bus infestanda desistit Basaa.

Ἀσά ἐπὶ τοῦ προφήτου διὰ τὴν εἰς Σύρους παποθρον καὶ οὐκ εἰς θεὸν δειδύξεται.

Ἰσοῦ υἱὸς Ἀναὶ προεφήτεσε τῷ Βασαά, ὅτι ἀπολίται ὁ οὐρανὸς αὐτοῦ, ὡς ὁ οὐρανὸς Ἰεροβωάμῃ, διότι ἐδωλοτάτησε καὶ ἐγένησε κατὰ τὴν προφητείαν αὐτοῦ. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Βασαά Ζαμβρὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἀριστεῶν υἱὸς αὐτοῦ ἀνέλαεν αὐτὸν καὶ ἐβα- σίλευσε.

Τοῦ Ἰσραὴλ δ' ἐβασίλευσαν Ἠλὰ ἐτ' β' καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαμ- βρὶ ἤμενος ζ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

10 Μιὰ τὸ ἀνελθὼν τὸν Ἠλὰ Ζαμβρὶ ἐβασίλευσαν ἤμενος ζ'. P. 139 ὁ δὲ Ἀσούσε ὅτι ὁ λαὸς τὸν Ἀμβρὶ ἀντήρθεσαν ἐαυτὸν ἐπέστησαν, ὁ δὲ Ἰσραὴλ εἰς δύο διεφάθη, καὶ τὸ μὲν ἦμιν αὐτοῦ ὄπισθεν Ἀβεννή, τὸ δὲ ἦμιν ὀπίσθεν Ἀμβρὶ.

Ἀποθανόντος δὲ Ἀβεννή πάντες ἐπὶ τὸν Ἀμβρὶ γένονται.

15 Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσαν Ἀμβρὶ ἐτ' εβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

Ἀμβρὶ ὁ ε' βασιλεὺς Ἰσραὴλ κτίσει τὴν Σαμαρίαν πόλιν, τὴν ἦν καλομένην Σαμαρίαν, καὶ ἐκωνόμασαν αὐτὴν Σαμαίρ εἰς B ὄνομα Σομοῦ τοῦ κυρίου τοῦ Ἰσραὴλ.

20 Τοῦ Ἰσραὴλ ε' ἐβασίλευσαν Ἀγιά ὁ υἱὸς Ἀμβρὶ ἐτ' κβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος β'.

- 3. Ἀσού] Legebatur Ἀσού. 6. Ζαμβρὶ hic et infra AB. Zam- οὶ G.
- τοῦ υἱὸς G.
- 11. ἀμβρὶ B. Ζαμβρὶ A. Ζαμβρὶ G.
- 13. Ἀβεννή] Θρασι m.
- ἀμβρὶ B. ἀμβρὶ A. Ἀσού G.
- 14. τὸν ἀμβρὶ B. τὸν ἀμβρὶ A. τὸν Ἀμρὶ G.
- 15. 17 et 20. Ἀμβρὶ G.
- 17. βασιλεὺς B. ἐβασίλευσαν G.
- 18. σερίας B. Ζαμβρὶ G.
- Σαμαίρειαν m.
- 19. σερίας B. σερίας A. Σαμαίρ G.

Asa fiducia maioria in Syria, quam in deo positae reus, a propheta arguitur.

Ihu filius Ananias domum Basaa idolorum cultui deditam, ad instar Hierobosam domus everendam praedixit; quod ex vaticinio praescripto postmodum contigit. Basaa namque vicia crepto, filii eius eorumum prae- lectus Zambri dominum interfecit et tyrannidum arripuit.

Israhel rex 4. Ela annis 9, et regnavit Zambri duobus 7, mundi vero 4561. Ela occiso Zambri duobus 7 regnum tenuit; qui cum Ambr regem a populo constitutum audisset, inculpato mortem sibi paravit. Extinxisse popu- los in partes duas divisus et eias quidem pars media Thami, altera dimi- dia Ambr sequuta est.

Thami domum sublatam cuncti Ambri arbitricuram.

Israhel rex 5. Ambr annis 12, mundi vero 4563.

Ambr rex Israhel quintus, Samaritarum urbem, Sebastian nunc di- ctam, fundavit et Samor domini montis, in quo sita est, ipsoque Samariam appellavit.

Israhel rex 6. Achaab, filius Ambr, annis 22, mundi vero 4575.

Οὗτος θαβε γυναικα Ήλιβέτι θρηναία Ἐβραϊά βασιλίας Σιδωνίων, δι' ἣν τῷ Βααλ δουλωθεὶς τὴν θεοσίθειαν ἐξοφροῦσατο. Τότε καὶ τὴν Ἱερῶν ἀνίστηεν Ἀζάν ὁ ἐκ Βαβυλῆ, ἀποδυόντος αὐτῆ τοῦ προσητάου τοῦ ἐν τῷ θεμελίωσιν αὐτῆν Ἀβραὴν καὶ τοῦ νεοτέρου Σαρῶβ ἐν τῷ ἔριστιν τὸς πύλλας ἐπὶ συμ-5 πληρώσει τῆς οὐλορηγῆς, κατὰ τὴν ἐξενεγθεῖσαν διὰ Τηροῦ θύαν ἀφάν.

C. Τότε καὶ Ἥλιος ὁ Θεοβήτης ἔλθων ὤρησε κατὰ ἀνατολὰς λάθρα παρὰ τὸν γειμαρον Χαρσινά, προκαταγγέλλων τῆ Ἀγαβῆ τὴν τρεπὲ ἀνομβρίαν, κίραξεν ἀρτοφύλους καὶ σαρκωβόλους ὑπὸ 10 μετομίμων· ἐκλείσαστος δὲ αὐτῷ τοῦ κατὰ τὸν γειμαρον ἔδατος, εἰς Σιροφθὰ τῆς Σιδωνίας ἔκλεισε θεῶν προστάξει, ξενισθῆς τε παρὰ τῆς γῆρας ἰδοῖται τὴν μονομίμων ἐκείνης βλήσαν, τὸν τε κειμάραν ἐλόγησεν ὅν τῆ ὄρησιν τοῦ ἐλαίου καὶ τὸν πύδου θανάτου ἀνίσταται. Ἐλαυνέθων δὲ πρὸς Ἀγαβῆ μετὰ τρία ἔτη καὶ στυν-15 τήρας αὐτῷ θάνειον ἀπειλοῦντι παράτει τὰ κατὰ τοῦς ψευδοπροφήτας καὶ τοῦς ἱερεῖς τῶν ἐδώλων ὡν ὄρησε, καὶ τὸν Ἐλιβέτι διαφρονήσας, τῆς τοῦς θείους προφήτας ἀνωρότης, ὅς Ἀβσοδ δέκωξεν, εἰς προφήτείας τε πρῶσιαν ἔτι παῖς ὢν, διὰ τοῦτο κατὰ μίμωος ἐν προφήταις ἐκ προγόνων προφητῶν μὴ 20

1. ἔβραϊά B. Ἀβραϊά G. Ἰερβραϊά m. 2. θεοσίθειαν αὐτοῦ G. αὐτοῦ om. B. ἔξοφροῦσατο B. 3. Ἀζάν] Ἀζήλ m. βιβλῆ B.
4. Ἀβροῦβ] ἀβροῦβ B. Ἀβροῦβ G. 5. καὶ] δι G. σαρῶβ B. Σαρῶν G. 6. κατὰ] διὰ G. 8. καὶ] ὁ G. 9. παρὰ B. πρὸς G. 10. γειμαρόν B. γειμαρόν A. Χαρσίνω G. Χαρσίνω Reg. III. 17. 3. 11. Σαρσινά Reg. 14. Vultgo σαρκωβόνων. Correctum ex Reg. 15. τὸν Ἀγαβῆ G. τὸν om. B. 19. ἐφθίωσ διέκωξεν B. Ἀβσοδ ἐκώξεν G.

Hic Iezabel Iethebaal regis Sidoniorum filiam uxorem accepit, cuius namu Baal idoli obsequio mancipatus, omnem animo verae religionis sensum expulit.

Ea tempestate Achiel Baethelites reparavit Hiericho et iuxta diras a Iesu votas, fundamentis positâ primogenitus eius Abiron morte sublatu est; junior quoque filius Sagarib frâs portis et urbis absolutâ interit.

Elias Theebites veniens ad orientem torrentis Chorath latenter habitavit et a carnivoris corvis cibos et obsequia defunctibus constituit famem independentem triennio duraturam Achaab regi praenunciavit. Torrente exsiccato et aquae penuria laborans, dei iussu Sareptam Sidonum oppidum proficiscitur et a vidua hospitio exceptus, residuum eius cillum didi vidiuae a mortuis revocavit. Elajso deumum triennio reversus ad Achaab et Iesum militantis factus obviam, deceptores et filios vaticis idololatrique sacrificulos numero 850 delenda aggreditor. Iezabel divinis prophetiis omnibus nascata, victum falsidicitia suis subministrabat. Porro prophetarum reliquos servavit Abiddâ a puero prophetae lumine donatus; quo causa salu,

γενεολογούμενος. ἐπεὶ δὲ ἀνάει τοῦς ἱερεῖς ὁ Ἑλιούτης Ἥλιος τοῦς τῆς ἀρχῆνης, ἀμβροῦ τῆν γῆν δι' ἐγγῆς ἐκλείξει καὶ πύδου φάνει εἰς Βηροσινά, κίραξεν εἰς τὴν ἔρημον, φορηθῆς ἀπειλοῦσαν αὐτῷ θάνειον τῆ Ἐλιβέτι. Ἐθα θάνειον αὐτοῦτι παρα-5 στάς ἄγγελος υπνώσαστι μεταλωβῆν θεοδότηον τροφῆς καλίει καὶ ποτῶ, ἣ καὶ ἐνοχύσας μόνῃς μ' ὑπὸ μίμωος ὄδον ἐπορέτω V. 152 ἐν Χωρῶβ τῷ ὄρει ἦτοι Σινάου, καὶ κατέκασεν ἐν τῷ σπηλαίῳ P. 150 Μοῦσας. ἐροτώμενος δὲ παρὰ καρῶν δι' ἣν ἐκεί ἦθ, ἐν αἰτίαν, τὰ τοῦ ἔλλου τοῦ κατὰ θεὸν ἐκωρῶτο καὶ ὅτι μόνος θεοσιβῆς 10 ὢν δώκεται ἑρτομίμων ἀνωροθῆται. κλίεσθαῖς δὲ παραστήναι τῆ ἔγγῆς ἐνώπιον καρῶν παρῶντος πρώτον θωροῖς πνεῦμα μίμω κραιτῶν διωλέων ὄρη καὶ σαρῶβῶν πέτρως προκαταγγέλλον καρῶν, καὶ δειότερον στυσισμίον, καὶ τρεῖτον πῶρ· ἐν οἷς, ἦγ-15 ἰεὶ, ὅς ἐν ἦρ ὁ τοῦτορ κίρας. μεθ' ἧ αἰρας λεπτεῖς φωρῆς ἀεοῦ, ἐκλείσθων τε τὸ πρῶσιον πρὸ τοῦ σπηλαίου ἴσταται. καὶ αὐ-θῆς ἐπαιροῦται τῆος γῆρον αὐτῶθι παραφύροις; καὶ πύδου αὐτὰ πύδου ἀποσφῆνεται. καὶ ἀνοῖα προστάτουσαν θείαν φωρῆς B ἀπλῶν εἰς τὴν ἔρημον Ἀμιασοῦ, καὶ γῆρας βιαλίω μὲν Σα-20 οῦλας τὸν Ἀκαῖλ, προφήτην δὲ ἰσθ' αὐτοῦ τὸν Ἐλισσαῖ, μὴ 20 ἔρησιν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι ἐπῆρας ἐκτακισθῆσι θεοβήτης ἔξ Ἱερῶν μοι θεῶν περὶ λυμῆνοι. ἐν οἷς παιδωνθῆς υπενουθῶν θωρῶ

3. Βηροσινά G. ἀνωρότης G. 6. σαρῶβῶν B. σαρῶβῶν G. 9. τὸν κατὰ θεὸν ἐκωρῶτο ex B; in A est τῷ θρωρῶ.
10. δώκετο G. 12. σαρῶβῶν B. 13. κραιτῶν om. G.
15. καλίει G. 16. αὐτῶθι G. 19. αὐτ' αὐτοῦ τὸν Ἐλισσαῖον G. 20. ἐπῆρα B. ἦσεν G. 21. υπενουθῶν G.

ut inter prophetas solus a maioribus prophetis stirpem dāvisae non recenseatur. Sacrificulorum grege delato, Elias dei zelo fervidus, imperstrata praecibus pluvia, terram adhaquat et inmodat, noxique rursus migrat in Bersabee, locoque in deserto, Iezabel mortem intentantis metu perterritus. Ibi mortem invocanti, et somnis gravato conspiciunt se facit angelus, et cibo postquam exultus intasit iubat gaudere; quibus solis ille roboratus dierum quadraginta inegrorum iter Chorob versus, id est Sina montem, conficit et in Mossi apud del obsequium ardorem praebuit, et ut solus verae religionis fautor servatus ad necem quareretur, exponit. Die sequenti curam transiit domino stare iussus ventum validum montes dissolvit et conterentem petras reliqua videntia praecedentem percipit; terram deinde horribili metu excussam, tertio loco, ignem conspiciet, in quibus, ait, non erit letorum dominus. Vocem postmodum aurae tonem audit et aperto vultu ad speluncam limen stans, de accessu causa rursus rogatur et priusbus eodem responsa refert. Audit deumum vocem ad Danassi desertum migrare intendentem, et Avael in Syriae regem et Ellisiamam vice sua prophetam futurum intingere. Vitroium inuoperum divinum nomen vera religio colendum nulla septem in Israel suppreste edocetur. Ita eruditus deo mentem emul-

ελέγχει πάλιν τὸν Ναβουθὸν θάνατον τῷ Ἀγαθῷ ἀδίκως ἐισαφ-
χθέντα διὰ τὸν ἠλιπελιῶνα, ὁ Ἀγαθὸς βασιλεὺς τοῖς ψευδοπρο-
φήταις συμβαλεῶν Σύρου ἀναφέρεται Μιχαίου προειρηγμένου τοῦ
προφήτου τὸ ἐσθλά.

C Τὸ Ἰσραὴλ ἔβασίλευσεν Ὀροζίας υἱὸς Ἀγαθῷ ἔτη β'. τοῦ δὲ
κόσμου ἦν ἔτος, δρ'β'.

Ὀροζίας υἱὸς Ἀγαθῷ παρανομώτατος ἦν πάντων τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ. τὸν ἐφ' ἑαυτοῦ ἰσοφαρῆ καταπέσει ἐπὶ τοῦ θεοῦ.

Τῷ Ὀροζίᾳ σοσοῦντι καὶ χηρῶν ἀποστελέσαντι λαβῆν ἐν ἡ-
δωλία νύκτις Ἀκαφὸν συντυχῶν Ἡλίας ὁ Θεοβίτης ὀνειδίξει τὴν
εἰδωλολατρίαν, προσκληθεὶς δὲ διαφθέρει τοὺς δύο πενήτην
τάχους ἅμα τοῖς στρατιώταις. ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ δυσωπηθεὶς ἦλθε
πρὸς Ὀροζίαν καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ κατήγγειλε.

D Τὸ Ἰσραὴλ ἡ βεβασίλευσεν Ἰωρᾶ ἀδελφὸς Ὀροζίου ἔτη ιβ',
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀγαθῷ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δρ'γ'.

Μωῦβ ἀθαρτήσαντι μετὰ θάνατον Ἀγαθῷ ὁ Ἰωρᾶ υἱὸς
Ἀγαθῷ βασίλευσεν τῷ Ἰσραὴλ ἀνέβη πολέμῳ Μωφρίταις, πα-
ραλαβὼν καὶ Ὀροζίαν βασίλευ Ἰούδα καὶ τὸν βασιλεῦ Ἰδοῦν.
ἐπιπὶ δὲ ἡμέρας ἀνυδρία μέλιοντες διαφθέσαντι προσέβρανον
τῷ προφήτῃ Ἠλίου, ὅς προσηγγέντων αὐτοῖς ὑδάτι τε λαβῆν
εἰς πλησμονὴν ἐκ τοῦ χημάρου καὶ τὰς πόλεις Μωῦβ ἐν αὐτῇ

- 1. παρορθῆαι Α. παρορθῆ Β. Νάβορθορ G. 4. τὸ D. τοῦτο G.
- τοντὸ A. ἐβίβητ) Vulgo ἐβίβη. 5. ἐβασίλευσεν B. βασίλευς G.
- 9. Πρὸς τῷ Ὀροζίῳ σοσοῦντι G. 10. ἀκαφῶν B. ἀκαφῶ G.
- 11. εἰδωλολατρίαν G. πενήτηντάχους G. 14. τὸν B.
- Τῷ G. 17. βασιλεὺς G.

no subitici. De Nabutho ruzum inhiata morte ob vineam damnato arguit
Achaab. Tandem falsorum vatum Achaab deceptus verbis, cum Syris
belli congressus occiditur, Michaea propheta, Israel haec eventura, pre-
nunciant.

Israel rex 7 Ochozias, filius Achaab, annis 2; erat porro mundi 4597.
Ochozias filius Achaab cunctorum se maiorum iniquissimus extitit.
Huic opem ferens Iosaphat a deo condemnatur.

Nuncio ad Musae Accaron Idolium misso, et vaticinia Ochozias ae-
grolantis gratia quaerenti factus ohyiam Elius Theobites cultum idolorum
improperat. Vocatus insuper arroganter duces duos quinquagenarios et
socios milites loto committit; a tertio demum humiliter rogatus ad Ocho-
ziam accedit et mortis nuntium indicit.

Israel rex 8 Ioram frater Ochozias, ipse quoque filius Achaab, annis
12, mundi vero 4598.

Mob perducitlonis reo, Ioram filius Achaab, mortuo patre, rex Israel
constituitur, cunctis Ochozias regis Iuda et regis Edom auxiliis bellum in-
didit. Aquae vero penuria per dies septem laborantes ad Elisaeum pro-
phetam confugerunt, qui copiosos latices e torrenis hausturos pollicitus,

τῇ ἡμέρᾳ, καὶ πάσας τὰς πηγὰς ἐμαρξέσει, καὶ πᾶσαν οἰκοδομήν
Μωβίτων καθελῶν.

Νοσοῦντος τοῦ υἱοῦ Ἰσραὴλ βασιλέως Συρίας ὁ προφήτης
Ἐλισαῖος προσεπιπτεῖ τῷ Ἀζαὴλ περὶ τῆς βασιλείας καὶ τῶν μιλ. P. 191
ἐλόντων κακῶν τῷ Ἰσραὴλ δι' αὐτοῦ.

Πέμπτον ἔτει Ἰωρᾶ βεβασίλευσεν Ἀζαὴλ Σύρος υἱὸς Ἰδοῦ
βασιλέως Συρίας. ἀπέπειθε δὲ δόνημον συλλοβῆν τὸν Ἐλισαῖον
εἰς Βαβυλῶν, ὅς ἐνυλῶντορας καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἀντισφ-
φομένους εἰς Σαμάρειαν Ἐλισαῖος ἐπιστάς σώξει μέλιοντας ἀπό-
10 λυθῶν.

Ὁ υἱὸς Ἰδοῦ τῆν Σαμάρειαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπολιόρασαν,
ἔδωκε λιμῷ τακῆναι σφοδρῶ τοὺς ἐν τῇ πόλει καὶ τινὰς γυναικας
τὰ ἴδια τέκνα φανέν. Ἰωρᾶμ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀποτεμῆν V. 153
τὸν Ἐλισαῖον ἀποσηγγόμενος, λείον λαμβάνει τῆς λιμῷ, θείμ B
εἰς γούνην τῷ Ἰσραὴλ.

Ἐλισαῖ μετὰ Ἡλία θαναιτορογὸς καὶ προφήτης ἐγρωξέτο.

Ἐλισαῖ τὸν Ἰσοῦ πέφικας ἔγρασε βασιλεῦ Ἰσραὴλ.

Τοῦ Ἰσραὴλ βεβασίλευσεν Ἰσοῦ ἔτη κγ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
50

Ἐπὶ τούτου λιμὸς καὶ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν
ἐβίβητο.

- 3. ἔδωκε B. ἀβέρε G. 6. Ante vios G indicavit lacunam, quam
verbis ἦρ δὲ βενοδῶβ explet m. 7. βασιλεὺς βασιλεὺς B.
- 8. βεβῆ B. 13. τὸν Ἰσραὴλ G. 16. τὸν Ἰσραὴλ B. τὸν Ἰσραὴλ G.
- 17. et 18. ἔλισαῖ A. Ἐλισαῖος G. 17. ἡμῶν B. 19. τὸν
B. Τῷ G.

eodem die urbes Moab devastandas, fontes obstruendos et Moabitum ac-
dificia quaeunque subvertenda vaticinatus est.

Aegrotante porro Ader regis Syriae filio, de obtinendo regno, deque
malis ab eo perpetrandis Elisaeus propheta Azaeli futura revelat.

Ioram anno quinto Azael regnavit in Syria. Erat porro Benadab fi-
lius Ader regis Syriae. Hic copioso exercitu Elisaei apprehendendi causa
in Bethel misso, oculorum caecis percussis et ad hostem in Samariam
commenantes, iam iam neci tradendos servavit Elisaeus.

Filius Ader adeo dura et inamant obliolono Samariam et Israel pre-
mebat, ut fame tabescerent et mulieres nonnullae matrum carnibus vescer-
rentur. At Ioram rex sententia capitis in Elisaeum lata, hostibus de-
mentis statu delectis, et cuncta vine necessaria post fugam Israeli reli-
quentibus, famis periculo liberatur.

Elisaeus simul cum Ellis miraculorum auctor et propheta clarebat.

Elisaeus nuntii misit opera Iou regem Israel unari.

Israel rex nonus Iou annis 23, mundi vero 4510.

Eius tempore pestis et terrae motus ingens per Iudaeam grassatus est.

C. Οἴτος ἀνὰ τὸν Ὀροζὶαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀχαὺβ καὶ Ἰζαβὴλ τὴν Σιδωνίαν.

Ἰούδας βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσεκύνη τοῖς χενοσίετις δαυιδάσιν, δεῖλοιπρον Ἰερουσαλὴ ἐν Βαβυλῶν καὶ ἐν Δὲν, τῇ τῶν Παυιδῶν καλονομένη.

Τούτῳ Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας ἀνεῖλε πόλεις καὶ τὸ ἔθνος Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου.

Ἀζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ποθήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ τοῦ Ἰωδῆ καὶ τῆς Ἰερουσαλὴ ἠτοιμάζετο. τούτῳ δὲ ἀποστρέψας πᾶν τὰ ἔθνη καὶ τὸ χροσίον Ἰούδης ἔκτισεν ἀναστρέψας.

Ἀγυπτίων βασιλεῖς.

D Ἀγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Ἰαράκης ἐτη κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

Ἀγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Ἀμαὺς ἐτη λθ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

Ἀγυπτίων οὗ ἐβασίλευσε Στερινάθης ἐτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

Ἀγυπτίων π' ἐβασίλευσε Νεχρῶς ἐτη ε'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

Ἀσίνων βασιλεῖς.

Ἀσίνων ε' ἐβασίλευσε Κόρμεντος ἐτη ες'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

3. Ἰούδας Ἰσὴ μ. προσεκύνη Β. 4. περναϊάδῃ Β. 9. τοῦ τῷ Β. τοῦτο Γ. 14. ἀμαὺς Β. ἀμαὺς Γ. Ἀμαὺς Scaliger p. 33. 18. Νεαπέδος Γ.

Hic Ochoziam et filios Achab, et Iszabel Sidoniam interfecit. Iou rex Israel iuvenca aureas in Baethel et in Dui, nunc Paneads, ab Hieroboaum positus colebat. Azael rex Syriac iuxta verbum Elisaei in Israel exercitu plures interfecit.

Azael rex Syriac, praeda ex Israel abacta, adversus Ions et Hierusalem aciem instruebat; Ions autem sacra suppellectile et auri non exigua copia ad eum misera, accessum suavit.

Aegyptiorum reges.

Aegyptiorum rex 77 Taraces annis 20, mundi vero 4756. Aegyptiorum rex 78 Anas annis 33, mundi vero 4776. Aegyptiorum rex 79 Stophinathes annis 27, mundi vero 4814. Aegyptiorum rex 80 Nuchepus annis 13, mundi vero 4841.

Latinoorum reges.

Latinoorum rex 12 Carmentus annis 16, mundi vero 4651.

Ἀσίνων ε' ἐβασίλευσε Σιδωνίος ἐτη εφ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος Ρ. 192 δ'ηγς'.

Ἀσίνων ιδ' ἐβασίλευσε Περὰς Σιδωνίος ἐτη λθ'. κατὰ τοῦτον ἢ πρώτη δαυιδάσ. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

5 Ἀσίνων ιε' ἐβασίλευσαν Ἀμυσιος Σιδωνίος ἐτη κθ' καὶ Νομῆτος, ὡς πει δὲ καὶ, ἐτη β' μετὰ Ἀπολλωνίδου, τοῖς δὲ σὺν αὐτῷ φασί. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος δ'ηγς'.

Ῥώμος καὶ Ῥομύλος ἐγεννήθησαν Ἀρεμ καὶ Ἰλιά τῇ ἐμείσεως, κατὰ δὲ τοὺς πρὸ ἑτῶν ε'.

10 Ῥομύλον φασὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζ' ἡμερικῆδος βασιλεύσαι Β τῶν Ἀσίνων ἀπὸ Ἀνεϊσῶ, Ῥώμην τε κτίσαι καὶ μετανομήσαι τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἴδιῳ ὀνόματι Ῥομυαίους, τοὺς πρότερον λεγομένους Ἀσίνους· ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ε' ἡμερικῆδος καὶ ἔτερον κατὰ τὴν η' φασί, καὶ ἄλλος εἰπὴν πολλὰ γέγονε διαφοράς περὶ τε τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως αὐτῆς καὶ τῶν ἀκιστῶν.

Κερκύλιον γάρ ὁ Γεργησιος συγγραφεὺς πᾶν παλαιῶς μετὰ δευτέρου τῆς Τροίας ἀλώσεως γενεάν φησι τὴν πλὴν ἐκείνου V. 154 ἐπὶ Ῥώμον ἐὸς τῶν Ἀνεϊσῶν παίδων δ', ἀδελφῶ δὲ Ἀσκανίου Γ καὶ Εὐρυκλείου καὶ Ῥομύλου, οὗς φησι γεννηθῆσαι τῷ Ἀνεϊσῶ.

3 et 4 om. B. 3. Περὰς] Περὰς Scaliger. αλοῦς Α. Σιδωνίου Γ. 5. ε'] ε' Β. πομήτου ΑΒ. 8. ὀμυλός Β. Ἰλιά Scaliger. Ἰλιά Γ. Ἰλιά Β. τῇ ἐμείσεως ΑΒ. τῇ ἐμείσεως Γ. τῇ ἐμείσεως Β. Scythianum videtur τῇ Νορταπῶς.

10. φούλλων Β. 13. ἀγομένους Β. παλαιῶς Γ. 15. ἀκιστῶν Β. ἀκιστῶν Α. ἀκιστῶν Γ. 16. Κερκύλιον Β. hic et infra. Κερκύλιον Γ. γεργησιος Β. cum Eusebio I. 45. p. 204. Γεργησιος Γ. Γεργησιος m. Debebat Γεργησιος. 18. δ' om. Γ. 19. ὀμυλόν Β. φησι Β. φασί Γ. γενηθῆσαι ΑΒ.

Latinoorum rex 13 Sylvius annis 18, mundi vero 4667. Latinoorum rex 14 Procas Syllii filius, cuius aetate Olympias, prima instituta, annis 32; mundi vero 4685.

Latinoorum rex 15 Amulius Sylvius annis 23, et Numitor, ut quibusdam placet, annis 2 post Amulium videlicet privatim regnavit, vel, ut alii asserunt, una cum eo; mundi vero 4717.

Patre Marte, Iia matre, Remus et Romulus nati sunt, Numitoris aetate, vel, ut alii placet, annis duodecim prius.

Romulum circa Olympiadis 7 finem Latini post Aeneam imperasse, Romam condidisse urbem, gentem Latinoorum antequoribus dictam, Romanorum postmodum suo de nomine fecisse narrant; quavis nonnulli ad Olympiadem 6, ad 8 alii haec edidisse publicent. Verum, ut summam dicam, non unus et eorum est, sed varius, de primo fundatae urbis tempore et prius eius luculis apud auctores sensus.

Cephalion quippe Gergethius scribitur antiquitate lanplatus post aetatem a capta Troia secundam a Romo altero ex Aeneae filio, Arcam videlicet, Euryclontis et Romuli, quos Aenea genitos asseruit, fratre, Ro-

συμμενοῦσι δὲ τῷ Κεφαλαίῳ Δημόφωρος τε καὶ Ἀλέξανδρος καὶ ἄλλοι πολλοὶ περὶ τοῦ χρόνου τούτου καὶ Ῥώμιον τοῦ κτιστοῦ Ῥώμης καὶ οὐκιστοῦ αὐτῆς, κατὰ τὸν Κεφαλαίῳ, ἑνὸς αὐτοῦ περὶ τῶν ἐξ Ἰλίου διασωθέντων καὶ ἠμερώνος τῆς ἀποικίας Ῥώμιον. ὁ δὲ τὸ ἐν Ἄργεῖ συναγαγὼν ἱερῆος οὐκιστὴν γένεσθαι τῆς Ῥώμης φησὶ τὸν Ἀνείαν ἐκ Μολοττῶν εἰς Ἰταλίαν ἐλθόντα σὺν Ὀδυσσεύ, καὶ ταύτην εἰς ὄνομα Ῥώμης μῆος τὸν οὖν αὐτῷ Ἰταλῶν ὀνομάσαι, τῆς ἐπιγραφῆς αἶμα τὰς ἄλλας Τριφῶας τὰ ἀκέραια, βραχονέμεγες τῇ πλάτῃ. ὁμοιοῦται δὲ σὺν ἄλλοις ταῦτα καὶ Λεμιστῆς ὁ Στρατιεύς.

¹⁰ Διοσκουρίδης δὲ ὁ φιλοπόνητος τινὰς τῶν ἀπὸ Τροίας ἀναχθέντων Ἀγαίων περὶ τὸν Μάλεον πλέοντας χιμῶσι μεγάλην καταληφθῆναι ἐπὶ τῶν περὶ αὐτῶν τε πλανομένων πολλοῦ τῶν πηλῶνος εἰς τόπον τῆς Ὀπικῆς καλοῦμενον Ἀτίων ἐλθόν ἐπὶ τῷ Τερρηνίῳ πελάγει κείμενον, ἔνθα τὰς ταῦς ἀνεκρίσαντες κατὰ τὴν χιμωρῆν ὄρασαν παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν ἄπαρσιν ἐκρὸς ἀρχὴ γυναικας δὲ τινος ἀρχαλοῦτος ἐξ Ἰλίου ἀνοῦσαι τὰς ταῦς αὐτοῦ ἐνεκρίσαν, ἕνα μὲν δούλα κατ' ὄρους αὐτῶν ἐπανοῦσαι γένουσαν.

1. Ἀλέξανδρος] Ita etiam Eusebius. Corrige *Ἀλεξάνδρος* ex Dionysio 1. 72. 4. ἐξ] *ἐξ*.
5. ἐπιγραφῆς B. *επιγραφῆς* G. *Reponi ἐπιγραφῆς* ex Dionysio.
6. ἐκ Μολοττῶν εἰς δέδι ex Dionysio. *Legabatur ἐκ Μολοττῶν* (*ἐκ Μολοττῶν* A.) τὸν εἰς.
10. *Legabatur Ἀναστῆς*. *Correctum* ex Dionysio. *Στρατιεύς] ἄργικῆς* B. *ἀργικῆς* A. *Ἀργικῆς* G. *Siciles* apud Eusebium.
11. ἀναχθέντων G. 12. Ἀγαίων add. A. om. G. In B est *ἀργικῆς*.
13. πλανομένων om. G. 14. *Legabatur Ἀτίων*. *Ἀτίων* B. τῶ om. G.
15. *τηρηνίῳ* B. *τηρηνίῳ* AG. 16. *ἐπαρσιν* G.

nam aedificatam testatur. Huiusmodi de Romae conditae tempore, de eius conditore, nec non incola Remo, eodemque cum reliquis aliis ab Ilii strage servato et coloniae Romanae duce Cephalionis sententiam, Demogoras, Agathymus et alii plures amplectuntur. Ille vero consonas ad invicem colligens historias Aeneam una cum Ulysse captivum in Italiam venisse, Romae habitasse et Iliudum, (quae longissimi itineris pertaesae, aliis Troopibus mulieribus adiunctae naves succenderant), unius nomine urbem Romanam nuncupasse scribit; aliorum autem sententiam Damastes Sigeus proficitur.

Aristoteles autem seculus ille veritatis scrutator nonnullos patris Troiae sedibus abductos circa Maelcum promontorium exorta tempestate vexatos, variis ventorum flatibus et fluctibus latus refert, ad Opicam plagam Tyrreno mari obiectam, (quae Latium est) appulisse, subductisque ad iterum remanendo itineri mari commississe; quo cognito mulieres quaedam captivae virorum fortunam ab Ilio illic usque temporis sequutae, ne ad eorum domos reversae pristina servitute opprimerentur, igno subiecto nam

τα. οἱ δὲ μὴ βουλομένοι τὸν τόπον καταίκανα, οὐκ ἔχοντες ἔπος ἐπὶ τῷ σφέτερον πλεύσαντι.

Πρὸς τούτοις καὶ Καλλιὰς ὁ τὰς πράξεις Ἀγαθοκόλου γράφει. P. 193 φων γενναίᾳ τινι Ῥώμην πούτοιμά φησι Τριφῶδα τὸ γένος σὺν εἰσοῖς Τροίαν ἐλθοῦσαν τῷ τριμυκάτῃ βασιλεύοντι Ἀσπίῳ τῆς Ἰταλίας ἡμίσαυθα καὶ τεκεῖν αὐτῷ παῖδας τρεῖς, Ῥώμιον καὶ Ῥοῦτλον καὶ Τηλέγονον, ὃν οὐκιστὴν ἐν ἄλλοις χωρίοις ἐλέγχο. Ῥώμιον δὲ καὶ Ῥοῦτλον παῖδας Ἀσπίου καὶ Ῥώμης τῆς Τριφῶδος τῆν πῶλον κτίσαι καὶ Ῥώμην καλεῖται τῷ μητρῷ ὀνόματι, τοὺς 10 τε ἀπὸ Ἀσπίου Ἀσπίους, τοὺς καὶ Ἀσπιδόφους πρότερον λεγόμενος, Ῥοῦμίτους προσαγορεύονται.

Πάλιν Ξενοφῶνας ὁ ἐγγυραφεὺς Ῥώμιον, Ἀσπίαν καὶ Ἀσπίαν, τρεῖς υἱοὺς Ὀδυσσεύος καὶ Κίρκης λέγει εἶναι, οἱ καὶ τρεῖς κτίσαι. B 15 τις ἐπιωνύμιος πόλεως ἦσαν.

Ὁ δὲ γε Χαλκιδικεὺς Διοτύσιος τὸν οὐκιστὴν τῆς πόλεως Ῥώμιον κατὰ μὲν τινὰς Ἀσκατίον, κατὰ δὲ ἄλλους Ἡμαθίως εἶναι ἀποφαίνει.

Καὶ ἕτεροι ἐπὶ Ῥώμιον τοῦ Ἰταλοῦ καὶ Ἀεὶκῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ φωναν ἐκτίθειαι τὴν πῶλον Ἑλλήνων συγγραφεῖς καὶ ἄλλοι 20 ἄλλους διαφέρουσιν.

- Κατὰ δὲ τοὺς Ῥοῦμίτων λογιγράμους ἕσπερον γεγονότας,
1. *Legabatur κερσῶρα*. 2. *ἐπὶ* B. *εἰς* G. 3. *τοῦ Ἀσπιδόφου* G. 4. *Volgo Τριφῶδα* et infra *Τριφῶδες*. 7 et 8. *Volgo Πορφυλλῶν. φώφελος* B hic et infra *constanter*. 7. *τῆς Ἰωνῆς* (sic) B. *Volgo Τηλέγονο*. 8. *Ἀσπίου* B. *Volgo Ἀσπίου*.
 9. *τοῦς* m. *τοῦς* G. 10. *ἐπὶ*] *Volgo ἐπὶ*. *Scribatur Ἀσπιδόφου*.
 12. *Ῥώμιον* καὶ G. *ἐπί* B. *Ἀσπίαν* G. 13. *οἱ* καὶ] *οἱ* δὲ G. 14. *οὐκιστῶν*] *Volgo ἐπὶ* *ἐπὶ* G. 15. *Χαλκιδικῆς* G. 21. *γεγονότας* B. *γεγονότας* A. *γεγονότων* G.

ves incederunt; quare viri etiam inviti, desperato ad proprias domos reditu, sedem locis in illis fixerunt.

Ad haec Callias rerum ab Agathocle gestarum scriptor mulierem quendam nomine Romanam, genere Troicam, cum Troianis aliis profectam Italiae tunc regi Latino contugio locatam, filios tres Romanum, Romulum et Telegonem, quem alia loca incoluisse ferunt, peperisse narrat; Romanum vero et Romulum Latino Romaque Latina proceres urbem condidisse, maternoque Romae nomine indito, Latino regi Latino subditos, Aborigines prius dictos, nuncupasse Romanos.

Xenagoras insuper Historicus Ulyssis et Circes filios tres Romanum, Arctium et Arcteam ponit urbium eiusdem nominis trium conditores et incolas.

Dionysius Chalcentis Romanum urbem incolam primum, ex quorundam rebus Aeneam, secundum alios Hemathionis filium declarat.

Quidam denique a Romo, patre Italo, et matre Leuca nato, urbem olim constructam produnt; et hoc pacto varios Graecorum auctores variis inter se modis discrepasse comperimus.

Romani postmodum scriptores, (apud eos etenim nullus vetustate com-

ἐπὶ παλαιὸς οὐδέ τις παρ' αὐτοῖς, οἱ μὲν Ἀιείων Ῥωμαίων καὶ Ῥώμον φέρονται εὐδὲς, ἔπειτα δὲ θυγατρὸς Ἀιείων, τῶνος πατρὸς ἀργουμένης, καὶ τοῦτοντος ἐπ' Ἀιείων δουρῆται Ἀιείων παρὸς ἀργουμένης ἐξήρης, ὃς ἄπασι τελευταίων μοῖραν τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἀπέδωκε.

C Τινὲς δ' αὖθις ἄνθρωπον τῶν Ἀιείων εὐδὲς μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίον νεκρῶσιν τὴν ἐξήρη ἕνα Ῥώμον καὶ Ῥωμαίον τοῖς ἀδελφοῖς, κτίσας δὲ αὐτὸν μὲν τὴν Ἄββαν καὶ ἄλλας πόλεις, Ῥέμον δὲ Κασπὴν ἀπὸ Κάντιος προπάππου, Ἀγγλίαν δὲ ἀπὸ Ἀγγίον τοῦ πάππου, Ἀιείαν δὲ τὴν μετὰ ταῦτα κληθεῖσαν Ἰά-10 κλον εἰς ὄνομα τοῦ πατρὸς, Ῥώμον δὲ εἰς ἑαυτοῦ ὄνομα, ἥτις μετὰ τινα χρόνον ἐξηρωδίστα ἐπὶ Ῥωμαίων καὶ Ῥέμον τὸν ἀδελφῶν ἀνεκτίσθη, χρόνους ἑπτα τῆς Διβίων ἀποικίας ἤρριμαί-15 νων, κατὰ τὴν ἀνεκτίσθη . . . μετὰ εἰ γενεάς.

V. 155 D Ἀντίοχος δὲ ὁ Συριακὸς καὶ πρὸ Ἰνδοῦν γρησι τὴν Ῥώμον ἑκτίσθη, βασιλευσάντος Μόργητος Ἰταλίας ἀπὸ Τύραντος ἐπὶ Ἰουδαίων, μετὰ τὸν πρώτον λεγόμενον Ἰταλὸν βασιλέα καταγεγραμμένα.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν παλαιῶν αὐτῆς κτίσεων. τὴν μετὰ τοῦ μεταπειτα καὶ αὐτῆν ἀστυμωσίου γράμματα κτίσιν αὐτῆς, 20 2. Vulgo Ἀιείων τινὸς. πατρὸς ἀδελφὸν ex B. 3. Delevi τε (τ B.), quod post ταύτους legabatur. λαρεῖσθ B. Vulgo Ἀιείων. 4. ἀπεισ om. G. 6. Τινὲς m. Τινὲς G. 8. ἀββαν B. 9. Ρέμον τε Κασπῆν G. Ἀγγλίαν Vulgo Ἀγγίαν. 10. Ἰακλον Vulgo Ἀιείων. 12. ἴσθου B. Ρέμα G. 13. ἀεζέσθων AB. 14. Lacunae indicium om. AB. Suppleri haec possunt ex Dionysio et Eusebio. 15. ὁ om. G. Vulgo Συριακὸς, σερρασιανὸς A. 16. Ἰταλὸν B. Ἰταλῶν G. 17. ποσειδωνίης B. Ἰταλῶν B. Ἰταλῶν G.

Antiochus autem, Syncellus eodem ante res ad Troiam gestas, Mor- galim nomine, eius ultima senectute Romam asseruit fundatam. Haec quidem illi de primaevo Romae conditu; restauratiōnis autem se- quito tempore susceptae historiarum diversa quoque ratione describunt.

Τίμιος μὲν πρὸ ἧ' καὶ λ' τῆς πρώτης ἀνεκτίσθη λέγον ἑτῶν ἐπιπέδη Ῥώμον, Ἀιείων δὲ Κιργάσιος, εἰς τὸ βασιλευσάντος ἀνεκτίσθη Ῥώμον, κατὰ τὸ δ' εἶτος τῆς ἰβ' ἀνεκτίσθη, Φιβίος δὲ Κόντιος ἀργουμένης ἢ ἀνεκτίσθη, Ἰβήριος δὲ Λάτων, ἠὲ γρ P. 194 5 λήτοιος περὶ συντομοῦ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἱστοριῶν, μετὰ τὴν Ἰουδαίων χρόνον ὑπερῶν ελβ'. οὕτως δὲ ὁ χρόνος κατὰ τὴν ἑρατοσθένους χρονολογίαν τῶ πρώτῳ ἔτι συμπάσκει τῆς ἰβ' ἀνεκτίσθη.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀνεκτίσθη ἑτῶν περὶ τε τοῦ χρόνου καθ' ὃν 10 ἐκτίσθη Ῥώμη περὶ τε τοῦ κτίσθαι καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ προσηγορίας Ῥωμαίων. πρὸ δὲ γρ τοῦτον Ἀιείων μὲν ἀπὸ Ἀιείων πατρὸς, ὡς γρων, Ἡρακλέους ἐξήρητο καὶ πρὸ Ἀιείων Ἀβορῆνης ἐκ τῶν παρὰ Ἀιείων Ῥωμαίων γενεογενεσάντων προσηγορίων, οὕτω γὰρ ἐξηγεῖται περὶ Ῥωμαίων ἢ τῶν Ἀβορῆνων προσηγορία, 15 οὗς ἀνὸς ἀνὸς γρων Ἰταλίας. καὶ πρὸ γρ τοῦτον Στελὸς τι-B νος, ἔδνος ἀδελφῶν καὶ βίβραρον οὕτως τὴν γρων. ὡν προσηγορίαν ἱστορίαν ἀπὸ τῶν ἐξήρη, ὡς Ἀιείων ὁ Ἀιείων- νος ἐν πρώτῳ Ῥωμαίων ἱστορίας.

1. πρὸ ἧ' legabatur πρώτῳ. καὶ λ' τῆς πρώτης | Legabatur καὶ Ἀιείος τῆς α'. In B est καὶ λατῆς πρὸ τῆς, omisso α'. Dionysius I, 74. Τιμίος μὲν ὁ Σικελώτης οὐκ οὐδ' ὅτιο κατῶνι γρησιανός ἔνα Κοργηρόνι κεισμένη γενεθῆται φησὶν οὐδὲν καὶ τριακοντῶ πρό- τερων ἐπι τῆς πρώτης ἀνεκτίσθη. 2. Κιργάσιος | Ita etiam Eusebius p. 208. Recte apud Dionysium λέγεται. 3. τὸ δ' εἶτος B. τὸ δ' εἶτος G. Φιβίος | φείος AB. 4. καὶ Ἰβήριος δὲ G. 5. τὴν τοῦ Ερατοσθένους G. τῆς om. G. 6. 7. Ἡρακλέους B. Ἡρακλέος G. Vulgo Ἀβορῆνης. ἀβορῆνης B. 13. πρὸ B. πρὸ G. 14. Vulgo Ἀβορῆνης. ἀβορῆνης B. 15. φησὶν B. 16. οὕτως A. 17. Αιείωνος B.

Timaeus sane et Laas primitus quidem, at circa Olympiads primae amos Romae haec fundamenta affirmant; Lucius Caecilius vir ordinis se- natori anno Olympiads 12 quarto; Fabius Quintus Olympiade octava inuenite; demum Porcius Cato antiquorum historiae monumentorum stu- diosis collector Troianis rebus postea annis 432. Illa porro temporis meta in Olympiads annum primum iuxta chronologicam Era- tosthenis rationem incidit.

Hucusque de tempore quo Roma condita, vel de illius fundatore, nec non derivata ab illo Romanorum appellatione dissertum est abunde. Roma- ni prius quondam Latini a Latino Herculis, aiunt, filio vocabantur; ac superiore tempore Aborigines ab his maiorum suorum (ubi primae sunt Latini originis, (ca est enim Aboriginum nominis significatio), fuerunt auctores; quos ex Italica tellure natos vulgo ferunt; et istis iterum prius Siculos quosdam, gentem minime ex illo solo natam et barbarorum more vicinatam, regionem incoluisse, quibus historiarum vetustorem, at edito de Romanorum gestis opere Dionysius Halicarnassensis testis est, dif- ficile reperitur.

Ἀθηναίων βασιλεὺς.

C Ἀθηναίων κτ' ἐβασίλευσαν Θεμιστιάς Αἰετίωνος ἐτη κς', κατὰ δὲ ἄλλους ἐτη μ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θρσα'.

Ἀθηναίων κη' ἐβασίλευσαν Ἀγριμπίσιος Θεμιστιάδος ἐτη ις', κατὰ δὲ ἄλλους ἐτη κς'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρηλγ'.

Ἀθηναίων κθ' ἐβασίλευσαν Αἰσχέλος ἐτη ιδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρμς'.

Ἀσχαλὸν τῷ ιβ' ἔτι πλερομένην καὶ ἀρχομένην τῷ ιγ' ἀν- τοῦ ἔτι, ὅς ἦν κθ' βασιλεὺς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ α' αὐτῶν Κλ-

Δρωπος τοῦ διμνέος, ιβ' δὲ τῶν διὰ βίον ἀρχόντων, ἡ πρώτη δὲ ὀλυμπιάς ἤχθη κατὰ τὸ δηρὰ ἔτος ἀπὸ Ἰδδὰμ, Ἀξερτίου δὲ βα- σιλέος Ἰσδὰ ἐτη λθ', ὡς πρόκειται.

Ὀλυμπιάς δὲ ἵσται παρ' Ἑλλήσι τετραετηριῶς χρόνος, οὐ κατὰ τὴν ἀσπιλήρουσιν ἀρχομένην τοῦ ἔτους ὁ Ὀλυμπιακὸς ἄγιον ἦντο.

τοῦτον Ἑλλήνων πάντες ἀσπιμόνος ἵστοῦσι καταδεξιχθῆναι, τῆς δὲ γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ Ἡρακλέους τοῦ Ἀγριμπίου τοῦ ἀγῶνος δε- σιῶς τὸ πρῶτον ἤχθη τὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς ἀθλήσεως εἰδὸς ἴσται

πρὸ χ' εἰῶν ἔσθαι τῆς πρώτης ὀλυμπιάδος· ἄλλοι δὲ ἐπὶ Ἀσχαλῶ

στίας, μεθ' ὃν Ἐπειὸς παῖς αὐτοῦ, εἶτα Ἐνδρμόν, ἐπειτα

1 om. A. 5. κς' B. μ' G. 8. ιβ'] Legebatur β'. Corrosi ex Eusebio p. 137. ιγ'] Legebatur γ'. 10. διμνέος] Immo dip-

νός, διμνέος AB. 11. θρσα'] θρς' m. τοῦ Ἰδδὰμ G. 12. ις'] μς' m. ὁς πρόκειται] ἀπόκειται G. 14. τῷ ι' ἔτους G. 15. τούτου] Legebatur τούτου G. 16. ἡπὸ om. G. Ἡρακλέος A. Ἡρακλέος B. ἀγροβασιῶς G. 17. τῆς om. G. 18. γ' m. δγ' G. 20. ὃν B. ὡν G. Ἄσιος. Correctum ex Eusebio p. 140.

Atheniensium reges. Atheniensium rex 27 Thespius, Ariphronis filius, annis 27, et ut alii

vultur 40, mundi vero 4671. Atheniensium rex 28 Agamestor, Thespiet filius, annis 17, secundum alio- rum computum 40, mundi vero 4698.

Atheniensium rex 29 Aeschylus annis 14, mundi vero 4715. Aeschylus anno undecimo expleto et incunante duodecimo, (fuit autem Ae- schylus a bifronti Ceerope rege primo natus et vicesimus, presidium per- petuam 12), coepit Olympias prima, ab Adam creato anno 4726, Az- riae regis Iuda 45, prout in sequentibus exponitur.

Olympias porro quadriennale spatium Graecis habebat; ad cuius finem inuenit iam anno quinto, Olympica ludicra instaurabantur. Exordium illo- rum primum non una ratione Graeci referunt. A primo siquidem certan- tione celebratis formam et prima statuta inolevisso ante annos nimirum huius Olympiadis primae sexcentis nonnulli arbitrantur. Alii ab Aethio- postios agnos docent, unde athletis de pulina decertantibus factum nomen, cui in huiusmodi instituto filius Apilus successit, deinde Endymion, iam

Ἀλεξάνδρος, καὶ μετὰ τούτων Οἰνόμενος, καὶ μετὰ τούτων, ὡς γρά- σι, Πίλοψ ἐς τριῶν τῆ πατριδὶ πρόσθη τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς θη- σίας. ἀρμιουσία τε ἀπὸ τοῦ Ἀκμιρῆς Ἡρακλέους ἔως τοῦδε τοῦ χρόνου γενεὰς ι', ἄλλοι δὲ τρεῖς τελέτας φασὶν ὀλυμπιάδας ἐπὶ ἕκαστον τῶν ἀνευνοσόμενων τὸν ἀγῶνα, τούτων γὰρ ἑλίων ὄντα καὶ πρηνουόμενον τῆς Ἑλλάδος παῦσα τε σπεύδοντα πόλεμον πρὸς πύλας ἐκ πάσης Πελοποννήσου πέριψαι θιροφὸς τοῦδε πεν- σιμένους περὶ τῆς τῶν πόλεμον ἀπαλλαγῆς, χορηγῶν τε λαβίων Β Πιθιδῶν τούτων

V. 157

10 Ὁ Πελοποννήσου ναῦται παρὰ βορρῶν ἰόντες θύετε καὶ πέψουθε τὰ κεν μάλιστα ἐπέσιον,

Ἡλιῶι πρόπολοι πατέρων Ἑλλήνισσι,

τοῖς δὲ Ἡλιέσις τάδε προμνησέσθαι Τῆν αὐτῶν ἴσοθε πάτρην, πόλεμον δ' ἀπέχεσθε,

κοινοδίκου γιλιῆς ἠγάμενοι Ἑλλήνισσι,

ἔστ' ἂν ἐνὶ ξυδόσις ἔσθι γιλόφρον ἐνιαυτός.

Τούτου χρόνον καὶ ἴστος κατήγγελε τὴν ἐκκευρίαν ἐπὶ ἡμέρῳ C τροσῆ χροῦσαι ἐπὶ Ἡρακλέους καὶ χροῖας ἀλλήλοισ ὄν ἐκείρων.

τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεεν Ἴστος Ἡρακλέδης σὺν Ἀνακούργῳ συγ-

1. Ἀλέξιος ex Eusebio emendatum. Legebatur Ἀλέξιος. 2. καὶ om. G. 3. Ἡρακλέους AB. τοῦδε om. G. 4. Addidi δέ. 5. Ἡλιῶν] Vulgo Ἴλιον. Recte Eusebius. 7. πέψου- φες G. 10. B etiam hic πελοποννήσου. παρὰ βορρῶν Scaliget P. 39. περὶ βορρῶν AB. περιβόλαι G. 11. τὰ κεν Scaliget. Vulgo τὸ καί. 12. Ἡλιῶν] ἦν Ἴλιος AB. 13. Ἴλιος AB. et similiter infra. προμνησέσθαι B. 14. ἴσοσθαι et ἀπέχεσθε AB. 15. γιλιῆς AB. Ἑλλήνισσι om. AB. 16. ἴστ'] εἴτ' G. ξυδόσις] Legebatur τριτόσις, ξυδοσίαν AB. 17. ἐπὶ] fci G.

Alexius, cui munere functo Oenonius suffectus est, quem, aiunt, Pelops excepit ob patris honorem sacris in certamine celebratis praefectus. Scri- ptores isti ab Hercule, Alcmenes filio, ad pruessus usque tempus actas numerant decem; tres tantum integras Olympiades recensent alii usque ad Iphitum agnos reparatores. Hic in Elide iutus, Graeciae sibi commissae potestate, cunctas Peloponnesi urbes a belli tumultibus liberari et immunes reddere sollicitus, missis exploratoribus, qui de bello sedando et componenda pace regerent oraculum, divinum isdemodi Pythiae responsum tulit, O Peloponnesi incolae qui deorum simulacra aditis

Forte sacra et vatium oraculis obedite. Qui in Elide deorum cultum et paternis insidiata observant. Eionibus pariter oraculum hoc datum narrat: Patrum vestram liberate et a bellis abstinete, Communis foederis duces facti Graecis.

Denique annis tribus periculis lapsis incandior et concors altera rediit. Huius gradus, indiditis ludicris, quasi Herculis iussu, ne bello manus conserueret et urbano ad iuvenice convicta uteretur. Iphitos suavit. Idem mot dominus cum Lyceorgo consanguineo, (erat enim ambo Heraclidae), in-

Georg. Synecellus. I. 24

πρωτα τῶ Ἰησιβίῳ, κατὰ τὸ ἀ' ἔτος Ἀρχεῖ τὴν πρώτην ἀνημι-
πυδία φάσαν ἤρθαι ἐν τε τῶ πρώτῳ καὶ ἐν τῶ τελευτήτῳ λόγῳ
τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ γραφῶς, ἐν οἷς ὡδὲ γράφεται ἡ ἀναγραφὴ
δὲ πρώτῃ τὴν τεσσαρεσκαθιανάτην, ἦρθε καὶ Κύριος στάδιον,
τοῖς ἑβραίοις Ἀρχεῖ ἐπὶ Ἱεροσολίμοις ἔτος πρώτων, ἔκτα δὲ τοῖς
τελευτήτῳ πρώτων ἢ δ' ἕκτα τοῦ Ἀρχεῖ βασιλείας ἔτους πρώτων, ἢ
δανιστρῆων ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην ἀνημιπυδία.

Μήδων βασιλεῖς.

Μήδων ἀ ἑβραίοις Ἀρβάζης, ὁ καταλύσας τὴν τῶν Δουραίων
ἀσπὴν, ἐτὴ κη'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ρχρς. 10
Μήδων β' ἑβραίοις Μανδάκης ἐτὴ κ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δψδ.

Μήδων γ' ἑβραίοις Σάσακος ἐτὴ λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δψδ.

Μήδων δ' ἑβραίοις Ἀρβάζης ἐτὴ λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος
δψδ.

P. 198. Μήδων ε' ἑβραίοις Ἀρβάζης ἐτὴ νδ'. Ἀρβάζης ὁ Μήδων βα-
σιλεὺς ἔκτισεν Ἰερβάνια τὴν πόλιν μεγάλην καὶ διαβόρην.
τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, δψδ.

- 2. ἐν τε] ἐν δὲ G.
- Valgo Κάριος; στέβιον] ἐβραῖα add. m. 5. ἀρβς A. ἀρβς B. 6. δ' add. B.
- ἀρχ] ἰσρα A. Ἀρχεῖ] ἄρβς AB. 15. ἀνημι- πυδία AB. 17. Ἀρβάζης bis correcti ex Eusebio P. 47. 393. Valgo Διοσκῶς διοκῆς B. διοκῆς altero loco A. 18. ἐβραίοις (sic) AB. 19. τοῦ — δψδ G supra posuit post. εδ'.

opposita destruit auctoritate ad Achaz tempus Olympiadem primam tertio et quarto Historicorum libro aperte haece verbis initium habuisse affirmat: "Olympiadem primam quae tamen quarta et decima fuit, cum studio victor Corobus renouatus est ad Achaz in Hierusalem regnantis mense primam renovandum censu." Subiungit in quarto: "Achaz porro regni sui hic annus primus, in quem Olympiadem primam incidere demonstravi."

Medorum reges.

Medorum rex primus Arbaces, qui Assyriorum regnum evertit, annis 83, mundi vero 4676.
Medorum rex 2 Manducanes annis 30, mundi vero 4704.
Medorum rex 3 Sosaricus annis 30, mundi vero 4734.
Medorum rex 4 Artycus annis 30, mundi vero 4764.
Medorum rex 5 Diocesus annis 54, mundi vero 4794.
Diocesus Medorum rex Eschataua magna et celeberrimam urbem aedificavit.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Κάρναος ὁ Ἀργεῖος Φιδίωνος ἀδελφός, τοῦ τότε βασιλέως Φιδίωνος, ἴδιον κτήσανθαι χώραν σπεύδων δύναμιν λαβῶν παρὰ Β 5000 τοῖς ἀδελφοῦ, ἔκ τε Ἀργεῖος καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου τοῖς κατὰ Μακεδονίαν τόποις ἐπέβη. συμμαχίους δὲ καὶ τῶν Ὀρεσίων βασιλεῖς κατὰ τῶν πληροκόμων Ἰορδάνων λεγόμενων, τῆς κατακτιθέσης χώρας αὐ ἦσαν προσηλυτῶν διὰ τὴν συμμαχίαν, παρέλαβε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἔκτισε πόλιν ἐν αὐτῇ κατὰ χερσῶν, ἧς ἵς ὀνομάσθησιν ἀντιγράψαι τὴν Μακεδονίαν βασιλείαν, ἣν καθ' ἑξῆς οἱ ἀπ' αὐτοῦ διαδέχοντο. ἦν δὲ ὁ Κάρναος ἐνδέκατος ἀπὸ Ἡρακλείους, ζ' δὲ ἀπὸ Τηλέφου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλείδων κατεδότος εἰς Πελοπόννησον.

Κάρναος Μακεδόνων ἀ ἑβραίοις ἐτὴ λ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θψα'. πρὸ τῆς πρώτης ἀνημιπυδίας ἔκτισεν ἐπ' αὐτὸν Κάρναον τοῦ ἀ βασιλέως Μακεδόνων ἑὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ πρώτου βασιλέως Μακεδόνων κδ' ἐτὴ.....

Φιδίων Ἀργεῖος κρατῶν ἀδελφός Κάρναον τοῦ ἀ βασιλέως

- 1. In G. praecisum Περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων ἀρχῆς· καθὼν ἠξήσατο, quae om. B. 2. κάρναος B. Legebatur totum tunc βασιλεῖς Ἀργεῖος. Emendavit Scaliger p. 39. 5. τοῖς — τόποις B. τοῖς — τόποις G. 6. Ἰορδάνων] Διοδώρου Scaliger. Fortassis Eusebium p. 169. 7. κατακτιθέσης Scaliger. Vulgo κατακτιθείσης. 14. ἡ] κα m. 16. βασιλεῖς B. βασιλεῖς A. βασιλεῖς G. 17] vs' add. m. Sed velle ne ἐπὴ deleat optrecta. Lacunae indicium in neutro codice.

De Macedonum imperio; unde coepit exordium.

Macedonum reges.

Caranus Argivus Phidionis ea tempestate Argivorum regis frater primum sibi regionem possidentis cupiditate motus, adiacenta Phidionis fratris militum manu, et Argia totaque Peloponnesi subique collecta exercitu, posita ad Macedoniam loca invasit. Missis etiam ab eo vicinis Eordianos Orestorum regi copias auxiliariibus, devictis etiam vicinis partae regionis parte media, cum opis laetate necesse, accepta, feliciter in vicinis Ierapionibus factis, Macedoniam imperium possuit, h. Macedoniam, postea accessionis iura tenuerunt. Erat porro Caranus ab Hercule undecimus et a Temeno cum Heraclidis alia in Peloponnesum asecuta expeditionum protecto, septimus.

Caranus Macedonum rex primus regnavit annis 89, mundi vero 4704.
Hic Olympiadem primam annis 25 antececit.
A Carano Macedonum rege primo ad Alexandrum Macedonum imperii illustrum instauratorem et regem 24 anni 455 interponuntur.
Phidon Argorum princeps Carani Macedonum regis junii frater mox.

Μακεδόνα μέτρα καὶ στάδια πρώτος ἐρεῦθεν, ὡς τινες ἴσταν
 δὲ καὶ πρὸ τούτου.
 V. 159 Μακεδόνα β' βασιλευσε Κοῖνος ἔτη κη'. τοῦ δὲ κόμου ἦν
 ἔτος δψλδ'.

D KOSMOY ETH.

Τοῦ Ἰούδα 9' βασιλευσεν Ἀμισίας ἔτη κθ', υἱὸς αὐτοῦ. τοῦ
 δὲ κόμου ἦν ἔτος δγγγ'.
 Ἀμισίας ἐπιτίθεισε κατὰ τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν αἰῶν Σηθεῖ,
 καὶ ἔλαβε κηφίας τοὺς θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἀγγυῶν εἰς Ἱερουσαλήμ
 ἐλάτρευεν αὐτοῖς.
 Ἀγγεθῆσαν δὲ ἐν τῷ πολέμῳ ἐκ τοῦ Ἰούδα ἀνόρες γ' ἐπὶ
 τῶν ἰ φυλῶν.

Τὰ κατὰ Νεμὴν τὸν ἀρχιστράτηγον βασιλέως Συρίας, καὶ
 P. 199 ὅπως τῆς λέπας ἀπηλλόγη. ταύτην τε Γιεζὶ ὁ δοῦλος Ἑλα-
 σίουν χρημασιν ἐπεσπίασται ψευσιμηνος τῷ προφήτῃ.

Προφήτη ἔβλημενὸν παρὰ τὸν Ἰουδαίων ἐξέτεισε τὸ σιδήριον
 τοῦ στέλεον, ὅτι ἐρ ἀναπλῆσαν ὡς ἔθλον προστάξει Ἑλισσίου
 ἀπὸ λαβεν ὁ προφήτης.

Ἀμισίας ἐπαναστάσεως ἠνομήνης ἀγγεθῆθη φρονῶν εἰς Ἀραβί,
 βασιλεύσας ἔτη κθ'.
 20

- 1. εἶσαν B. 3. Vulgo Κοινός. κη' B et Eusebius p. 170. κθ' G.
- 6. Ἀμισίας G. αὐτοῦ] H. e. Ἰωαβ. Vide p. 187 c.
- 8. Ἰδομαίων — Σηθεῖ correctum ex Paralip. II. 25, 14. Vulgo Ἰουδαίων — Σηθεῖ.
- 13. Ναιμάρ dicitur Reg. IV, 5. 14. γκβ] B. Γιεζή G. 19. γενομένης G. λαχίς AB.

suras et pondera, ex quorundam relatu primus invenit; eorum tamen usum
 eius tempore priorem esse certum est.
 Macedonum rex 2 Coenus annis 23, mundi vero 4731.

ANNI MUNDI.

Iuda rex 9 Amesias annis 29, mundi vero 4653.
 Amesias in Idumaeos et filios Seir educto exercitu, deos eorum, parta
 victoria, in Hierusalem invecos coluit.
 Bello adversus Iudam a tribus decem moto, virorum tris millis per-
 ierunt.

Res circa Naeman Assyriorum regis ducem gestae; ut lepra curatus,
 quam Giezi Elisaei servus pecuniarum cupiditate in mendacium coram
 propheta abductus contraxit.
 Ad Iordanis ripam ligna caedenti prophetae securis ferrum manubrio
 excussum in aquam decidit; eductum autem et Elisaei iussu ad Iasar
 Egni fluminis supernatans a propheta recipitur.
 Amesias populi seditione orta fugiens in Lachis trucidatur anno re-
 gni 29.

Τοῦ Ἰούδα ἰ' βασιλευσεν Ἀζαρίας ὁ καὶ Ὀζίας, υἱὸς Ἀμισίου,
 ἔτη νβ'. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος δγγδ'.

Ὁὗτος εὐεβής ἦν καὶ τοὺς περιούσιος τῶν ἱδνῶν πολιμήσιος
 πάλαι ἔλαβε πλείστας. φιλεργάτεος δὲ ὡν πάργιος καὶ τέλει B
 5 εὖς πάλαι κατεργούρησε τήν τε ἔρημον λάκαοις ἐδάτων κατε-
 φρέατωσεν.

Ὁὗτος Ὀζίας εἰσέδεν εἰς τὰ ἔργα περιουεῖς, κολόρησιος
 αὐτῶν Ἀζαρίου τοῦ ἀρχιερέος, ἐλεπόθη. καὶ ἦν ἀφορτίος
 διὰ τὸ αἴσχος. Ἰωαθάμ δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐλάαζεν ἀνε' αὐτοῦ τῶν
 10 Ἰουδαίων.

Προεργήτεον δὲ Ἀμοῖς, Ὀσηῖ, Ἡσαῖος.

Πρώτη ἀναμτίας ἤρξατο ἔτι Ὀζίου με.

Τοῦ Ἰούδα ια' βασιλευσεν Ἰωαθάμ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις'. τοῦ δὲ C
 κόμου ἦν ἔτος δψλδ'.

15 Ἀρχὴ δολιμυῖδος γ'.

Ἰωαθάμ εὐεβής ὡν φκοδόμερσε τήν πύλην οἴκου κυρίου, Ἀμ-
 μαντίος τε χρήματα ἐπετάξατο.

Ἐτι προεργήτεον Ὀσηῖ, Ἰωήλ, Ἡσαῖος, Ὀδδῶδ, Μιχαῖος.
 Ἰωαθάμ πλείστα φνοδόμερσεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

20 Τοῦ Ἰούδα ιβ' βασιλευσεν Ἀραῖς ἔτη ις'. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος
 δγγν'.

- 1. Ὀζίας] Ochosis Eusebius p. 84. ναμισίου AB. 8. ἀφορί-
 τος A. ἀφορτίος B. 9. Ἰωαθάμ B. Ἰωαθάμ G. 10. Ἰούδα G.
- 12. ἔτι B. ἔτη G. 13. Vulgo Ἰωαθάμ hic et infra.
- 14. δψλδ' m. δψλ G. 15. δολιμυῖδος γ'] ἐλεμυῖδος γ' παρὰ
 τῆ AB. τρίτος Ολυμπιαδός G. 18. Ἐτι] ἔτη A. αὐτῶν A.
 Οδδῶδ G.

Iuda rex 10 Azarias, qui et Ozias, filius Amesiae, annis 52, mundi vero
 4682.

Hic religiosus extitit et armis in vicinas gentes motis plures earum
 urbes obtinuit. Publicorum operum studiosus turribus ac moenibus urbes
 communitit et aquarum cisteruis et puteis deserta quaeque loca incolle-
 tavit.

Ozias iste, Azaria pontifice vetante, in sancta ingredi ausus, in lepram
 incidit, qua vultu eius omnino deturpato a populi accessu summotus est.
 Iotham autem filius patris vires exaequaturus ius in populum dicebat.

Amos, Ozee, Esaias prophetae gratia clari.

Olympiadis primae exordium anno Oziae 45 affigitur.
 Iuda rex 11 Iotham Oziae filius annis 16, mundi vero 4734.
 Olympiadis tertiae initium.
 Iotham religionis observatissimus domus domini portam aedificavit;
 annuumque pecuniarum vectigal annis duobus ab Ammanitis exegit.
 Ozee, Joel, Esaias, Oled, Michaeas, prophetae spiritu conspicui.
 Iotham publicas aedes plurimas in Hierusalem castravit.
 Iuda rex 12 Achaz annis 16, mundi vero 5750.

D. Ἐπιπροφήτην Ἡσαΐαν ἐν Λαμοσῶν θυσιαστήριον τὴν εἰδωλικὴν εἶδε, τοῦτον λαβὼν τὰ μέγιστα ἐπέσειλεν εἰς Ἱερουσαλήμ περὶ Οὐρίαν τὸν ἀρχιερέα, κελύτους ὄντων αὐτοῦ ποῦσιν, ἐπ' ᾧ τοῖς θεοῖς Σύρων ἔθνην ὑποστρέψας· τὸν δὲ πᾶν τοῦ θεοῦ ἔκλεισεν.

Ἐπιπροφήτην Ἡσαΐαν, Ὀσηῆ, Μιχαΐαν. Τοῦ Ἰουδα γ' ἐπιστάτην Ἐζεκίαν ἐτη κδ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος θυ'σς.

Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχαὶ καὶ Ραβουῦ τῆς θυγατρὸς Ζαχαρίου πάντων εἰσφθέτερος γέγονε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντων ἐν τῷ 200 Ἱερουσαλήμ μετὰ τὸν Δαβὶδ. οὗτος τὰ εἰδωλῆα κατέσκαψε καὶ V. 160 τὰς στήλας αὐτῶν συνέτριψε, τὰ τε ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθέλειεν ἀπὸ Σολομῶνος μέγας αὐτοῦ θυμώμενα ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ τὰ ἄλλα ἐξέκοψεν, ἀφανίσας καὶ τὸν ὄρν, ὃν ἔβρισε Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν γαλακτῆν, ἕως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ λαοῦ θυμώμενον καὶ εἰς λατρευόμενον μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων.

Ἐζεκίας μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς Ἰουδα μετὰ τὸ κατασκευάσαι τὰ εἰδωλῆα καὶ τὰ ἄλλα ἐκκόψαι καὶ τὸν γαλακτῆν ὄρν ἐξαλεῖψαι τοὺς εἰσφοκίμους εἰδωλολατρευόντας ἐξ Ἰουδαίων ἐθανάτην, τοσοῦτον γὰρ τῇ ἀδωλολατρειᾷ συνέβηγον ὅστε τῶν θυρωμάτων ὄπισθεν ἑτοίμασθαι τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἵνα τῶν παρ' Ἐζεκίαν ψηλαμῶν πεμπομένων κρηθούρητο

- 1. Θαλασφραζήσασθαι est Reg. IV. 15, 29. et alibi.
- 2. καὶ Μιχαΐας G.
- 3. Ραβουῦ G.
- 4. ολομῶνος B.
- 5. Σολομῶνος G.
- 6. καὶ Μιχαΐας G.
- 7. Ραβουῦ G.
- 8. 13. ολομῶνος B.
- 9. Σολομῶνος G.
- 10. ἐπιπροφήτην G.
- 11. 15. θυμώμενον om. G.

Cum Thegathphellasar Damasci colloquutus Achaz, conspecto idolis consecretis altari, eiusque exemplari ad Urian pontificem misso, aliud simile origi iussit; in quo reversas Syrorum dis victimas immolavit et dei templum clausit.

Esaias, Osee et Michaeas prophetis enunciandis adhuc supererant. Iuda rex 13 Ezechias annis 29; erat porro mundi vulgaris annus 4766. Ezechias, Achaz et Rabbum, Zachariae filia natus, maiorum omnium suorum a David actate Hierosolom regno postiorum piissimus extitit. Subversis idololorum templis et simulacris minutim contractis, aras in montium cacuminibus postas, in quibus a Salomonis aetate thus adolebant Iudaei, sustulit; lucos etiam omnes excidit, et serpentem alienicum a Mose quondam in deserto elatum, et usque huc temporis cum nefandis aliis asperstiosio cultu a populo observatum exterminavit.

Ezechias itaque rex Iuda effossis templis, lucis excisis, alieno quoque serpente delecto, ex Iudaeis idola coluisse repertos capite plecebat. Eo siquidem laborabant idololatriae aetate, ut abominanda quaeque gaudium simulacra adorantur retro portas appingerent; ut his apertis nec visa nec tactu, qui ab Ezechia missi fuerant, attractare vel deprehendere possent.

ἀνοργάνων τῶν θυρίων. ἦν δὲ καὶ Σολομῶνος γραφή τις ἐγκολομένη τῇ πόλῃ τοῦ ἱεροῦ παντὸς νοσήματος ἀεὸς περιόρουσι, ἢ προσέχον ὁ λαὸς καὶ τὰς θεοματίας τομύζιμους ἔχων κατέφρονει τοῦ θεοῦ· διὸ καὶ ταύτην Ἐζεκίας ἐξεκέλευσεν, ἵνα πάντες ἑσονται τῷ θεῷ προσέχουσι.

Ἐπολιμήτριος δὲ τοῖς ἀλλοθλοῖσι μέγιστος Γαζης.

Ἀσσυρίων τε ἀπέστη πρότερον ὑπέρστος ὄν καὶ τὰ διαφθαρομένα τελεχὴ τῆς Ἱερουσαλήμ ἀνεκαύτησεν, δευτέρον αὐτῇ πέφθεῖς τεύχεσιν, ἀφανίσας δὲ τὰ πέφθεῖς τῆς πόλεως ἕδρατα διὰ δόλιον 10 τῶν πολέμων καὶ μόνην ἀποστρέψας ἔδωκε τῆς πόλεως τὴν τοῦ Σιλοὴμ πύργον.

Ἐπιστρατεύσαντος δ' αὐτοῦ τοῦ Σαναχριβίμ καὶ τὰς πέφθεῖς προθαύτως πύλεις συγγνώστην αὐτῷ τῆς ἀποστασίας ἦναι, δοὺς καὶ τριακόσια τάλαντα ἀργυρίων χρυσίου τε τριάκοντα. ὁ δὲ ταῦτα 15 λαβὼν οὐκ ἀπέστη, ἀλλὰ Ἰαψάκην στρατηγὸν αὐτοῦ σὺν ὄρνῳ βασιλῆα κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ πέφυγας ἀπέλας ἔγραψε πρὸς Ἐζεκίαν· καὶ εἰς ἐθὺν βλασφημίας. τὸ δὲ βιβλίον τῆς γραφῆς ταύτης ἐνοπίων κυρίου ἀπλόσας ἐθαυρόντο πρὸς τοῦ προφήτου Ἡσαΐου, μὴ φοβέσθαι δὲ τοὺς ἀεθεῖς, ἕως ὑπὸ θεοῦ προθηρομένους. 20 τότε ἄγγελος κυρίου νυκτὶ διεφθαρὲ παραδύσους πρὸς χιλιάδας

- 1. Σολομῶνος] Legebatur Solomōn ὡς ἐρικολομένη AB.
- 2. τὸν ἱερόν et ἕως om. G.
- 3. 5. προσέχουσι B.
- 4. 7. ἀσσυρίων A.
- 5. ἐπικολομένη] ἐπικολομένη A.
- 6. ἐπικολομένη B.
- 7. 15. τὸν στρατηγὸν G.
- 8. 17. συγγνώμης G.
- 9. 19. δὲ om. G.
- 10. πτωθήσομενος B.

Ad scripturam porro modum tabulae euidam a Salomone caelati characteres inerant ac portae affixi, morborum omnium remedia intuentibus exhibentes; istis inspicendis cum populus attentius adverteret et infirmitatum curam se consequuntur ratus, dei potentiam aspernaretur, caelaturam delavit Ezechias et asperitudo inictos ad dei opem implendam reduxit.

Adversus alienigenas Gazae incolae expeditionem suscepit. Ab Assyriis, eorum excussa servitute, defecit, reparatisque, ubi directae erant, Hierosolim moenibus, altero muro urbem per gymnum circumvallavit. Scaturientes circa civitatem latices aqua penuriam hostibus inducitur, solo Siloam fonte in eam invecro obturavit.

Cocctorum a Sennacherim bellum movente ac vicinas urbes depopulante, defectionis veniam precabatur Ezechias, datus ultro argenti trecentis et auri talentis triginta.

His acceptis Sennacherim arma vel iram non deposuit; quin immo Bapsace copiosius duce in Hierusalem misso, minus Ezechiam, dum blasphemis lacestebat. Apertis autem et expansis in equum conspectu tabulis, animos addebat. Esaias propheta, neve timeret hostes a deo brevi deterredus et profligandos, exhortabatur. Tunc in Assyriorum castra hominum centum et octoginta quinque milia, praeter spem nocte una, angelus decem

ἀνδρῶν τῆς τῶν Ἀσσυρίων παρμβολῆς. καὶ Σενναχηρίμ σὺν τοῖς ἐπολοῦσις ἀνέειξεν ἀδύξως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν, ἀκρῶς ὅτι καὶ ὁ τῶν Αἰθιοπίων βασιλεὺς Μαραδοχ εἶχεται πολέμησαν αὐτῶν, ἐλθὼν δὲ εἰς Νινεὶ τοὺς αἰμαλώτους τοῦ Ἰσραὴλ ἐκατόμη, αὐτὸς τε ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀναφέρεται τέκνων.

P. 201 τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀνηγορεύθη τοῦ ζῆν ὑπὸ Ἡσαίου καὶ στραφείς καὶ δεκρίσις πρὸς θεὸν ἐτῶν 4' προσθήκη ζωῆς ἐλαβῆ, διὰ τοῦ παραδόξου σημεῖου πιστωμένην, τῆς ἐκινούδου τοῦ ἡλίου ἐκ τῆς γραικῆς κινήσεως δέκα βωθμοὺς ἀναποδοσίσης καθ' ὡρῶν ἐκ τῆν οἰκουμένην, ὡς εἶπαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην μόνην χωρὶς τῆς ἰδίας νυκτὸς ὡρῶν κβ'.

Ὀδῶς Ἐζεκίας πρὸ τῆς νόσου, φυαί, σωφροσύνην ἦρα, ἀθάνατος δι' αὐτῆς ἐσοθα ἐλπίσων καὶ τὸ ,οὐκ ἐκλείμη ἀρχὼν ἔξ Ἰουδα' εἰς τοῦτο νοῶν. ἐν δὲ τῷ ἰσθενεῖν ᾗξῆτο ἀναστῆς 15 παύσασθαι. ὁ δὲ Μαραδοχ Βαλαδὴν ἐκπλαγείς τῷ σημεῖο τῆς

V. 161 ἡλικίης ἀναποδοσίσης, ἀνοσίσης τε τὰ κατὰ τὴν Ἐζεκίου σημεῖον νόσον, ἐπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα, συνηθόμενος αὐτῷ τῆς ζωῆς. ὁ δὲ Ἐζεκίας ἀρῆς διηγείτοθα τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ τὸν ἐν τοῖς βασιλείοις ὑπεδείκνυε πλοῦτον. Ἡσαίος δὲ τῆς ἀνα-φ

- 1. σενναχηρίμ AB. Σενναχηρίμ G. 3. βαρεθαχ B. βαρεθαχ A. βαρεθαχ G. Θερακά Reg. IV. 19. 9. 9. ἐξ om. G. 10. ἀναποδοσίσης B. et infra. ἀναποδοσίσης.
- 11. τῆς om. B. 13. ἐκ Βαλαδῆ G. 14. τῷ Genes. XLIX. 10. 16. βαλαδῶν B. 17. τῆν om. G. 18. σὺν-τῆσμενος B. συνηθόμενος G.

mini delevit; quare Sennacherim de bello sibi ab Aethiolorum regis Tharaca parato per nuntium certior factus, in Assyriam cum exercitibus reliquiis imperatione revertitur. In Niniven autem regressus et captivos Israelitas duras excipiens a propriis filius interficitur.

Anno regni 15 gravi aegritudine laborans rex Ezeccias, Esaias quoque verbis mortis quasi certo sequitur damatus, ad deum cum genuis con-versus amorum 15 promissam accessione solis per gradus decem in pro-pria vestigia retrogrado motu commematis portentoso regressu firmam ac-cepit; adeo ut per orbem universum dies ille absque tenebris et propriā sibi nocte fuerit horarum duarum et viginti.

Ezeccias isto, aiant, continentia plurima coniugalisque commercii fuga vitam castigatam, immortalitatis consequendae spe, nec non prophetico sermone „non deficiet princeps ex Iuda," confusus; morbi vero periculo de-territus, prolia edendae operam subitorem, voto etiam emisso, se devin-xit. Audito mox solis regressu portento, et Ezecciae morbi nuntio ac-cepto, domū legatūque ad eum missis, de propagata illius vita Marodach Balaan congratulatus est. Ezeccias divinae portentū laude suppressa, palam faciendis legatorum conspectui regiae suae opibus stultū; quocirca

ζορέας αὐτὸν καταμειψόμενος ὡς ἐν ἐπιτηδῶν τὴν μέλλουσαν τῶν ἀπολεθῶντων τοῖς ἐχθροῖς ἄλλωσι προσήκειται.

Ἐζεκίας ἔδωκεν καταφύγοντο ἐποίησε τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἐπὶ τούτου Μιχαίας προσήγευσε κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ ὅτι καὶ οὐκ ἀνηρέθη ἐπὶ Ἐζεκίου.

C Tῷ 4' ἔτει Ἐζεκίου, κόριον δὲ βύσση, ἀνέβη Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα πὰς θυρῶς καὶ ἐλα-βεν αὐτάς. καὶ ἔδοκεν αὐτῷ Ἐζεκίας πᾶν τὸ ἀργύριον οὐκὼν κω-φίον καὶ οἶκον τοῦ βασιλέως.

D Τῷ Ἰσραὴλ. ἔ βραβιλευσαν Ἰωάσ τῆς Ἰσοδ ἔτη 15. οὗτος ἐπιστοπὸς Σύροις ἐγένετο, μετὰ δὲ ταῦτα πολέμησας αὐτοῖς ἐγράσατο τὸν Ἰσραὴλ. τῶ δὲ κόριον ἦν ἔτος 8' 7' 7'.

Τῷ Ἰσραὴλ. καὶ ἐβραβιλευσαν Ἰωάσ ἔτη 15. τῶ δὲ κόριον ἦν ἔτος 8' 7' 7'.

15 Ἰωάσ βασιλεὺς Ἰσραὴλ τροπονόμενος πολέμω τῶν Ἰου-δων συνελαβὲν Ἀμεσίαν τὸν βασιλέα Ἰουδα καὶ καθέλε τὰ τεί-χη Ἱερουσαλήμ πύχης 5', καὶ σπελῆσας αὐτὴν ἐπαγγέλαν ἐἰς Σαμάρειαν.

- 2. προσήγευσε G. 3. κατὰ τὸν B. 5. ζῆσων A. ἀπο-τροπασθῆσκει G. Correxī ex B. Vide Mich. III. 12. 6. ἐξέκλιον A. ἐξέκλιον B. 7. θροσθ' m. σενναχηρίμ AB. Σενναχηρίμ G. Vide Reg. IV. 18. 13. 11. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ προσήγη G. Ἰωάσας A. Ἰσοδ] Ἰου Reg. IV. 13. 1. 16. βασιλεὺς Ἱερο-λύσων G. 17. τὰ add. B. 18. πῆ-ζεις B. πῆγος G.

reprehensa eius iactantia, instantem criminis poenam laudatarum videlicet dividuarum direptionem Esaias praenunciavit. Hierusalem aquarum fluentis scaturientem reddidit Ezeccias. Eius tempore adversus Hierusalem Michaeas vaticinatus est: „Sion velut ager aratro subiectus et inaccessa fiet Hierusalem;" ex quo nullum ei mortis periculum ab Ezeccin illatum. Anno Ezecciae 14, vulgari autem mundi 4779, Sennacherim Assyriorum rex in civitates Iuda munitas exercitum movit et bello cepit; quare pacis habendae causa argentum omne domus domini, nec non regiarum aedium divitias Ezeccias ei tradidit.

Reges Israel.

Israel rex 10 Ioachaz filius Ihu annis 17, mundi vero 4638. Hic Syris foedere primum iunctus, armis postmodum cum eis decer-tans, liberavit Israel. Ioas rex 11 Ioas annis 16, mundi vero 4655. Ioas Israel regno positus Iuda bello laecessitum fugat, Amesian regem capit, moenium Hierusalem cubitos 400 evertit, et, praedia plurima secum abacta, in Samariam revertitur.

Ταύτοις τοῖς χρόνοις προσήρτησαν Ὡση, Ἀμιός Ἰωνάς, Νασή, ἤλικα καὶ Ἰωνῆς ἐκπεριφθεῖς εἰς Νινευί εἰς Ὀμοσίε φρέ-
 P. 202 γη καὶ ἐπὶ χρόνους καταποδῆς τριήμερος ἀνεμίται. Ομοσίε δὲ
 Ἰνδόν καὶ Κέρον Ἀρκιανός λέγει εἶναι.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰσ' ἐβασίλευσαν Ἰερουβιάμ ἐτη μ' αὐτός Ἰουά. 5
 τος ἀπέδωκε τὸ ἕρπον Ἰσραὴλ κατὰ τὴν προφητείαν Ἰουά
 τοῦ Ἀμαθὶ τοῦ Γεθαιάου τοῦ προφήτου. τοῦ δὲ κόμου
 ἦν ἔτος 874.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἰγ' ἐβασίλευσε Ζαχαρίας μῆρας 6, 1169, ὃν ἰδ' Σε-
 λουμ ἡμέρας λ'. τοῦτον ἀποκτείνεαι Μανασὴ δ τοῦ Ἰουά 10
 ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ἐτη ε'. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος 874.

B Τοῦ Ἰσραὴλ ιε' ἐβασίλευσε Μανασὴ ἐτη ἰβ'. τὰ δὲ πολλὰ τῶν
 ἀντιγράφων ἐτη ε' ἔχουσι. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος 874.
 Ὅστις τοῖς μὴ δεγμένους αὐτὸν ἐν τάφοις διέφθιρε καὶ
 τὴς ἐγκόνης γυναικῶς ἀνέστηξεν ἀερίδις.

Τοῦ Ἰσραὴλ ιε' ἐβασίλευσε Φακεσίε υἱὸς Μανασὴ ἐτη ε'. Ἀφρι-
 κανός δὲ ἐτη β'. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος 874.

Τὸν Φακεσίαν ἀποκτείνεαι Φακεε υἱὸς Ῥομελου ἐβασίλευσε
 τοῦ Ἰσραὴλ.

V. 103 C Τοῦ Ἰσραὴλ ιε' ἐβασίλευσε Φακεε υἱὸς Ῥομελου ἐτη κη' 30
 κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον. τοῦ δὲ κόμου ἦν ἔτος 874. οὗτω
 2. καὶ -- φένηται om. B. Ομοσίε| Vulgo Ομοσίε bis ἀνεπερ-
 3. καταποδῆς B. καταποδῆς G. 5. ἰεροβοάμ B. ἰερο-
 βοάμ G. 7. ἀμαθὲ B. Γεταίου G. 9. οἰλονύμ B. 21-
 20. ἰουά Reg. IV. 15, 14. 14. τὰπρῶτοις B. 13. ἀπέκτευνεν G.
 20. Ῥομελου A. Ῥομελείου B.

His temporibus Osee, Amos, Ionas et Naum prophetae clarebant.
 At ubi Ionas Ninivem mittitur, in Tharsis fugiens et a casto devoratus, tri-
 dianus evomitur. Tharsis porro vocabulo Rhodium vel Cyprum intellectam
 habet Africanam.

Israel rex 12 Hieroboam filius Ions annis 41 restauravit ille fines Israel
 iuxta Ionae filii Amathl Gethael prophetae vaticinium; anno vero
 mundi 4671.
 Israel rex 13 Zacharias mensibus sex, cui Sillum rex 14 successit die-
 bus 30, quem occidit Manahem filius Gaddi, et regnum tenuit an-
 nis 10, mundi vero 4712.
 Israel rex 15 Manahem annis 12, plura exemplaria scribunt 10, mundi
 vero 4713.

Qui se regem agnoscere recusarent, occidit Manahem in sepulchris
 et mulieres uterum gestantes medias atrociter scidit.
 Israel rex 16 Phacetas filius Manahem annis 10, ex Africani compulo
 duobus, mundi vero 4723.
 Phacetas sustulit Phacee, filius Romelliae, et Israel tyrannidem arripuit.
 Israel rex 17 Phacee, filius Romelliae, secundum accuratorem calculum
 annis 23, mundi vero 4733.

γη ἀνορθώσεται τὸ β' ἔτος τοῦ ἰγ' καὶ τελευταίου βασιλέως τῶν
 ε' φιλῶν Ὡση συντρέσον τῷ ε' ἔτει Ἐζεκιῶν βασιλέως Ἰουδα
 κατὰ τὴν γραφὴν καὶ καλῶς, καθ' ὃ πρόσην ἢ πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ
 ἀρχιμολοσία. εἰδὲ μένου τινὰ τῶν ἀντιγράφων κ' ἔχοντι ἐτη τοῦ
 5 Φακεε, ὡς καὶ Ἀρκιανός καὶ Ἐυδελβίος, καὶ ἕτερα ἰσ', ἀλλ'
 οὐ γὰρ περὶσθαι, διὰ τὴν εἰρημένην ἀναγραφὴν αὐτῶν.

Φακεε βασιλεὺς Ἰσραὴλ καὶ Ἰουσίον βασιλεὺς Συρίας πο-
 D λεύσαντες τῷ Ἰσραὴλ ἀπέδωκε τὸ Ἰουδα ἰσ' μνησίε ἐν ἡμέρῃ
 μιῇ, γυναικῶν δὲ καὶ παίδων διαβον κ' μνησίε ἀρχιμολοσίας.
 10 οὗς συμβολῆ Ἰσραὴλ τοῦ προφήτου ἀπέλασαν.

Ἰσραὴλ δὲ τὸ ἐν τοῖς θρησκείοις ἀγέθων πέριεας τῷ Ἀσου-
 ρίων βασιλεὶ Θεβλαμισσῶ εἰς βροθιαν ἀπὸν ἤγειρε, μὴ ἴνα-
 κούεαι Ἡσαίου τοῦ προφήτου κολύοντος καὶ σημείον τὴν τίτου-
 σαν παρθένον διδόντος, ὡς ἐλθὼν τὴν τε Συρίαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ
 15 πορθεῖ καὶ τοῦ λαοῦ πλείοντον ἀποκτεῖε εἰς Ἀσουρίον.

Ὡση δὲ ἀνελὼν τὸν Φακεε ἐβασίλευσε.

Πολλὰ κερῶν περὶ τῆς συμφορῆς τῶν δύο βασιλείων τῶν P. 203
 Ἰσραὴλον τῶν διαφθερῶν μετὰ Σολομῶνα ἔως Ἐζεκιῶν βαι-
 λέως Ἰουδα καὶ Ὡση βασιλέως Ἰσραὴλ ἰγ' καὶ ἐσχάτων τῶν ἐν
 20 Σιμαρείῃ, διὰ τὸ τὸς ἱερέας τῶν βασιλέων δέτους μὴ ἀφελῶς

2. συντρέσον m. συντρέσον G. 3. καλῶς anonymous. Legebatur
 om. καλῶς. 4. μετροῖ μὲν G. 7. φεσῶν AB. 8. τῶν τῶν
 τοῦ B. 12. θεβλαμισσῶ AB. Θεβλαμισσῶ G. βροθίαν
 συντρέσον G. αὐτὸν om. G. 15. ἀποκτεῖται ἀποκτεῖται AB.
 ἀπέκτευνεν G. 17. βασιλείων m. βασιλέων G. 19. τῶν ἐν] ἐν
 τη G.

Hac quinque ratione, quae nusquam apud me valet, decimi octavi et
 ultimi regis tribuum decem Osee annus nonus, ad scripturae mentem in
 Ezechie regis Iuda 6, ad quem Israel captivitas prima contigit, incidit.
 Caeterum codices nonnulli, quos sequuntur Africanus et Eusebius annis 20
 assignant, alii 18 duntaxat, quibus nulla tenus attendendum, ob validam
 illam rationem adductam.

Phacee Israel et Raussion Syriae reges Achaz hostiliter aggressum
 tur, et una die ex Iuda hominum myriadas duodecim trucidant, mulierum vero
 ac puerosum myriadas 20 abducunt captivas, quas tamen Iobel prophetae
 suavis liberae dimiserunt.

Achaz missis, ad Thiglathphellasar Assyriorum regem, quas in the-
 sauris repositas invenit opibus, ad amicitiam secum invidiam pollexit,
 contemptis Esaias prophetae in fidei argumentum virginem paritorum polli-
 citi montis. Ille valido exercitu Syriam et Israel depopulatur, populique
 copiam innumera in Assyrios captivum transportavit.

Osee occisio Phacee regnum occupavit.
 Ut geminum Hebraeorum regnum a Solomoni octate ad suum usque
 et Osee regis Israel 18 et ultimi in Samaria regnantis tempus, divisum in
 unum coiret, omni studio Ezechieas contendit.

Sane cum ita sit, ut sacri de regum gestis codices quoto anno regum

ζυγαίαν ἐν πόλει χρόνον τῶν βασιλέων Ἰουδα Ἐκαστος τῶν ἐν Σαμαρείᾳ βασιλευσάντων ἤξετο βασιλείαν, μὲρ' αὐτὸν πάλιν ἔα-
 στος τῶν ἐν Ἰερουσαλὴμ βασιλευσάντων ἐν πόλει ἔτι τῶν βασι-
 λέων Ἰσραὴλ ἤξετο κρατεῖν, μόλις ἠδυνήθη ἀμφοῖν ἐν ἑαυ-
 τῷ πρώτῳ ἔτος Ὡσηε πρὸς τὸ ἰσ' Ἀχάζ, διὰ τὸ πάντα σχεδὸν
 Β καὶ ἀντίγραφο τὸν Φακεὶ εὐδὸν Ἰουδαίου ἢ ἐπ' ἔτη ἢ κ' λέγων
 κεραικῶν τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἰ γούλων. ἐν ἐπὶ δὲ ἀντιγράφο
 λίαν ἠκρίβωτον κατὰ τε ἀντιγράψαν καὶ προσωδῶσαν ἐκ τῆς ἐν Κα-
 σαρείᾳ τῆς Καπαδοκίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ βιβλιοθήκης, ἐν ᾧ καὶ
 ἐπιγράφωτο ὡς ὁ μέγας καὶ θεῖος Βασιλεὺς τὰ εἴς ὦν ἐκείνο ἀπε-10
 γράφη ἀντιγράφων διαφωτιστο βιβλία, ἐν ταύτῳ οὖν εἶρον κή-
 ἔτη τῆς βασιλείας Φακεὶ, καὶ συγκαθῆς πρὸς τὸ εἰρημῶν ἰσ'
 ἔτος Ἀχάζ μάλλον ἐγγίξεν τὸ πρῶτον ἔτος Ὡσηε κατὰ τῶν
 βασιλευσάντων, ὅταν καὶ ἐτοιμώσασα. γρηὶ γὰρ πρὸς λέξω
 ἢ δ' τῶν βασιλευσάντων, ἐν ἔτι ἰσ' Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰουδα ἐβασίλευ-15
 σεν Ὡσηε τὸς ἑβ' ἐν Σαμαρείᾳ ἐπὶ Ἰσραὴλ 9' ἔτη." εἰ τούτων
 ὄμμεν τὸν Φακεὶ, ὡς τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οἷς καὶ Ἐδ-
 σβίος ἠκολούθησεν, ἔτη ἐπ' ἢ καὶ κ', ἐξεδήσεται ἢ ἀρχὴ τῆς
 βασιλείας Ὡσηε τῷ β' ἔτι πληρομῆρον τῷ Ἀχάζ καὶ ἀρχομῶν
 τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ τέλος, ὅταν ἔστιν 9' τοῦ αὐτοῦ Ὡσηε, τῷ α' 20

6. ὁμοίῳ AB. 8. ἐν καταστροφῇ A. 10. ἐκείνο m. ἐπιγράφω G.
 15. δ' Cap. XVII, 1. 18. ἢ καὶ B. καὶ om. G. 19. β' ἴδιον.
 ἰσ' G. πληρομῆρον m. πληρομῆρον G. ἀρχομῶν Bm. ἀρχο-
 μῶν G.

Juda regnum Israël singuli Samaritae regnum adierint; et ex adverso quo
 regnum Israël anno singuli quique regum Juda moderari cooperint, non
 aperte significant; attentis et profundius expensis regum actibus et au-
 nis, vix ac ne vix quidem Ossee annum primum in Achaz duodecimium con-
 venientem potui deprehendere; quod Phacee filium Romellae, vel annis 18
 vel certe 20, tribuum duodecim regnum in Samaria tenuisse cuncta forma
 exemplaria testentur; alter tamen codex ob sinuam cum accentiū tum
 propriū cuique dictioni characterem integritatem commendatus, et ex
 Caesariensi Cappadociae bibliotheca ad manus meas delatus, cuius insuper
 praedicta inscriptio libros priores ex quibus exscriptus fuerat, a magno Ba-
 silio comparatos ad invicem et correctos desort argumentum; codex, in-
 quam, ille annos Phaceo regno assignandos octo et viginti representat;
 quare computa ad invicem collatis ad praelitum Achaz annum 12 Ossee
 primum iuxta Regiorum et scripturae verba proprio accedere animadverti;
 atque hinc in modum regum laterculum nulli digestum est. Sacra quippe
 Regiorum liber 4 verbo tenus exprimit. "Anno 12 Achaz regis Iuda regna-
 vit Ossee filius Ela in Samaria super Israël annos 9." Concessis igitur, ut
 exemplaria quaedam existunt, inique Eusebii assentitur, Phacee annis 18
 aut 20 exordium regni Ossee in annum secundum Achaz iam completum, et
 insequentem iam tertium incidere, terminum autem, qui eiusdem Ossee nomis

Ἀχάζ, καὶ ἐξεδήσεται ἢ αὐτῇ θείᾳ γραφῇ ὡς μόνον ἐν τούτῳ
 ἀπαλλομένη, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ φάσματι ἑαυτῆ ὅτι καὶ ἐγένετο ἐν
 τῷ ἔτι τῷ δ' βασιλεὺς Ἐζεκιῆ, αὐτὸς ὁ ἐναυτός 7' Ὡσηε εὐφ' Ἠλλὰ
 βασιλεὺς Ἰσραὴλ, ἀνέβη Σαλαμανασὴ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ V. 163
 5 Σαμαρείαν, καὶ τὸ ἐξῆς λαίεται γὰρ τὸ δ' ἔτος Ἐξείου ἐν τῷ D
 ἐπ' ἔτους Φακεὶ, β' δὲ Ἀχάζ, οὐκ ἐπὶ, ἀλλὰ ἰδ', ἢ ἔτι δι-
 πλῆσιον, πρὸς δὲ τὴν ἀκριβῆ στοιχείωσαν συμφωνεῖ. τῷ α' ἔτι
 Ἀχάζ βασιλεὺς Ἰουδα τὸ δ' ἔτος Ὡσηε συνέκτισεν Ἐισάβιος ἐν τῷ
 κείνῳ αὐτοῦ. ὅταν πάντῃ ἀντιγράφων.
 10 Τοῦ Ἰσραὴλ ἐπ' καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν Ὡσηε ἔτη 9'. τοῦ δὲ
 κόμμου ἦν ἔτος 899ββ.

Χαλδαίων βασιλεῖς.

Τὸ πρῶτον ἔτος Ναβονασάρον Χαλδαίων βασιλέως ἀπὸ τοῦ
 δ' ἡμῶν ἔτους τοῦ κόμμου διὲ ἀριθμῆν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔτος τε-
 15 λευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Πλατεδόνος ἔτη ἐκ', ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ
 ἔτος Ἀλεξάνδρου τελευτῆς 390.

Σαλαμανασάρ ὁ καὶ Ναβονασάρος Χαλδαίων πρώτος ἐβασίλευ-
 σεν ἔτη 25'. τοῦ δὲ κόμμου ἦν ἔτος 899ββ.

Σαλαμανασὴ βασιλεὺς Ἀσσυρίων κατὰ τοῦ Ὡσηε ἐλθόν τῶν
 20 Σαμαρείαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐπόρορον ἔδει. ἔπειτα δὲ μωθὸν B

2. ἔπειτα] Cap. XVIII, 9. 3. βασιλείας Ἐζεκιᾶ G. εὐφ' Ἠλλὰ
 Ἠλλὸν βασιλέως G. 5. τὸ δ' ἐπὶ τὸ α' m. 7. τὸ ἡμέτερον
 συμφωνεῖ m. 13. ναβονασάρον B. ναβονασάρον A. Ναβονασά-
 ραρον G. 14. 899ββ m. τελευτῆς B. τελευτῆς G. 15. τοῦ
 Μπλατεδόνος — Ἀλεξάνδρου om. B. 17. ναβονασάρος B. ναβονα-
 σάρος A. Ναβονασάρος G. 18. κεί et 899ββ m.

est, Achaz undecimo aequalibus; ipsaque sacra scriptura non
 in hoc modo arguetur fallacia, sed in eo pariter, quod subiungit: et fi-
 rum est in anno quarto regis Ezechie, ipse est 7 Ossee filii Ela regis
 Israël, ascendit Salmanasar Assyriorum rex in Samariam, etc. Ab an-
 no quippe Phacee 18, et ab Achaz 2, non septem modo, sed annorum 14
 summa decessu comperitur; computus autem noster accuratae rationi con-
 cers indicatur. Achaz regis Iuda anno 11 Ossee nomen composuit Euse-
 bios, quod penitus absorbum.
 Israël 18 et postremus rex Ossee annis 9, mundi vero 4761 usque ad
 4770.

Chaldaeorum reges.

Nabonassar Chaldaeorum regis annum primum a communi mundi 4747,
 Adam ad Alexandri Macedonis obitum annos 424, adeo ut ab
 Salnassar, qui et Nabonassar, Chaldaeorum rex 1 tenuit imperium
 annis 25, a vulgari mundi anno 4747.
 Salnassar Assyriorum rex bello Ossee motu Samariam et Israël venci-
 galca reddidit. De Ossee postmodum, qui missis legatis Adramelech Ae-

τὸν Ὄση προσβυβύοντες εἰς βοήθειαν ἐλθόν τῷ Αἰθίοπι Ἰθρο-
μύλῃ, τῷ κατὰ τὴν Ἀγρυπτον, καὶ Σηθιῶν βασιλεὺς Ἀγρυπτον,
τὸν αὖ Ὄση καθ' ἑξῆς ἐν φιλίᾳ καὶ τὰς εἰρήνης τοῦ Ἰσραὴλ
ἠγαλῶνται. ἢ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φιλῶν λεγομένων τοῦ
Ἰσραὴλ βασιλευσάντων Ἰβραήτων ἀρχή.

Τούτου τῷ ἔτει Ὄση τὸν τελευταῖον βασιλέως αὐτῶν Ἰθρο-
μύλῃ πολιορκεῖται, ὅπου ἦν ἀρχὴ τοῦ 8' ἔτους Ἰεζεκίου, ὡς
φησὶν ἡ 9' τῶν βασιλευσάντων, ὅτι ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ 8' βασιλεὺς
Ἰεζεκίῳ, αὐτὸς δὲ ἐναντὶς τῷ Ὄσην ἠγάγετο Ἰσραὴλ, ἀρτίῃ
Σαλαμαναὴ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ Σαμαρείαν καὶ ἐπολιόρησεν.
Ὁ σὺν αὐτῷ καὶ καταβλέπει αὐτῶν, ἀπὸ τῆσιν τριῶν ἐτῶν ἐν ἔτει
8' Ἰεζεκίῳ, ὅπως ἐναντὶς 9' τῷ Ὄσην βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ συ-
ελάσθη Σαμαρείας καὶ ἀπώρειε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὴν Σαμα-
ρείαν εἰς Ἀσσυρίους καὶ ἔθηκεν αὐτοὺς ἐν Χαλζὰ καὶ ἐν Ἀβὴρ
ποταμῷ Γολζὰν καὶ ὄρη Μήδων, ὅτι οὐκ ἐσήμευσαν τῆς ἡμετέρας
κνήσων θεοῦ αὐτῶν. αὕτη πρώτη τοῦ Ἰσραὴλ ἀγαλῶσα πέρ-
κειν εἰς Ἀσσυρίους, ἣτις γέγονεν ἀρχομένη 9' ἔτει Ἰεζεκίου, κο-
σμηθὲν δὲ ἔτει 18' ἀπὸ τῶν ἀρχομένων, διήρκεσε δὲ ἡ ἀρχὴ τῶν δέκα
φιλῶν βασιλείᾳ ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως αὐτῶν
D' Ἰεροβώμῃ δουτῶν Σολομώντος ἐν βασιλείᾳ τῇ, ἔπειτα δὲ αἶ. 20

- 1. συνίθισται G. 2. ἀρχὴ B. 4. ἠγαλῶνται B. ἠγαλῶ-
σαν G. 5. ἔλθον ἀρχὴ m. 6. τὰς τελευταίας βασιλείας G.
Correctum ex Bm. 7. οἱ Cap. XVIII. 9. 8. βασιλεὺς Ἰε-
ζεκίῳ G. 9. τῶν βασιλευσάντων G. 10. ἀρτίῃ B. 11. καὶ
καταβλέπει (καταβλέπει A.) αὐτῶν αὐτῶν ex AB. τριῶν ἐτῶν
7' ἔτους G. 12. ἀρτίῃ AB. 13. Vulgo ἀρτίῃ.
14. Vulgo ἔθνη. Χαλζὰ] Μααθ Reg. 15. 97] ὄρη
P. 205 c. 16. φασὶ τὸν θεοῦ G. 20. Ἰεροβώμῃ B. Ἰερο-
βώμῃ G. σείωντος B. Σολομώντος vulgo.

thiopem Aegypti proximum, et Segor (Tharacem) Aegypti regem in belli
societatem vocaverat, cortior factus, ipsum Ossee captum comiecit in vi-
cula et Isaaciticis decem tribus in servitutum misit. Tribuum decem
Israel vocatarum, et Hebraeorum Samaritae subditorum regnum hic desit.
Isto regis Israel ultimi anno 7, qui fuit Ezechie 4, inivit obsidio Sa-
maritae, scriptura Regnorum 4 referente: et factum est in anno 4 regis Eze-
chie, (ipse annus 7 Ossee filii Elio regis Israel), ascendit Salmannasar rex
Assyriorum in Samariam et obsedit eam, a fine tertii anni, in anno sexto
transiit rex Assyriorum Samariam in Assyrios; et posuerunt eos in Abar
et Abar hucio Gozan et ore Medorum; eo quod non obediissent voci do-
mini dei sui. Haec captivitas Israel primam et ad Assyrios migratio anno
Ezechie 6 inenite, communi vero mundi 4770 complejo facta est. Ste-
tit autem tribuum decem regnum per reges 18 sibi succedentes ab Hiero-
bom Salomoni servo eorum rege primo annis 260. A mundi stipidem

ἀπὸ γὰρ τοῦ κοσμηθῆναι ἀρχὴν ἀρτίῃ εἰς τὸ ὑποταξαμένον
δυναστείᾳ, κατὰ δὲ Ἀρκαίου δὴν, κατὰ δὲ Ἰεζεκίου δυνά-
στης δὲ ὁ Κασαριδὸς σὺν ἑτῆ ἐπιλογιστῶ καὶ ἄλλοι σιγῆς,
πλὴν τὸ ἀρτίῃ καὶ τῆ γρηγῆ τῶν βασιλευσάντων συμφωνή-
σαντες ὡς πρὸς τὸ 8' ἔτος Ἰεζεκίου καὶ αὐτὸ ἀρχομένην συναντῆ τὸ
9' ἔτος Ὄση καὶ αὐτὸ πλορησάντων. οὕτω γὰρ γρηγῆ τῶν τῶ-
λος τοῦ 9' ἔτους Ὄση ἀρχὴν τοῦ 8' ἔτους Ἰεζεκίου. οὕτως γὰρ
ἐν ἀρχῆς νοθεύει.

Ἐκ τῆς ἀγαλῶσας τῆς ἐπὶ Σαλαμαναὴ γενομένης τῶν 8'
10 φιλῶν τοῦ Ἰσραὴλ τῶν ἐν Σαμαρείᾳ ἢ Τωβίας ὁ δικαίωτος
φιλῶν Νερθολέμῃ ἐν Νινεὶ τῆ πόλει. οὕτως τοὺς ἐπὶ Σαλαμα-
ναὴ καὶ τῶν λοιπῶν Χαλδαίων ἀναγορευμένους θάπτον διαγρά. P. 205
15τος, Ἀρχέθων υἱὸς Σενναχηρίμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἀδελφεὸν V. 164
τοῦ Τωβίου Ἀρχακου ἔταξεν ἐπὶ τὴν ἐκλογιστῶν, ὅς τὸν Τω-
βίαν αἰτήσας ἔλαβε παρὰ τοῦ βασιλέως. ὁ δ' αὐτὸς ὡρα καίματός
ταῦτα τῶν Ἰβραίων θύσας ἔπνευσεν ἐν τῇ ἀλλῇ παρὰ τὸ τυφῶς
ἐπὶ στροφάλῳ νοστήσαν, τοῦτον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγορεύσαντες
καὶ ἐπὶ στροφάλῳ. ὁ δὲ περὶ τῆσιν αἵμα καὶ τυφλὸς ὢν ἐν Β
Ἰερουσάλημ τῆς Μεδίας τῶν νῦν ἀποστῆλαι Τωβίαν πρὸς τινα

- 1. τεταμένον G. 3. ἐκλογιστῶ AB. ἄλλος m. AB.
11. ἐπὶ Β. Debebat potius Νινεθ. 13. ἀναγορεύει AB. Σ-
εναχηρίμ G. 14. ἐπὶ τῆ πόλει G. 15. ἀρχέθων B. Ἀρ-
χέθων G. Ἀσσοδὸν m. ἀναγορεύει B. ἀναγορεύει A. Ἐναχ-
ερίμ G. 16. ἐκλογιστῶν B. ἐκλογιστῶν G. 18. ἐπὶ τῶ-
σας G. 21. Μεδίας m.

4513 initio ducto, praefato 4771 finem ultimum reperit; qui secundum
Africanum 4750 contigit; prout autem scribit Eusebius 4555, Eusebius
quidem Caesariensis annos 250 colligit, alii solos 246. Ea vero est ful-
lissima omnium ratio, quae Ezechie annum 6 inuenit Ossee non iam finito
copulat; ita namque Ossee noni finem Ezechie sexti principio conlunctum
opinari necesse est; eo quippe pacto computus hic recte concipitur.
Ex tribuum decem in Niniven a Salmannasar ducta captivitate Tobias
e tribu Nephthalim civium Samaritae iudicissimus unus extitit. Hic civi-
tates a Salmannasar et reliquis Chaldaeis interfectos sepelire deprehensus,
bonis relictis, fuga salutem quaerere cogit. Sennacherim autem a filio
occiso et Salmannasar pariter vivis crepto, Asordan Sennacherim filius
Assyriorum rex Archicarum Tobiae nepotem regni computis praefect, qui
Tobiam sibi donari precatus, eum a rege recepit. Tobias deinde iustis
civium Hebraeorum persolutis, diurni aestus horum somno correctus, et ad
arcae morum sub passerulorum nidio quiescenti, eiection et lapsam in ocu-
los avicularum stercus caecitatis causa fuit. Senectute gravis et oculis or-
bus filium nominis sui Tobiam ad contribulum quendam Kugel argenteo-
Georg. Synecellus. I. 25

Γαββαή ομόφυλον άγαγεν παρακατιωθήκην ταλάτιον άργυρίον
 δέκα, ο δέ έπιου μισθωτών οδοδείκτην επιζητήσιος εύρον άργυρίον
 Ραριεή τόν άρχιέργυλον, εν ου μηθυεις τά περι της χαλκός του
 χυθιος και του ήπατος και της καρδίας, τά τε κατά την διαμο-
 νυσίαν συγγενίδα ηράττει και τους όφθαλμούς του πατρός ύποδ-5
 γει έπανελεύθω.

Άνεγκάτων δέ οίμαι τη παφόση άγμαλοισία έτησια πώς
 της των Ασσυρίων βασιλείας πρό 5' έτιών καθιμεφεδότης υπό
 C'Αφράζου του Μήδου του ταύτην εις Μήδους μεταφέρματος ή
 γομφη τόν Σαλιμαναάρ βασιλέα Ασσυρίων καλεϊ και την άνω-10
 κίων εις Ασσυρίους γρηϊ τών ι' φυλών. έτα την τοπικήν θύαν
 της κατσίαις αυτών εν Χαλζάλ και εν Άβδόρ ποτιμοίς Γωζών
 και όρει Μήδων. ή δήλον ότι Μήδων μεν γένος κατά διωδογην
 από Αφράζου έβασίλευσεν, ή δέ βασιλεία και Ασσυρίων έξέτεο
 διά τó εγγενές και παλαιόν της άρχής και τó της χάρας Μήδειαν
 και Μήδων διά τó ύψιον της έξουσίας και την χάραν Μήδειαν
 λεγομένην. Σαλιμαναάρ δέ καλώς άν, οίμαι, νοηθεί αυτός
 οίτιος ό από Αφράζου βασιλευσών Ασσυρίων και Μήδων, ός ή
 D των Ασσυρίων μεν άρχηγός, υπό δέ την ήγεμονίαν έρτι κατα-
 τεταγμένος. ούτω γάρ φανει ό τά Βαβυλωνιακά γράψωατες, ότι 20
 Αφράζης την βασιλείην προσήροφάν και τόν πλουτόν εις Μή-

- 1. Ταβριή] Ραριεή G. 2. οδοδ δεικτην G. 3. μηθυεις G.
- 13. όρει Μήδων B. Ορει και Μήδων G. 16. Μήδειαν
- μυθίαν A recte. 18. και Μήδων δελετ m. 19. άργυ B.
- 21. την των G. βασιλείην B. βασιλέων G.

rum decem talentorum sponione exhibita summam relatorum in Reges Me-
 diae civitatem mittit. Profectus ille viae ducem mercede conducturus, arch-
 angelum Raphael fascis reperit, a quo monitus, quae sel, cor et lecor
 piscis, tum quae cognatam daemonio vexatam spectant, exsequitur; do-
 numque reversus oculos patri restituit.

Captivitatē equidem, de qua sermo, narrationi magnam accessionem
 ne facturum reor, si, Assyriorum regno ante annos 96 ab Arbace everso
 et ad Medos ab eodem translato, qua demum ratione Salimanasar Assyri-
 orum regem, et, quod rem spectat, deportatas ad Assyrios tribuum decem
 reliquias affirmet scriptura, sermonem institutum. Quis captivitatē loci
 stius, quae terra recepit habituros in Alae et in Abor fluvius Gozan et in
 ore Medorum. Succiditis temporibus Medorum genus ab Arbace imperium
 tenuisse procul est omni dubio. Regnum autem ipsum, qua vox Assyri-
 orum nobilitate, antiquitate et regionis appellatione spectata signabat, qua
 Medorum nomen ob nuperam potestatem, et ipsam Mediae provinciam in-
 digitabat. Salimanasar porro ille, de quo frequentior hic memoria, non
 absurde, me quidem iudice, qui ab Arbace Assyriorum moderator insti-
 tus est, qui Assyriorum quidem princeps fuerit, verum Arabae potestad
 plene modo subiectus. Ita referunt rerum Babylonicarum scriptores: Ar-
 bacee nimirum, regum appellationem et opes ad Medos transiituisse, re-

δους μετήγαγεν. Ασσυρίων δέ βασιλέα κατίστρε Βάβυον υπ'
 αυτών δηλονότι. και ούτω λοιπόν ήσαν κατά διωδογην υπό Μή-
 δους τεταγμένοι, ως τια δοκεϊ, ως του ή βασιλέος Ασσυρίων και
 Μήδων Αφράζου του και Αστύριους, όν Κύρος καθέλωσ εις Πέρ-
 σιας την βασιλείαν μετήγαγεν, ως τιαν έδοξεν. έτερόι φασ
 μετά Σαρδανάπαλλον κρατήσα και της Ασσυρίων άρχής Νινου,
 ως που και Κάστωρ εν τώ κανόνι αυτώ φησιν ώδε. Πρώτους P. 206
 μεν ούν τούς Ασσυρίων βασιλείς κατενόμαεν, την μεν άρχην
 από Βήλον πεποιμένους, τώ δέ τά της βασιλείας αυτώ έτη μη
 10 παρεδεδόσθαι σαφώς του μεν ονόματος ηγημισοίμεν, την δέ
 άρχην της χρονογραφίας από Νινου πεποιμένα, και καταλήγο-
 μεν επί Νινου τόν διαδεξάμενον την βασιλείαν παρά Σαρδανά-
 παλλον. εκ δέ των εν τη θεία γραφή ηγημισοίμενων ονομάτων
 φαίνονται τρεις άρχηϊ πρό της Κύρου βασιλείας μετά Σαρδανά-
 15 παλλον. έως γάρ τούτου λόγος κρατεϊ Ασσυρίους άρχην τών δύο
 λοιπόν, λέγω δη Μήδων και Χαλδαίων, μετά δέ Σαρδανάπαλ-
 λων ποτέ μεν Μήδους άρχην τών Ασσυρίων, ποτέ δέ Χαλδαίους.
 και ή μεν των Μήδων άρχη ήδη άνωτέρω ήμιν εν κανόνι έταυ-

- 1. ήγαγεν G. βέλεσεν A. Βέλεσεν Scaliger p. 46. 2. ούτω B.
- ούτω G. 5. μετήγαγεν G. 6. σαρδανάπαλλον B.
- Σαρδανάπαλλον G. 7. Κάστωρ] Apud Eusebium I, 13. p. 37.
- 8. ούνη έταυ G. ασσυρίων B. Ασσυρίους G. 9. τά Σα-
- νίγει. τώ G. om. B. έτη Scaliger. Vulgo έτε. 10. παρεδεδό-
- σθαι B. ηγημισοίμεν B. 11. πεποιμένα B. πεποιμέ-
- μεν G. 12. Νινου A. 14. πρό] από G. 15. λογαφαιεϊ G.
- λου. σαρδανάπαλλον B. 14. πρό] προς B. 16. μετά δέ τών G.
- Ασσυρίων G. άρχην B. άρχην G. 16. μετά δέ τών G.
- Vulgo Σαρδανάπαλλον.

gem autem Assyriis Belesym, sibi videlicet subditum dedisse. Hunc in
 modum nonnullis ita sententiis Medis suppositi regnum exercebant As-
 syrii ad Darium usque Medorum et Assyriorum principem petavum, cui no-
 men etiam Astyages, quo sublato, ut quibusdam visum, ad Persas re-
 gnum transtulit Cyrus. Post Sardannapallu Assyriorum imperium Ninum
 obtinuisse alii asserunt, e quorum numero prohit Castor, qui canonicis ab
 eo editi nonnullis loco in haec verba scribit. Primo quidem ordine reges
 Assyriorum generis, et imperii seriem a Belo ducentes locavimus, quan-
 quam de eius imperii tempore certa et aperta notitia non constat. Nomi-
 nis equidem agnitus memoriam; a Nino quoque Chronographiae principium
 duximus et in Ninum Sardannapali successorem destinamus. Imperiorum
 porro divino scripturae textu celebratorum et trium maxime nationum no-
 mina tempore Cyrum praeseunte et Sardannapallu sequuto offerunt se per-
 poudenda. Ad eius enim aetatem de Assyriis in scriptura praecipua fit
 mentio; reliqua duo imperia Medorum, dico, et Chaldaeorum ita inter se
 ad invicem legitimus comparata, ut Sardannapalo succedentibus antiis, qua
 Medos Assyriis dominatos, qua Chaldaeos imperasse comperimus. Et
 Medorum quidem imperium ab Arbace derivatum proprio sibi laterculo

v. 165 πρώθῃ ἰδιότροι ἀπὸ Ἀφρίσων ἢ δὲ τῶν Χαλδαίων λείπειτα στοιχηθώμεθα, ἥτις ἀπὸ Σαλμανασαῶ, ὄν καὶ Ναβονοσσόρων καλοῦσι, λαμβάνεται παρὰ τε Χαλδαίους ἐν τῇ τῶν ἀστέρων ψηφοφορίᾳ καὶ παρὰ τοὺς Ἑλλήνων μαθηματικοὺς, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ὁ σοφιστικὸς Κλαύδιος Πτολεμαῖος ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τῆς αὐτονομίας, τοῖς ἀπὸ Ναβονοσσόρων χρονίους ἔτους. Οὗν τε ταῖς τῶν δύο φρασιῶν ἐποχῆς συνόδους τε καὶ παρατηρήσεις καὶ ταῖς κατ' αὐτὰς ἐπιτιμίας συμβεβαιωσάτους σεληνιακάς καὶ ἡλιακάς ἐκείλησαν, ἐν τε ταῖς τῶν πέριτε πλανημάτων κατὰ μέτρος καὶ πλάτους ψηφοφορίας καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. Ἰο πάντων γὰρ αὐτῆν ἀκριβοτέραν ἰστολογοῦσιν εἶναι, συνήγουσαν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Ναβονοσσόρων ἐπὶ τὸ πῶτον ἦτοι ζ' ἔτος Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ Περσῶν καὶ πάσης σχεδὸν τῆς οὐρανόφωτος βεσιλεύσαντος ἐτη ενδ', ἐπὶ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἐτη ενδ'. ἐπὶ δὲ συμφωνεῖν ἀναγκαῖον ἡρησιμέτρων δόξαι τοὺς καθ' ἡμᾶς ἔτεσι τοῦ κόσμου τῆν τῶν οὐρανίων κινήσεων, σήμερον δὲ τοὺς Χαλδαίων καὶ Ἑλλήνων σοφοῖς ὁ ἀπὸ Ναβονοσσόρων χρόνος μεμνησθηταί, κοινή τις ἔστω ἀρχὴ τὸ ἄσπες ἔτος, τὸ αὐτὸ ἐπάροχον τῶ πρώτῳ ἔτει Ναβονοσσόρων, ἢ, εἰ τις βουληθῆται κατὰ τὰς ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τοῦ μετὰ-30 λου Πτολεμαίου ἐπιτιμίας γρημμικὰς ἢ κωνομικὰς δέξεται ψηφοφορίας.

2. ναβονοσσόρων Α. ναβονοσσόρων Β. ναβονοσσόρων Γ. 5. ὁ Πτολεμαῖος Γ. 6. ναβονοσσόρων m. βασιλέων Γ. 8. καὶ ἐν ταῖς Γ. 17. δὲ τοῖς Β. δὲ καὶ τοῖς Γ. 18. τὸ Βm. τῶ Γ. 21. γρημμικὰς Β. γρημμικαῖος Α. γρημμικαῖος Γ.

superius descriptum est. Sola superest Chaldaeorum regni exponenda series, quae a Salmanasar, Nabonassar eis pariter dicto, sumit initium; cuius computi cum apud Chaldaeos in putandis astrorum motibus, tum apud Graecos mathematicos peritos frequentior est consuetudo, prout eruditissimus Claudius Ptolemaeus luculento de astronomia opere testatur, Nabonassar ipse usus annis sive maioris utriusque luminaris certus status incurret, sive congressus eorum aut pleniluniae vel in utroque defectus occurrentes lunae minime et solis eclipses, sive demum errantium quibuslibet aliorum caelo fixorum iuxta longitudinem et latitudinem numeros colligeret. Omnium quippe accuratissimum ferunt computum, qui a Nabonasso ad primum usque septimum intellige Alexandri Macedonis, Macedonibus ipsis, Persis ac toti formo orbi dominantibus annos 419 et alipius usque Alexandri obitum annos 424 colligit. At quoniam cum vulgari et aestivis mundi annis caelestium corporum motus concordiam servare necessarium duximus ostendere; et insuper de Nabonassari computo unam apud Graecorum Chaldaeorumque sapientes sententiam teneri fastidimus; egedum commune nobis principum hoc ponatur. Annus 4747 anno Nabonassari primo aequalis est; adeo ut si quis secundum positam in magna erudit Ptolemaei collectione demonstrationes et regulas caelestium motuum

ψηφορίας τινὰ τῶν οὐρανίων σοφῶν ἐπιλογισασθαι, λοιπὸν ἀπὸ τῶν ἄσπες ἔτους τοῦ κόσμου, εἴτα ἀπὸ πρώτου ἔτους Ναβονοσσόρων μίαν καὶ τὴν αὐτὴν εἴδη ἐποχῆν μέτρον τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστη, καθ' ἣν κόσμον μὲν ἔτος 4747 ἐπέστη, 540 δὲ τοῦ πρώτου ἔτους Ναβονοσσόρων ἐτη γίνονται ενδ', ὡς v. 207 προείρηται. τὸς μέτροι ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἀλεξάνδρου ψηφοφορίας τῶν ἀστέρων ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ἐν προερίφωσι κωνομίας ἡμῶν ἐτῶν περιόδων, ἦτοι ἀποκαταστασῆς Ἀργητικῶν ἐνδὸς ἔτους ζεῖδεντο. πλὴν καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἦτοι ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἰο Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ 4747 κοσμικῶν ἔτους, ἥτις ὁ ἀπὸ Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρου τὸν κτίστην χρόνος, τῶν προερίφω κωνομίας τῆν ἀρχὴν εἰληφεν. εἰ τις βουληθῆται σίνολον, πανώληρον ἢ ἄλλαν τινὰ ψηφοφορίαν τῶν ἀστέρων ἐπιλογισασθαι κατὰ τὴν προκειμένην ἀκριβοῦσιν καὶ τὴν αὐτὴν ἀκριβοῦσιν κατέληγον τοῖς τε κατὰ τὴν μεγάλην συντάξιν Πτολεμαίου ἀπὸ 15 ἡμερῶν καὶ παραλλῶν, ἀπαιτητὸν εἴρησαι καὶ τὴν αὐτὴν ἀκριβοῦσιν κατέληγον τοῖς τε κατὰ τὴν μεγάλην συντάξιν Πτολεμαίου ἀπὸ Ναβονοσσόρων ἔτεσι καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς τελευταίας Ἀλεξάνδρου, ἦτοι ἀκριβοῦσιν Φιλίππου τοῦ μετὰ Ἀλεξάνδρου τὸν κτίστην ἔτος Ἀργητικῶν Καίσαρος καὶ ἐπὶ ἔτος Διοκλητιανοῦ, καὶ αὐδὺς ἔτος τοῦ 50 παρόφτος 517 ἔτους. ἀπὸ δὲ Ναβονοσσόρων τοῦς χρόνους τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως Χαλδαῖοι ἡρησιόσαν καὶ ἀπὸ Χαλδαίων

1. ἐπιλογισασθαι Γ. 7. αὐτῶς Α. 13. ψηφοφορίας Β. Huc est ψηφοφορία. 15. παραλλῶν παραλλῶν Β. Πτολεμαίου Γ. Hanc formam tacite correxi supra p. 63. 4. ex additione Veneth, quae ibi παραλλῶν et παραλλῶν delit, hic autem παραλλῶν. ἐρησιόσαι Β. ἐρησιόσαι Γ. 20. 517 Β. 517 Γ.

rationem et numeros in praesenti habere desideret, a communi mundi anni 4747 et una pariter ab anno Nabonassari primo ducto putandi principio, certam utrobique temporis epocham reperiat usque ad Alexandri conditoris obitum, qui mundi 5170 assertur, et a Nabonassari primo alios, ut praemisimus, 424 colligit. Ab Alexandri quidem obitu siderum numeros ac rationes sapiens ille vir in expeditis tabulis annorum 1476 periodo, id est, anni unius Aegyptiaci reparatione nobis exposuit; verum ab hoc quoque semper temporis limite, a morte nimirum Alexandri et a vulgari mundi anno 5170, quo post Alexandrum imperii conditorem expeditarum regularum spatium a Philippo ducitur, sumpsit exordium. Ad haec, si quis concursum, plenilunium vel quamvis aliam astrorum rationem colligere studeat, ex praemisio accuratior mundi annorum numero et paschalem tabulam ab errore penitus immunam et certam eandem exograndi viam, a postula huiusmodi iuxta ingenium Ptolemaei collectionem a Nabonasso annis et his qui Alexandri morte signantur reperiat; id est a Philippo imperio Alexandri conditoris suppatis usque ad Augustum Caesarem, inno ad Diocletianum Augustum, ac cursus ad annum 6352 praesentem. A Nabonassaro vero astrorum motus spatia ac tempora diligenter annotarunt Chal-

οι παρ' Ἑλλήνων μαθηματικοὶ λαβόντες, ἐπειδὴ, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος καὶ Βηρόσος φασιν οἱ τῆς Χαλδαϊκῆς ἀρχαιολογίας περιηγητῆς, Νάβονασαρος συνεγγὼν τῶς πρώτοις τῶν παρ' αὐτοῦ βασιλέων ἠγάπησεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ ἢ καταβιβάζειν ἢ γίνετα τῶν Χαλδαίων βιβλίων. εἶσιν οὖν, ὡς πρόκειται ἐν κωνομ. 5 καὶ ἐκἀριθμητικῶν ἐκδοσιν, τὰ μὲν καθ' ἕνα καὶ τὴν μαθηματικῶν γορτῆς ἐκδ', τὰ δὲ κατὰ μέρος ἀπ' αὐτοῦ τὰ ἐκτὸς ὅλων Κιλιγγοῦ μὲν ἢ θεία γραμῆ' ἢ ἔως ὑπογράψαι τῆς βασιλείας καὶ ἐν τοῖς κοινῶσι, ἔπειτα οὖτοις στοιχειώμεν, ὃ δὲ μαθηματικῶς καὶ 10 τῶν 9' μόνον ἐν Κέρου γέμει. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τῶν αὐτοῦ τῶν Νάβονασαίων διαφορῶν αἰρήσεις ἐν τοῖς κατὰ μέρος, ἐν δὲ τῷ Διτέλει τὴν ἰσότητα.

Τὰ ἀπὸ Νεβονασάρου ἐτη, τοῦ καὶ Σελμηνασάου, βασιλέως Χαλδαίων, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτιστοῦ τεκνιῆς 15 κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα.

- α' Ναβονασάρου ἐτη 10'
- β' Νυβόνου ἐτη 8'
- γ' Χυρσίφου καὶ Πιόρου ἐτη 4'
- δ' Πουλάου ἐτη 3'

1. μαθηματικὸν Β. ἐπειδὴ Β. ἐπειδὴ Β. 2. βήρωσος Α. βήρωσος Β. Βηρόσος Γ. φασιν iii. φασίν Γ. 4. ἠραπύρας Β. 6. μαθηματικῶν Β. 17. Cum hoc regum indice comparatur Ptolemaei canon p. 193. ed. Halmæ. 14. σαλμηνασάου Β. Σελμηνασάου Γ. 19. πωρον Βm. πύρον Α. Πιόρου Γ.

dael et a Chaldaeis matheseos Graeci interpretis edoceri; quandoquidem, ut Alexander et Berossus Chaldaeorum antiquitatum collectores nobis reliquerunt, Nabonassarum collectis priorum regum gestis, qua ratione posterorum Chaldaeorum regum enumeratio a se inciperet, edixit. Sunt inique stabiles et certi, prout ex indice demonstratur, cum iuxta mathematicam tam iuxta ecclesiasticam traditionem, iidem a Nabonassaro anni, ac in universum 424 numero concluduntur; separatim autem sumpit non idem auctur, eodemque in vulgari mundi annorum divisa scriptura annis 31 quavis mathematicus ordo solos novem tribuentis edoceat. Et in nonnullis quidem privatim locis ac ipsamet Nabonassari limitanda aetate discernen facile notaveris; in fine vero concordiam et inter cuncta paritatem. Anni a Nabonassaro Chaldaeorum rege, qui et Salomonassar, ad Alexandri conditoris obitum iuxta regulam astronomicaum.

- 1. Nabonassari anni 14.
- 2. Nahi anni duo, summa 16.
- 3. Chinzari et Pori anni 5, summa 21.
- 4. Iuliaci anni 5, summa 25.

- ε' Μαρδοκειαίου ἐτη 10'
- ς' Ἀρκεσανοῦ ἐτη 8'
- ζ' Ἀβασιλευτος ἐτη 8'
- η' Βηρίβου ἐτη 7'
- 5 θ' Ἀπιφαναδίου ἐτη 5'
- ι' Ἡρησβίλου ἔτος 4'
- ια' Μεσσημοφιδίου ἐτη 8'
- ιβ' Ἰσακωνίου ἐτη 9'
- ιγ' Ἰσακωνίου ἐτη 9'
- ιδ' Σαουδονίου ἐτη 8'
- ιε' Κτηλαδίου ἐτη 10'
- ις' Νεβουπαλασάρου πατρός Νεβουχοδονόσου ἐτη κα'. 1000. 10
- ις' Νεβουπαλασάρου τοῦ καὶ Νεβουχοδονόσου ἐτη μγ'. 1000. 10
- ις' Ἰλλοαροσιδίου ἐτη 7'
- ις' Νιργασολασάρου ἐτη 6'
- 15 ις' Νεβουπαλασάρου τοῦ καὶ Ἀστιγύου ἐτη λδ'. 1000. 10
- κα' Κέρου ἐτη 9'
- κβ' Καμβάσου ἐτη 7'

3. Legobatur Ἀβασιλευτος. 4. βηρίβου Β. Βηρίβου Γ. Βήμος dicitur p. 167. 5. ἀπιφαναδίου Β. ἀπιφαναδίου Γ. 6. Ἡρησβίλου ἐτη α' Γ. 8. ἀβασιλευτος ἐλλο Γ. Mutavi ex B. 9. ἰσακωνίου Α. ἰσακωνίου Β. 10 om. Α. Vulgo Σαουδονίου. σαουδονίου Β. 11. κτηλαδίου Β. Κτηλαδίου Γ. Verum videtur Κτηλαδίου. 12. νεβουχοδονόσου Β. hic et infra. Νεβουχοδονόσου Γ. constantior. κα' μγ' Β. 13. νεβουπαλασάρου Α. νεβουπαλασάρου Β. Νεβουπαλασάρου Γ. 14. ἰλλοαροσιδίου Β. 15. νιρησβίλου Β. Νιρησβίλου Γ.

- 5. Mardocepadi anni 12, summa 38.
- 6. Arceani anni 5, summa 43.
- 7. Interregni anni 2, summa 45.
- 8. Reithi anni 3, summa 48.
- 9. Apornandi anni 6, summa 54.
- 10. Irgeballi annus unus, summa 55.
- 11. Mesesimordael anni 4, summa 59.
- 12. Alterius interregni anni 8, summa 67.
- 13. Isarindhi anni 13, summa 80.
- 14. Saouduchil anni 9, summa 89.
- 15. Chialdali anni 14, summa 103.
- 16. Nabopalassar patriis Nabuchodonosor anni 21, summa 124.
- 17. Nabopalassar, qui et Nabuchodonosor, anni 43, summa 167.
- 18. Iluarcidant anni 3, summa 170.
- 19. Nerogissalari anni 5, summa 175.
- 20. Nabonadii, qui et Asyages, anni 34, summa 209.
- 21. Cyni anni 9, summa 218.
- 22. Cambysis anni 8, summa 226.

27. P. 208